

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

Kommissionens forordning (EF) nr. 304/2004 af 20. februar 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager ...	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 305/2004 af 20. februar 2004 om åbning af en licitation med henblik på tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner, æbler)	3
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 306/2004 af 19. februar 2004 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af poly(ethylenterephthalat) med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan	5
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 307/2004 af 20. februar 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1520/2000 om fastsættelse af fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutionsordningen og af kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I, og om fastsættelse af særlige foranstaltninger for så vidt angår visse restitutionslicenser	35
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 308/2004 af 20. februar 2004 om omfordeling af de uudnyttede mængder af de kvantitative kontingenter i 2003 for visse varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina	37
Kommissionens forordning (EF) nr. 309/2004 af 20. februar 2004 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af skoldet sleben langkornet ris B til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1877/2003 omhandlede licitation	45
Kommissionens forordning (EF) nr. 310/2004 af 20. februar 2004 om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1878/2003 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris B til Réunion	46

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 311/2004 af 20. februar 2004 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1875/2003 omhandlede licitation ...	47
Kommissionens forordning (EF) nr. 312/2004 af 20. februar 2004 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middalkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1876/2003 omhandlede licitation	48
Kommissionens forordning (EF) nr. 313/2004 af 20. februar 2004 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld	49
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF	50
★ Rådets direktiv 2004/15/EF af 10. februar 2004 om ændring af direktiv 77/388/EØF til forlængelse af muligheden for at bemyndige medlemsstaterne til at anvende en nedsat momssats for visse arbejdskraftintensive tjenesteydelser	61

II *Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

2004/161/EF:

★ Rådets beslutning af 10. februar 2004 om forlængelse af anvendelsesperioden for beslutning 2000/185/EF om bemyndigelse af medlemsstaterne til at anvende en nedsat momssats for visse arbejdskraftintensive tjenesteydelser i overensstemmelse med proceduren i artikel 28, stk. 6, i direktiv 77/388/EØF	62
--	----

2004/162/EF:

★ Rådets beslutning af 10. februar 2004 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer og om forlængelse af beslutning 89/688/EØF	64
---	----

Kommissionen

2004/163/EF:

★ Kommissionens henstilling af 17. februar 2004 om det samordnede kontrolprogram på foderstofområdet for 2004 i henhold til Rådets direktiv 95/53/EF ⁽¹⁾	70
--	----

2004/164/EF:

★ Kommissionens beslutning af 19. februar 2004 om ændring af beslutning 2004/130/EF om midlertidig handel med frø af arten <i>Vicia faba</i> L., der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/401/EØF ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2004) 492)	77
--	----

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 304/2004
af 20. februar 2004
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17).

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. februar 2004 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	88,9
	204	33,8
	212	114,0
	624	109,5
	999	86,6
0707 00 05	052	154,7
	068	88,3
	204	32,1
	999	91,7
0709 90 70	052	110,5
	204	72,0
	999	91,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	69,4
	204	46,3
	212	50,0
	220	44,2
	600	41,6
	624	56,4
	999	51,3
0805 20 10	204	101,1
	999	101,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	91,4
	204	104,3
	220	74,5
	400	58,9
	464	75,0
	600	70,6
	624	77,2
0805 50 10	600	65,3
	999	65,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	65,0
	060	35,8
	400	103,3
	404	96,2
	512	93,4
	524	85,9
	528	82,4
	720	74,5
	999	79,6
0808 20 50	060	50,5
	388	85,4
	400	88,5
	512	66,2
	528	79,0
	720	48,3
999	69,7	

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2081/2003 (EFT L 313 af 28.11.2003, s. 11). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 305/2004

af 20. februar 2004

om åbning af en licitation med henblik på tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner, æbler)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 35, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1176/2002 ⁽⁴⁾, fastsættes der gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.

(2) I henhold til artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96 kan der, for så vidt som det er nødvendigt for at muliggøre en økonomisk vigtig eksport, ydes eksportrestitutioner til varer, der eksporteres af Fællesskabet, dog under hensyntagen til de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300.

(3) Med henvisning til artikel 35, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 bør det sikres, at det handelsmønster, som restitutionsordningen tidligere har skabt, ikke forstyrres. Af denne grund og med henvisning til, at eksporten af frugt og grøntsager er sæsonbetonet, bør de anslåede mængder pr. produkt fastsættes ved hjælp af nomenklaturen for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2180/2003 ⁽⁶⁾. Mængderne skal fordeles under hensyntagen til, at de pågældende produkter er mere eller mindre fordærvelige.

(4) I henhold til artikel 35, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2200/96 skal restitutionerne fastsættes under hensyn til situationen og den forventede udvikling i dels priserne for frugt og grøntsager på Fællesskabets marked og de disponible mængder, dels priserne i den internationale handel. Der bør ligeledes tages hensyn til afsætnings- og transportomkostningerne samt det økonomiske aspekt i forbindelse med den påtænkte eksport.

(5) I henhold til artikel 35, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes priserne for Fællesskabets marked under hensyntagen til de priser, som med henblik på eksport viser sig at være de gunstigste.

(6) Den internationale handelssituation eller de særlige krav, der gør sig gældende på visse markeder, kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for et givet produkt alt efter produktets destination.

(7) Tomater, appelsiner, citroner og æbler i kvalitetsklasse ekstra, I og II i de fælles handelsnormer kan i øjeblikket gøres til genstand for en økonomisk set betydelig eksport.

(8) For at sikre den mest effektive udnyttelse af de tilgængelige ressourcer bør der under hensyntagen til Fællesskabets eksportstruktur iværksættes en licitation, og de vejledende restitutionsbeløb og de anslåede mængder for den pågældende periode bør fastsættes.

(9) Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der åbnes en licitation med henblik på tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen. De berørte produkter, perioden for afgivelse af bud, de vejledende restitutionssatser og de anslåede mængder er fastsat i bilaget.

2. De licenser, der udstedes til fødevarerhjælp, og som er omhandlet i artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 ⁽⁷⁾, afskrives ikke på de restitutionsberettigede mængder, der er angivet i bilaget til denne forordning.

3. Licenser af type A3 er gyldige i to måneder, jf. dog artikel 5, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1961/2001.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. marts 2004.

⁽⁷⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 335 af 22.12.2003, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

Tildeling af eksportlicenser efter A3-ordningen for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner, æbler)

Periode, hvor buddene skal fremsættes: 3.-4. marts 2004

Produktkode ⁽¹⁾	Bestemmel- sessted ⁽²⁾	Vejledende restitu- tionsbeløb (EUR/t netto)	Anslåede mængder (t)
0702 00 00 9100	F08	25	4 632
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	20	25 172
0805 50 10 9100	F00	31	13 338
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F09	23	5 604

⁽¹⁾ Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

⁽²⁾ Koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i bilag II til forordning (EØF) nr. 3846/87. Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). De øvrige bestemmelsessteder er fastsat som følger:

F00 Alle bestemmelsessteder undtagen Estland.

F03 Alle bestemmelsessteder undtagen Schweiz og Estland.

F04 Hongkong, Singapore, Malaysia, Sri Lanka, Indonesien, Thailand, Taiwan, Papua Ny Guinea, Laos, Cambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentina, Mexico og Costa Rica.

F08 Alle bestemmelsessteder undtagen Slovakiet, Letland, Litauen, Bulgarien og Estland.

F09 Følgende bestemmelsessteder:

— Norge, Island, Grønland, Færøerne, Polen, Ungarn, Rumænien, Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Serbien og Montenegro, Malta, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine, Saudi-Arabien, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al-Qaiwain, Ras al-Khaimah og Fujairah), Kuwait, Yemen, Syrien, Iran, Jordan, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador og Colombia

— lande og territorier i Afrika, ekskl. Sydafrika

— bestemmelsessteder, som er fastsat i artikel 36 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 306/2004

af 19. februar 2004

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af poly(ethylenterephthalat) med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 ⁽²⁾, (»grundforordningen«), særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Indledning

- (1) Den 22. maj 2003 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af poly(ethylenterephthalat) med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan (»de pågældende lande«).
- (2) Proceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet i april 2003 af sammenslutningen af plastfabrikanter i Europa (Association of Plastic Manufacturers in Europe — APME) (»klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde mere end 80 %, af den samlede produktion i Fællesskabet af poly(ethylenterephthalat). Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med den pågældende vare, og at der som følge heraf forvoldtes væsentlig skade, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.
- (3) Samme dag blev der offentliggjort en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾ om indledning af en delvis interimundersøgelse vedrørende importen til Fællesskabet af samme vare med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan.

2. Parter, som er berørt af proceduren

- (4) Kommissionen underrettede officielt klageren, de eksporterende producenter, importører, leverandører, brugere og brugersammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for Australien, Kina og Pakistan om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (5) De klagende producenter, andre samarbejdsvillige producenter i Fællesskabet, eksporterende producenter, importører, leverandører, brugere og brugersammenslut-

ninger gav deres synspunkter til kende. Alle parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt mundtligt.

- (6) For at give de eksporterende producenter i Kina, der måtte ønske det, mulighed for at anmode om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, sendte Kommissionen ansøgningsskemaer herom til de kinesiske eksporterende selskaber, som den vidste var berørt af sagen. Otte selskaber anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, eller om individuel behandling, hvis det af undersøgelsen fremgik, at de ikke opfyldte betingelserne for markedsøkonomisk behandling, og et selskab anmodede kun om individuel behandling.
- (7) I indledningsmeddelelsen anførte Kommissionen, at der kunne anvendes stikprøver i denne undersøgelse. Da antallet af eksporterende producenter i Kina, som var villige til at samarbejde, var lavere end forventet, blev det imidlertid besluttet, at stikprøver ikke var nødvendige.
- (8) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt, og til alle andre selskaber, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Der blev modtaget besvarelser fra de syv producenter i Fællesskabet, der deltog i klagen, fire andre producenter i Fællesskabet, to eksporterende producenter i Australien, ni eksporterende producenter i Kina, to eksporterende producenter i Pakistan, en importør i Fællesskabet, der var forretningsmæssigt forbundet med en australsk eksportør, to leverandører, fire uafhængige importører og ni uafhængige brugere i Fællesskabet.
- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en foreløbig fastlæggelse af dumping og deraf følgende skade, og den aflagde kontrolbesøg hos følgende selskaber:
 - a) EF-producenter
 - Aussapol SpA, San Giorgio Di Nogaro (UD), Italien
 - Brilen SA, Zaragoza, Spanien
 - Catalana di Polimers, Barcelona, Spanien
 - Dupont Sabanci SA, Middlesbrough, Det Forenede Kongerige
 - INCA International, Milano, Italien
 - KoSa, Frankfurt am Main, Tyskland
 - M & G Finanziaria Industriale, Milano, Italien
 - Tergal Fibres, Gauchy, Frankrig
 - VPI SA, Athen, Grækenland
 - Voridian, Rotterdam, Nederlandene
 - Wellman PET Resins, Arnhem, Nederlandene

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 120 af 22.5.2003, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT C 120 af 22.5.2003, s. 13.

- b) Eksporterende producenter/eksportører i Australien
- Leading Synthetics Pty Ltd, Melbourne
 - Novapex Australia Pty Ltd, Melbourne
- c) Eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina
- Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd, Yizheng City
 - Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd, Changzhou City
 - Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd, Jiangyin City
 - Far Eastern Industries Shanghai Ltd, Shanghai
 - Yuhua Polyester Co. Ltd of Zhuhai, Zhuhai
 - Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd, Jiangyin
 - Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd, Yichang
- d) Eksporterende producenter i Pakistan
- Gatron (Industries) Ltd, Karachi
 - Novatex Ltd, Karachi
- e) Forretningsmæssigt forbundne importører
- Mitsubishi Chemicals, Düsseldorf, Tyskland
- f) Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører
- Helm AG, Hamburg, Tyskland
 - Global Services International, Milano, Italien
 - SABIC Italia, Milano, Italien
- g) Leverandører i Fællesskabet
- Interquisa SA, Madrid, Spanien
 - BP Chemicals, Sunbury-on-Thames, Det Forenede Kongerige
- h) Brugere i Fællesskabet
- Danone Waters Group, Paris, Frankrig
 - Aqua Minerale San Benedetto, Scorze (VE), Italien
 - RBC Cobelplast Mononate, Varese, Italien
 - Nestlé Espana SA, Barcelona, Spanien.
- (10) I betragtning af behovet for at fastsætte en normal værdi for eksporterende producenter i Kina, der eventuelt ikke indrømmes markedsøkonomisk behandling, blev der aflagt kontrolbesøg hos følgende selskab med henblik på at fastsætte den normale værdi på grundlag af oplysninger fra et referenceland:
- Producent i USA
- Wellman Inc., Charlotte.

3. Undersøgellesperiode

- (11) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003 (»undersøgellesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 1999 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

4. Den pågældende vare og samme vare

4.1. Generelt

- (12) Poly(ethylenterephthalat) (»PET«) er et kemisk stof, der normalt anvendes i plastindustrien til fremstilling af flasker og plader. Der findes også en anden type PET, der anvendes til fremstilling af polyesterfibre. Produktionsprocesserne for de to typer poly(ethylenterephthalat) er identiske indtil et vist stade, da de begge fremstilles ved polykondensation af rensat terephthalsyre (»PTA«) eller dimethylterephthalat (»DMT«) med monoethylenglykol (»MEG«). Poly(ethylenterephthalat) til brug i plastindustrien polymeriseres på stort set samme måde som poly(ethylenterephthalat) til brug ved fremstilling af polyesterfibre, undertiden i fælles faciliteter. Forskellen mellem de to former for poly(ethylenterephthalat) ligger hovedsagelig i, at den pågældende vare gennemgår en yderligere proces, »faststofforarbejdning«, der øger dens såkaldte »intrinsic viscositetsværdi« (»IV-værdi« eller »ItV-værdi«). Det er således IV-niveauet, der adskiller den pågældende vare fra poly(ethylenterephthalat), der benyttes i polyesterfiberindustrien. Poly(ethylenterephthalat) med en IV-værdi under 0,7 benyttes til fremstilling af polyesterfibre og er således ikke omfattet af denne antidumpingundersøgelse.

- (13) Poly(ethylenterephthalat)s viskositet kan også udtrykkes på en anden måde, nemlig i »viskositetsindeks«. En IV-værdi på 0,7 som målt ved test udført i henhold til ISO-standard 1628-5 svarer til et viskositetsindeks på 78 ml/g, hvilket er viskositetskoefficienten for den type poly(ethylenterephthalat), der benyttes til fremstilling af plastflasker og -plader.

4.2. Den pågældende vare

- (14) Den pågældende vare er poly(ethylenterephthalat) med viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5 med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan, der i øjeblikket henhører under KN-kode 3907 60 20.
- (15) Det fremgik af undersøgelsen, at alle typer af den pågældende vare som defineret i den foregående betragtning trods forskelle i en række faktorer, såsom viskositet, tilsætningsstoffer og egenskaber ved smeltning, har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og benyttes til samme formål. Derfor anses alle typer af den pågældende vare for at være en og samme vare i forbindelse med denne antidumpingprocedure.

4.3. Samme vare

- (16) Der fandtes ingen forskelle mellem den pågældende vare og PET fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i Australien, Kina, Pakistan og USA, der fungerede som referenceland med henblik på fastsættelse af den normale værdi for importen fra Kina. PET har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og anvendelsesformål som den vare, der eksporteres fra disse lande til Fællesskabet.

- (17) Der fandtes heller ingen forskelle mellem den pågældende vare og PET, som er fremstillet af den EF-erhvervsgren, der indgav klagen, og solgt på fællesskabsmarkedet. Begge varer har samme fysiske og kemiske egenskaber og anvendelsesformål.
- (18) PET fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i Australien, Kina og Pakistan eller eksporteret til Fællesskabet, PET fremstillet og solgt på hjemmemarkedet i referencelandet og PET fremstillet og solgt i Fællesskabet af EF-erhvervsgrenen har derfor samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber og anvendelsesformål. Det konkluderes derfor, at alle typer af PET udgør en produktgruppe, og at de anses for at være identiske, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen.

B. DUMPING

1. Generel metode

- (19) Den i det efterfølgende beskrevne generelle metode er blevet anvendt på alle eksporterende producenter i Australien og Pakistan og på de samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling. Fremlæggelsen af undersøgelsesresultaterne vedrørende dumping beskriver derfor kun, hvad der er specifikt for hvert af de pågældende eksporterende lande.
- 1.1. Normal værdi
- (20) For så vidt angår fastsættelsen af den normale værdi fastslog Kommissionen først for hver enkelt eksporterende producent, om dens samlede hjemmemarkedssalg af den pågældende vare var repræsentativt i forhold til dens samlede eksportsalg til Fællesskabet. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen blev hjemmemarkedssalget anset for repræsentativt, hvis den mængde, som hver eksporterende producent solgte på hjemmemarkedet, udgjorde mindst 5 % af det pågældende selskabs samlede eksportsalg til Fællesskabet.
- (21) Kommissionen identificerede efterfølgende de PET-typer, som solgtes på hjemmemarkedet af selskaber med et samlet repræsentativt hjemmemarkedssalg, og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.
- (22) For hver type, der solgtes af de eksporterende producenter på hjemmemarkedet og fandtes at være direkte sammenlignelige med den type PET, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, blev det fastsat, hvorvidt hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Hjemmemarkedssalget af en bestemt PET-type blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende type, der solgtes på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde af den sammenlignelige type, der eksporteredes til Fællesskabet.
- (23) Det blev også undersøgt, hvorvidt hjemmemarkedssalget for hver PET-type kunne anses for at have fundet sted i normal handel, idet andelen af rentable salg af den pågældende type til uafhængige kunder blev fastsat. I tilfælde, hvor den mængde af en PET-type, som blev solgt til en nettoppris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde mindst 80 % af den samlede salgsmængde for den pågældende type, og hvor den vejede gennemsnitspris for den pågældende type svarede til eller lå over produktionsomkostningerne, beregnedes den normale værdi på grundlag af den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alle salgstransaktioner på hjemmemarkedet, der havde fundet sted i undersøgelsesperioden, uanset om disse havde været rentable eller ej. I tilfælde, hvor det rentable salg af en PET-type udgjorde mindre end 80 % af det samlede salg af den pågældende type, eller hvor den vejede gennemsnitspris for den pågældende type lå under produktionsomkostningerne, baseredes den normale værdi på den faktiske hjemmemarkedspris, beregnet som et vejet gennemsnit af de rentable salgstransaktioner, der involverede den pågældende type, forudsat at dette salg udgjorde 10 % eller derover af den samlede salgsmængde for den pågældende type.
- (24) I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af en hvilken som helst PET-type udgjorde mindre end 10 % af det samlede salg af den pågældende type, fandt Kommissionen, at denne bestemte type solgtes i utilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedsprisen kunne give et passende grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.
- (25) Hvor hjemmemarkedspriserne på en bestemt type, der solgtes af en eksporterende producent, ikke kunne benyttes, måtte der anvendes en beregnet normal værdi frem for andre eksporterende producenters hjemmemarkedspriser. På grund af antallet af forskellige typer og de forskellige faktorer (såsom viskositet, tilsætningsstoffer, egenskaber ved smeltning osv.), der påvirkede dem, ville det i dette tilfælde have været nødvendigt at foretage talrige justeringer, hvis andre eksporterende producenters hjemmemarkedspriser var blevet benyttet, og de fleste sådanne justeringer ville have været skønsmæssige. Det fandtes derfor, at det var mere hensigtsmæssigt at beregne den normale værdi for hver eksporterende producent.
- (26) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen blev den normale værdi beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne for de eksporterende typer (om nødvendigt justeret) plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA & G) samt fortjeneste. Med henblik herpå undersøgte Kommissionen, om de SA & G-omkostninger og den fortjeneste, som hver af de pågældende eksporterende producenter havde haft på hjemmemarkedet, kunne anses for at udgøre pålidelige oplysninger.

(27) De faktiske SA & G-omkostninger på hjemmemarkedet blev anset for pålidelige, hvis det pågældende selskabs hjemmemarkedssalg kunne anses for repræsentativt i forhold til eksportsalget til Fællesskabet. Den indenlandske fortjenstmargen blev fastsat på grundlag af hjemmemarkedssalget af de typer, der solgtes i normal handel. Med henblik herpå blev den i betragtning 22 beskrevne metode anvendt. Hvor disse kriterier ikke var opfyldt, blev der benyttet vejede gennemsnitlige SA & G-omkostninger og/eller fortjenstmargener for de øvrige selskaber, som havde et tilstrækkeligt salg i normal handel i det pågældende land.

1.2. Eksportpris

(28) I alle tilfælde, hvor den pågældende vare blev eksporteret til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen derfor fastsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, altså på grundlag af de eksportpriser der faktisk var betalt eller skulle betales.

(29) Hvis salget fandt sted gennem en forretningsmæssigt forbundet importør, blev eksportprisen beregnet på grundlag af prisen ved videresalg til uafhængige kunder. Der blev foretaget justeringer for alle omkostninger, der påløb mellem importen og den pågældende importørs videresalg af varen, herunder SA & G-omkostninger samt en rimelig fortjeneste, jf. artikel 2, stk. 9, i grundforordningen.

1.3. Sammenligning

(30) Den normale værdi og eksportpriserne blev sædvanligvis sammenlignet på niveauet af fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. Der blev i alle tilfælde foretaget justeringer, hvor dette var berettiget, korrekt og støttet af dokumentation.

1.4. Dumpingmargen

(31) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev der for hver eksporterende producent foretaget en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi med den vejede gennemsnitlige eksportpris.

(32) For ikke-samarbejdsvillige selskaber blev der i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen fastsat en restdumpingmargen på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

(33) For de lande, hvor der var en høj grad af samarbejdsvilje, og hvor der ikke var grund til at antage, at nogen eksporterende producent ikke udviste samarbejdsvilje,

beslattedes det at fastsætte restdumpingmargenen på grundlag af niveauet for det samarbejdende selskab, der havde den højeste dumpingmargen, for derved at sikre eventuelle foranstaltningers effektivitet.

(34) For de lande, hvor der blev udvist en lav grad af samarbejdsvilje, blev restdumpingmargenen fastsat på grundlag af det største dumpingeksportsalg til Fællesskabet af repræsentative mængder. Denne fremgangsmåde fandtes også nødvendig i betragtning af, at der ikke var tegn på, at en ikke-samarbejdsvillig part havde foretaget dumping på et lavere niveau, og for at undgå at belønne manglende samarbejdsvilje.

2. Australien

(35) Der blev modtaget besvarelser af spørgeskemaer fra to eksporterende producenter og fra en importør, der var forretningsmæssigt forbundet med en af eksportørerne.

2.1. Normal værdi

(36) For alle typer af PET, der eksporteredes af de australske eksporterende producenter, kunne Kommissionen fastsætte den normale værdi på grundlag af de priser, der i normal handel var betalt eller skulle betales af uafhængige kunder på hjemmemarkedet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1.

2.2. Eksportpris

(37) En af de australske eksporterende producenter havde et eksportsalg til Fællesskabet, der fandt sted både direkte til uafhængige kunder og gennem en forretningsmæssigt forbundet importør i Fællesskabet. For sidstnævnte er eksportprisen derfor blevet fastsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen.

2.3. Sammenligning

(38) For at sikre en rimelig sammenligning blev der taget hensyn til forskelle i faktorer, der hævdedes og påvistes at påvirke sammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. Der er på dette grundlag foretaget justeringer for forskelle i omkostninger til transport, forsikring, håndtering, provisioner, kreditter, pakning og bankgebyrer.

2.4. Dumpingmargen

(39) Som fastsat i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den pågældende vare, som eksporteredes til Fællesskabet, sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type af den pågældende vare.

(40) Sammenligningen viste, at der forekom dumping for så vidt angik de samarbejdende eksporterende producenter. Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, udgør de foreløbige dumpingmargener følgende:

- Leading Synthetics Pty Ltd: 8,6 %
- Novapex Australia Pty Ltd: 17,6 %

(41) Da der blev udvist en høj grad af samarbejdsvilje (der er kun to eksporterende producenter af den pågældende vare i Australien), blev restdumpingmargenen fastsat på det niveau, der gjaldt for det samarbejdsvillige selskab, som havde den højeste dumpingmargen, så eventuelle foranstaltningers effektivitet blev sikret.

- Restdumpingmargen: 17,6 %

3. Pakistan

(42) To selskaber besvarede spørgeskemaet for eksporterende producenter. De to selskaber var forretningsmæssigt forbundet med hinanden.

3.1. Normal værdi

(43) For alle typer af PET med én undtagelse, der eksporteres af de pakistanske eksporterende producenter, kunne Kommissionen fastsætte den normale værdi på grundlag af de priser, der i normal handel var betalt eller skulle betales af uafhængige kunder på hjemmemarkedet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1. For den ene type PET, hvor under 10 % af hjemmemarkedssalget fandt sted i normal handel, blev den beregnede normale værdi benyttet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3.

(44) Den anden eksporterende producent havde intet salg på hjemmemarkedet. Da de to eksporterende producenter i Pakistan var forretningsmæssigt forbundet med hinanden, blev den normale værdi derfor fastsat på grundlag af den første eksporterende producents hjemmemarkedspriser for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1.

3.2. Eksportpris

(45) Hele det salg af den pågældende vare, som de to forretningsmæssigt forbundne pakistanske eksporterende producenter foretog til fællesskabsmarkedet, fandt sted til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportprisen blev derfor fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales, jf. artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.

3.3. Sammenligning

(46) For at sikre en rimelig sammenligning blev der taget hensyn til forskelle i faktorer, der hævdedes og påvistes at påvirke sammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i

grundforordningen. Der er på dette grundlag foretaget justeringer for forskelle i omkostninger til transport, forsikring, håndtering, provisioner, kreditter og andre faktorer.

3.4. Dumpingmargen

(47) Som fastsat i artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den pågældende vare, som eksporteredes til Fællesskabet, sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver tilsvarende type af den pågældende vare.

(48) Sammenligningen viste, at der forekom dumping for så vidt angik de samarbejdende eksporterende producenter. Da de to selskaber er forretningsmæssigt forbundne, er den midlertidige dumpingmargen udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, blevet beregnet som det vejede gennemsnit af de to samarbejdsvillige producenters dumpingmargener, jf. Fællesskabets politik for forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter. Denne margen udgør:

- Gatron (Industries) Ltd: 14,8 %
- Novatex Ltd: 14,8 %

(49) Da der blev udvist en høj grad af samarbejdsvilje (der er kun to eksporterende producenter af den pågældende vare i Pakistan), blev restdumpingmargenen fastsat på det niveau, der gjaldt for det samarbejdsvillige selskab, som havde den højeste dumpingmargen, så eventuelle foranstaltningers effektivitet blev sikret.

- Restdumpingmargen: 14,8 %

4. Folkerepublikken Kina

4.1. Markedsøkonomisk behandling

(50) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen skal den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import fra Kina fastsættes i overensstemmelse med samme artikels stk. 1 til 6 for de producenter, der findes at opfylde kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c).

(51) Til orientering er disse kriterier kort beskrevet herunder:

- 1) erhvervsmæssige beslutninger og omkostninger bestemmes på grundlag af markedsvilkårene og uden væsentlig statslig indblanding
- 2) regnskaber revideres af uafhængige revisorer og anvendes til alle formål
- 3) ingen væsentlige forvriddinger er overført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system

- 4) retligt sikre og stabile forhold garanteres af konkurs- og ejendomslove
- 5) valutakursomregninger sker til markedskursen.
- (52) Otte eksporterende producenter i Kina anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), og besvarede ansøgningsformularen herom for eksporterende producenter.
- (53) To selskaber er allerede blevet afvist på grundlag af en første gennemgang af deres ansøgning om markedsøkonomisk behandling, hvoraf det ikke fremgik, at alle kriterier var opfyldt. Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos de resterende seks selskaber med henblik på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som var afgivet i anmodningerne om markedsøkonomisk behandling, og som fandtes nødvendige.
- (54) Det fremgik af undersøgelsen, at to af de otte kinesiske eksporterende producenter opfyldte alle betingelserne for at blive indrømmet markedsøkonomisk behandling. De resterende seks anmodninger måtte afvises. De kriterier, som ikke var opfyldt af de seks eksporterende producenter, er anført i tabellen i betragtning 56.
- (55) De to eksporterende producenter i Kina, der opnåede markedsøkonomisk behandling, er:
- Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd
- Far Eastern Industries Shanghai Ltd
- (56) Følgende tabel opsummerer afgørelsen for hvert selskab med hensyn til hvert af de fem kriterier, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c).

Oversigt over opfyldelsen af de fem kriterier i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c)

Selskab	Kriterium				
	Artikel 2, stk. 7, litra c), første led	Artikel 2, stk. 7, litra c), andet led	Artikel 2, stk. 7, litra c), tredje led	Artikel 2, stk. 7, litra c), fjerde led	Artikel 2, stk. 7, litra c), femte led
1	Ikke opfyldt	Ikke opfyldt	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt
2	Ikke opfyldt	Ikke opfyldt	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt
3	Ikke opfyldt	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt
4	Ikke opfyldt	Ikke opfyldt	Ikke opfyldt	Ikke opfyldt	Opfyldt
5	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt
6	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt
7	Opfyldt	Ikke opfyldt	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt
8	Opfyldt	Ikke opfyldt	Opfyldt	Opfyldt	Opfyldt

Kilde: Bekræftede besvarelser af spørgeskemaer fra samarbejdsvillige kinesiske eksportører.

- (57) De pågældende selskaber og klageren fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til ovennævnte undersøgelsesresultater.
- (58) Seks eksporterende producenter fremførte, at afgørelsen var forkert, og at de burde indrømmes markedsøkonomisk behandling.
- (59) Selskab 1 til 4 fremførte, at den eneste grund eller en af grundene til at afvise deres anmodning om markedsøkonomisk behandling var, at de er statsejede selskaber, mens det ikke kunne påvises, at staten blandede sig i selskabernes beslutninger.

- (60) Disse selskaber fremførte, at det forhold, at et selskab er statsejet, ikke i sig selv betyder, at staten griber ind, og de fremførte også, at Kommissionen ikke havde påvist nogen statslig indblanding i selskabernes ledelse og drift.
- (61) Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), skal en anmodning om markedsøkonomisk behandling indeholde tilstrækkelige beviser for, at den eksporterende producent fungerer på markedsøkonomiske vilkår. Navnlig skal den eksporterende producent bevise, at hans beslutninger vedrørende priser, omkostninger og produktionsfaktorer, teknologi- og arbejdskraftsomkostninger, produktion, salg og investeringer træffes som reaktion på markedets signaler om udbud og efterspørgsel og uden, at staten i væsentlig grad griber ind i denne forbindelse.
- (62) Det fremgår af ovennævnte bestemmelse i grundforordningen, at det ikke er Kommissionen, der skal påvise statslig indblanding, men de selskaber, der anmoder om markedsøkonomisk behandling, der skal påvise, at deres forretningsmæssige beslutninger træffes uden væsentlig statslig indblanding.
- (63) I tilfælde, hvor selskaber helt eller overvejende er statsejede med alle deraf følgende konsekvenser for beslutningsprocessen og udpegelsen af personer i centrale stillinger, såsom direktører, ledere osv., skal undersøgelsen derfor også vurdere omfanget af statens eventuelle indgriben, hvis der indføres antidumpingforanstaltninger, og hvilke foranstaltninger selskabet har truffet for at forhindre en sådan indgriben.
- (64) I disse særlige tilfælde fandt Kommissionen, at de selskaber, der helt eller overvejende var statsejede, ikke havde påvist, at der er truffet passende foranstaltninger til at forhindre en statslig indgriben, og at staten ikke blandede sig i deres forretningsmæssige beslutninger. Under disse omstændigheder kan det antages, at der var en betydelig statslig indgriben i disse helt eller overvejende statsejede selskabers forretningsmæssige beslutninger. I betragtning af arten af den pågældende vare, der ikke kan identificeres som værende fremstillet af en bestemt producent, blev risikoen for omgåelse af foranstaltningerne gennem eksport via et selskab med lavere told desuden også anset for betydelig.
- (65) Selskab 1 og 2 klagede også over, at der ikke var aflagt kontrolbesøg hos dem, og fremførte, at dette var forskelsbehandling i betragtning af de selskaber, der havde modtaget sådanne besøg. Det skal imidlertid erindres, at kontrolbesøg ifølge grundforordningens artikel 16 ikke er obligatoriske, men gennemføres, hvis det anses for påkrævet. Som allerede nævnt i betragtning 53 var disse selskabers anmodninger desuden allerede blevet afvist på grundlag af en første gennemgang af deres ansøgning om markedsøkonomisk behandling, da de ikke havde påvist, at alle kriterierne var opfyldt. Påstanden afvistes derfor.
- (66) Disse to selskaber hævdede også, at deres regnskaber i modsætning til Kommissionens konklusioner var i fuld overensstemmelse med internationale standarder, selv om revisionsfirmaet havde forbehold til visse punkter, og at det andet kriterium derfor var opfyldt. Hvis regnskaberne ikke havde været i overensstemmelse med internationale standarder, ville revisorerne ifølge disse selskaber ikke blot have haft forbehold, men ville simpelthen have nægtet at godkende årsregnskaberne.
- (67) Selskab 4 og 7 fandtes heller ikke at opfylde det andet kriterium. Disse selskaber fremførte, at grundforordningen kræver, at selskabernes årsregnskaber revideres uafhængigt i henhold til internationale standarder for regnskabsføring. Ifølge disse selskaber er det forhold, at revisorerne nævnte en fejl i deres respektive årsregnskaber, netop udtryk for, at betingelserne i grundforordningen er opfyldt, dvs. at deres regnskaber er revideret uafhængigt og i overensstemmelse med internationale standarder for regnskabsføring.
- (68) Generelt er det imidlertid værd at bemærke, at kravet om, at regnskaber revideres i henhold til internationale standarder for regnskabsføring, har til formål at vurdere regnskabernes pålidelighed, især med hensyn til de af selskabet bogførte indtægter, omkostninger og fortjenester, da hovedparten af kontrolbesøg i forbindelse med antidumpingsager netop består i at kontrollere disse tre punkter. Desuden skal det erindres, at den udtalelse (godkendelse med eller uden forbehold eller manglende godkendelse), der afgives af revisorerne, afhænger af betydningen af den fejl, der konstateres i regnskaberne, og det forhold, at en revisor ikke afgiver en »negativ udtalelse«, betyder ikke i sig selv, at regnskaberne er korrekte, hvilket kun kan garanteres af revisorens betingelsesløse godkendelse. For så vidt angår disse bestemte selskaber bekræftes det endeligt, at bemærkningerne i revisorens rapport blev anset for at være så betydningsfulde, at kriteriet ikke var opfyldt. Påstanden afvistes derfor.

- (69) Selskab 8 hævdede, at de regnskabsmæssige spørgsmål, der lå til grund for Kommissionens beslutning om at afvise dets anmodning om markedsøkonomisk behandling, vedrører en kort periode, dvs. sidste kvartal af 2001, hvor selskabet blev oprettet. Ifølge selskabet tillades sådanne transaktioner desuden af »de almindeligt accepterede regnskabsprincipper«.
- (70) Som for de tidligere nævnte selskaber blev de konstaterede fejl dog anset for at være betydelige og ikke i overensstemmelse med de internationale standarder for regnskabsføring. Påstanden afvistes derfor.
- (71) Endelig påstod flere eksportører, at Kommissionen ikke havde overholdt den frist på tre måneder for at træffe en afgørelse om markedsøkonomisk behandling, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c). Det skal imidlertid erindres, at kontrolbesøgene, der efter planen skulle have fundet sted i juli og august, måtte udsættes på grund af sars. Selv om nogle af de kinesiske provinser, hvor visse af de pågældende selskaber var beliggende, ikke dengang var på WHO's liste, blev det af forsigtighedshensyn besluttet af udsætte alle kontrolbesøg på grund af den usikre situation og de forandringer af denne, der var sandsynlige mellem beslutningen om at gennemføre kontrolbesøg og sagsbehandlernes ankomst til Kina. Kontrolbesøgene kunne først gennemføres, da alle restriktioner var ophævet. På grund af de tidsmæssige begrænsninger måtte ansøgningsformularen om markedsøkonomisk behandling og antidumpingspørgeskemaet derfor kontrolleres på samme tid, dvs. under samme kontrolbesøg.
- (72) Et selskab fremførte, at tidsforbruget ved beslutningen om markedsøkonomisk behandling var »unødvendigt og diskriminerende«. Som ovenfor nævnt medførte sars-udbruddet imidlertid alvorlige forsinkelser af kontrolprocessen, og det samme gjorde antallet af kontrolbesøg, da der var et stort antal samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter. Da beslutningen om markedsøkonomisk behandling blev meddelt alle de samarbejdsvillige eksporterende producenter samtidig, er der desuden ingen grund til at antage, at proceduren har indebåret forskelsbehandling.
- (73) To selskaber, hvis anmodninger om markedsøkonomisk behandling blev afvist på grundlag af en første gennemgang af deres ansøgning herom, dvs. uden kontrolbesøg, hævdede, at der ikke var nogen grund til, at fristen på tre måneder ikke var overholdt. For at undgå forskelsbehandling af de samarbejdsvillige eksporterende producenter blev afgørelserne om markedsøkonomisk behandling imidlertid meddelt alle de pågældende producenter samtidig.

4.2. Individuel behandling

- (74) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra a), fastsættes der en enhedstold for lande, der er omfattet af artikel 2, stk. 7, undtagen hvis selskaber i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, kan påvise, at deres eksportpriser og -mængder samt vilkårene og betingelserne for salget fastsættes frit, at valutaomregninger foretages til markedskursen, og at en eventuel statslig indgriben ikke muliggør omgåelse af foranstaltninger, hvis eksportører pålægges forskellige toldsatser.
- (75) De otte eksporterende producenter anmodede ud over om markedsøkonomisk behandling også om individuel behandling, hvis de ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, og yderligere en eksporterende producent anmodede kun om individuel behandling. På grundlag af de foreliggende oplysninger konstateredes det, at for tre selskaber var alle kravene til individuel behandling opfyldt, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 5.
- (76) De fire resterende selskaber fandtes at være helt eller overvejende statsejede. For disse selskaber blev risikoen for statslig indblanding anset for at være betydelig. I betragtning af arten af den pågældende vare, der ikke kan identificeres som værende fremstillet af en bestemt producent, blev risikoen for omgåelse af foranstaltningerne gennem eksport via et selskab med lavere told også anset for betydelig. Betingelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 5, litra c) og e), var derfor ikke opfyldt. Det blev derfor besluttet ikke at indrømme disse selskaber individuel behandling.

- (77) Det konkluderedes således, at der bør indrømmes følgende tre eksporterende producenter i Kina individuel behandling:

- Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd
- Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd
- Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd

4.3. Normal værdi

- 4.3.1. Fastsættelse af den normale værdi for alle eksporterende producenter, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling

a) Referenceland

- (78) I henhold til artikel 2, stk. 7, i grundforordningen skal den normale værdi for lande uden markedsøkonomi og — i det omfang der ikke kan indrømmes markedsøkonomisk behandling — lande med overgangsøkonomier fastsættes på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et referenceland.
- (79) I indledningsmeddelelsen tilkendegav Kommissionen, at den påtænkte at benytte USA som referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi for Folkerepublikken Kina, og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger hertil.
- (80) Det fremgik af undersøgelsen, at USA havde et stærkt konkurrencepræget marked for den pågældende vare med 10 producenter på NAFTA-markedet, otte store aftagere og en betydelig import fra tredjelande. Forbruget på det amerikanske marked er stort, og importen tegner sig for omkring 15 % af det amerikanske forbrug af den pågældende vare. Det amerikanske marked var derfor betydeligt og tilstrækkelig repræsentativt i forhold til størrelsen af den kinesiske eksport af den pågældende vare til EU.
- (81) De eksporterende producenter i Kina modsatte sig forslaget. Argumenterne mod valget af USA var, at det angiveligt i) er praksis at benytte et af de lande, der er berørt af samme undersøgelse; ii) den samarbejdsvillige amerikanske producent er forretningsmæssigt forbundet med en producent i Fællesskabet; og iii) omkostningerne i USA er større end i Kina. De pågældende interesserede parter foreslog Pakistan eller Republikken Korea som passende referencelande, men fremlagde ingen dokumentation for, at disse lande ville være et bedre alternativ end USA. Kommissionen overvejede dog de to forslag.
- (82) For så vidt angår Pakistan skal det bemærkes, at kun to selskaber i dette land fremstiller den pågældende vare mod mindst otte i USA. Desuden er importen af PET pålagt 20 % told i Pakistan, mens tolden i USA er 6,8 % (+ 0,3 c/kg). Det pakistanske marked for den pågældende vare synes derfor at være mindre konkurrencepræget end det amerikanske marked. Endelig fandtes det, at den pakistanske producents hjemmemarkedssalg til uafhængige kunder var lille i forhold til eksporten af den pågældende vare med oprindelse i Kina og derfor var meget mindre repræsentativt i forhold til den meget store eksport fra Kina.
- (83) For så vidt angår republikken Korea skal det erindres, at dette land ikke er omfattet af samme procedure, således som flere eksportører påstod, men af en delvis interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Desuden har undersøgelsen vist, at alle koreanske producenter var mindre end det amerikanske samarbejdsvillige selskab, der også havde et meget større hjemmemarkedssalg. Endvidere syntes den største koreanske producent at være delvist integreret (dvs. at den selv fremstiller mindst et af de vigtigste råmaterialer), hvilket ikke var tilfældet for producenterne i Kina. Republikken Korea ansås derfor ikke for et passende referenceland.
- (84) For så vidt angår påstanden om, at forbindelsen mellem det amerikanske samarbejdsvillige selskab og en europæisk producent kunne have fordrejende virkninger på de afgivne oplysninger, blev dette ikke bekræftet af undersøgelsen. Kommissionen undersøgte navnlig ved et kontrolbesøg, om forbindelsen havde nogen forvridende virkning på den amerikanske producents priser, produktionsomkostninger og rentabilitet. Der fandtes ingen tegn på sådanne forvridninger, og Kommissionen fandt det godtgjort, at de oplysninger, der var afgivet i forbindelse med undersøgelsen, var nøjagtige og pålidelige.

- (85) Endelig blev argumentet om forskelle i omkostningerne også overvejet. Prisen på det råmateriale (PTA), som benyttedes af det amerikanske selskab ved fremstillingen af den pågældende vare, og som tegner sig for den betydeligste del af omkostningerne til fremstilling af PET, blev sammenlignet med de priser, der betales af de kinesiske selskaber for PTA, og der fandtes ingen væsentlige forskelle. Argumentet afvistes derfor.
- (86) I lyset af ovenstående konkluderede Kommissionen foreløbigt, at USA ville være et passende referenceland i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i grundforordningen.

b) Fastsættelse af den normale værdi

- (87) I henhold til artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen blev den normale værdi for de eksportende producenter, som ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, fastsat på grundlag af bekræftede oplysninger fra producenten i referencelandet, dvs. på grundlag af alle de priser, der betales eller skulle betales på det amerikanske hjemmemarked for sammenlignelige varetyper, da salget fandtes at have fundet sted i normal handel.
- (88) Som resultat blev den normale værdi fastsat som den vejede gennemsnitlige hjemmemarkedssalgspris, der blev benyttet af den samarbejdsvillige amerikanske producent ved salg til uafhængige kunder.

4.3.2. Fastsættelse af den normale værdi for eksporterende producenter, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling

- (89) De selskaber, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, blev anmodet om at besvare et spørgeskema med oplysninger om bl.a. hjemmemarkedssalget og produktionsomkostningerne for den pågældende vare, og disse oplysninger blev kontrolleret ved besøg hos de pågældende selskaber.
- (90) For så vidt angår fastsættelsen af den normale værdi benyttede Kommissionen samme metode som beskrevet i betragtning 20 til 27.
- (91) For alle typer af PET undtagen en, der eksporteredes af de kinesiske eksporterende producenter, kunne Kommissionen fastsætte den normale værdi på grundlag af de priser, der i normal handel var betalt eller skulle betales af uafhængige kunder på hjemmemarkedet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1. For den ene type PET, hvor under 10 % af hjemmemarkedssalget fandt sted i normal handel, blev den beregnede normale værdi benyttet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3.

4.4. Eksportpriser

- (92) Hele eksportsalget til Fællesskabet fra de eksportører, der var indrømmet markedsøkonomisk behandling, fandt sted direkte til uafhængige importører i Fællesskabet, og eksportprisen blev i henhold til artikel 2, stk. 8, i grundforordningen fastsat på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales.

4.5. Sammenligning

- (93) Sammenligningen fandt sted ad fabrik og i samme handelsled. For at sikre en rimelig sammenligning blev der taget hensyn til forskelle i faktorer, der hævdedes og påvistes at påvirke sammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. På dette grundlag blev der foretaget justeringer for forskelle i omkostninger til transport, forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, kreditter, provisioner, importafgifter og omkostninger efter salget (garanti).

4.6. Dumpingmargen

4.6.1. For de samarbejdsvillige eksporterende producenter, der blev indrømmet markedsøkonomisk eller individuel behandling

- (94) For de to selskaber, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, blev den vejede gennemsnitlige normale værdi af hver type af den pågældende vare, som eksporteredes til Fællesskabet, sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris på den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11.

- (95) For de tre selskaber, der blev indrømmet individuel behandling, blev den vejede gennemsnitlige normale værdi, der var fastsat for referencelandet for hver type af den pågældende vare, som eksporteredes til Fællesskabet, sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris på den tilsvarende type, som eksporteredes til Fællesskabet, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11.
- (96) De foreløbige vejede gennemsnitlige dumpingmargener udgør følgende i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	17,4 %
Far Eastern Industries Shanghai Ltd	12,6 %
Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	21,0 %
Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd	29,5 %
Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	18,1 %

4.6.2. For alle andre eksporterende producenter

- (97) For at fastsætte den landsdækkende told for alle andre eksportører i Kina bestemte Kommissionen først graden af samarbejdsvilje. Der blev foretaget en sammenligning mellem den samlede import af den pågældende vare med oprindelse i Kina, beregnet på grundlag af Eurostats tal, og oplysningerne i de kinesiske eksportørers besvarelser af spørgeskemaerne. Det fremgik heraf, at graden af samarbejdsvilje var tæt på 100 %.
- (98) Dumpingmargenen blev følgelig beregnet som et vejet gennemsnit af den dumpingmargen, der var fastsat for de resterende samarbejdsvillige eksportører, der hverken blev indrømmet markedsøkonomisk eller individuel behandling. Dumpingmargenen for de resterende ovenfor nævnte samarbejdsvillige eksportører blev beregnet ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige normale værdi, der var fastsat for referencelandet, og den vejede gennemsnitlige eksportpris, der var oplyst af den pågældende eksportør.
- (99) Graden af dumping for landet som helhed blev på dette grundlag foreløbigt fastsat til 23,2 % af cif-prisen, Fællesskabets grænse.

C. SKADE

1. Produktionen i Fællesskabet

- (100) I undersøgelsesperioden blev PET fremstillet af
- syv klagende producenter i Fællesskabet, som samarbejdede fuldt ud med Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen
 - fire andre producenter i Fællesskabet, som fuldt ud støttede og samarbejdede med Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen
 - en anden producent, der støttede proceduren og afgav visse generelle oplysninger om sin produktion og sit salg.
- (101) Klageren kender ikke til andre producenter af den pågældende vare, og der er heller ikke andre producenter af den pågældende vare, som har givet sig til kende over for Kommissionen. Det PET, der fremstilles af de 12 ovennævnte selskaber, udgør derfor produktionen i Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

2. Definition af erhvervsgrenen i Fællesskabet

- (102) De 11 producenter i Fællesskabet, der samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, havde en samlet produktion på 1 634 477 tons i undersøgelsesperioden, svarende til omkring 97 % af den anslåede samlede produktion af PET i Fællesskabet. De 11 producenter i Fællesskabet, der samarbejdede fuldt ud, anses derfor for at udgøre EF-erhvervsgrenen, jf. artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen.

3. Forbruget i Fællesskabet

3.1. Indledende bemærkninger

3.1.1. Oplysninger om importen

- (103) Tal fra Eurostat om mængder og værdier for KN-kode 3907 60 20 samt oplysninger fra eksportende producenter blev benyttet som kilde for oplysningerne om importen.

3.1.2. Oplysninger om EF-erhvervsgrenen

- (104) Oplysninger om erhvervsgrenen i Fællesskabet blev indhentet fra de 11 samarbejdsvillige EF-producenters kontrollerede besvarelser af spørgeskemaerne.

3.2. Forbruget i Fællesskabet

- (105) Det åbenbare forbrug i Fællesskabet blev fastlagt på grundlag af
- den samlede import af den pågældende vare til Fællesskabet som oplyst af Eurostat og af de eksportende producenter
 - EF-erhvervsgrenens samlede verificerede salg på fællesskabsmarkedet, og
 - salgsoplysninger om den anden producent i Fællesskabet, der afgav visse generelle oplysninger.
- (106) Forbruget i Fællesskabet udgjorde 1 845 962 tons i undersøgelsesperioden, hvilket er 37 % mere end ved begyndelsen af den betragtede periode. Den betydelige stigning i forbruget af PET var affødt af en betydelig stigning i forbruget af vand og læskedrikke på flaske og følger en tendens, der allerede blev konstateret i en tidligere undersøgelse ⁽¹⁾.

	1999	2000	2001	2002	Undersøgelsesperioden
Forbruget i Fællesskabet	1 348 628	1 349 763	1 420 759	1 795 883	1 845 962
1999 = 100	100	100	105	133	137

4. Importen til Fællesskabet fra de pågældende lande

4.1. Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import

- (107) Det blev først undersøgt, om importen fra Kina, Pakistan og Australien bør vurderes kumulativt i henhold til artikel 3, stk. 4, i grundforordningen.
- (108) Importen fra de pågældende lande har udviklet sig således med hensyn til mængde (tons) og markedsandel:

	1999	2000	2001	2002	Undersøgelsesperioden
Kina	144	20	9 000	89 329	120 814
Markedsandel (%)	0	0	0,6	5,0	6,6
Australien	0	0	5 157	17 031	27 538
Markedsandel (%)	0	0	0,4	0,9	1,5
Pakistan	0	8 500	14 678	47 767	74 311
Markedsandel (%)	0	0,6	1,0	2,6	4,0
Samlet import fra de pågældende lande	144	8 520	28 835	154 127	222 663
Samlet markedsandel (%)	0	0,6	2,0	8,6	12,1

⁽¹⁾ Se betragtning 101 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1742/2000 (EFT L 199 af 5.8.2000, s. 48) om indførelse af midlertidig antidumpingtold på visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand.

- (109) Det konstateredes, at:
- dumpingmargenerne for importen fra hvert af de pågældende lande lå over den minimumsgrænse, der er fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 3
 - den importerede mængde fra hvert af disse lande ikke var ubetydelig i undersøgelsesperioden, da disse lande i undersøgelsesperioden havde markedsandele på mellem 1,5 % og 6,6 %, og
 - en kumulativ vurdering fandtes passende i betragtning af konkurrencevilkårene såvel mellem importen med oprindelse i disse lande som mellem denne import og den samme fællesskabsvare. Dette fremgår af, at der er et forholdsvis ensartet underbudsniveau på mellem 10,0 % og 17,9 %, og at der anvendes tilsvarende salgskanaler. Desuden fremgik det af undersøgelsen, at de pågældende importerede varer og den samme vare har samme fysiske og kemiske egenskaber. Endelig følger den importerede vare og den samme vare samme prisudvikling, som afspejler prisen på varernes grundlæggende råmateriale, naphtha (raffineret olie).
- (110) Det konkluderes derfor foreløbigt, at alle kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, er opfyldt, og at importen med oprindelse i Kina, Australien og Pakistan bør vurderes kumulativt.

4.2. Den pågældende imports markedsandel

- (111) Som ovenfor vist påbegyndtes importen fra de pågældende lande i 2000, men blev væsentlig fra 2002, da der blev etableret nye produktionsanlæg i de pågældende lande. Den andel af forbruget i Fællesskabet, som de tegnede sig for, steg fra 0,6 % i 2000 til 8,6 % i 2002 og nåede 12,1 % i undersøgelsesperioden.

4.3. De importerede varers pris og underbud

- (112) Der blev foretaget en sammenligning mellem EF-erhvervsgrenens priser på fællesskabsmarkedet i undersøgelsesperioden og de tilsvarende priser for de eksporterende producenter i de pågældende lande. Sammenligningen blev foretaget efter fradrag af nedslag og rabatter. EF-erhvervsgrenens priser blev justeret til niveauet af fabrik, mens de importerede varers pris var cif-priserne, Fællesskabets grænse, plus told, idet der blev foretaget justeringer for handelstrin og håndteringsomkostninger på grundlag af oplysninger indhentet under undersøgelsen, især fra samarbejdsvillige uafhængige importører.
- (113) Det fremgik af denne sammenligning, at de pågældende varer med oprindelse i de pågældende lande i undersøgelsesperioden blev solgt i Fællesskabet til priser, der lå under EF-erhvervsgrenens priser, nemlig med mellem 13,5 % og 17,9 % for Kina, med mellem 10 % og 11,9 % for Australien og med 12,7 % for Pakistan.
- (114) Det forholdsvis lave gennemsnitlige underbud skyldes et pristryk som følge af de eksporterende producenters adfærd, idet de solgte til dumpingpriser. EF-erhvervsgrenen var tvunget til at modsvare disse priser i et forsøg på at bevare sin markedsandel. Det skal erindres, at prisovervejelser er den endelige drivkraft på markedet i betragtning af den magt, som flere store PET-brugere har på markedet.

5. EF-erhvervsgrenens situation

- (115) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger på EF-erhvervsgrenen en vurdering af alle økonomiske faktorer og forhold, der havde indflydelse på denne erhvervsgrens situation fra 1999 (udgangspunkt) til undersøgelsesperioden.
- (116) De nedenstående oplysninger er samlede oplysninger om de 11 samarbejdsvillige EF-producenter.

5.1. Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (117) Produktionskapaciteten blev fastsat på grundlag af de installerede maskiners teoretiske største produktion pr. time, ganget med det teoretiske årlige antal arbejdstimer, idet der blev taget hensyn til vedligeholdelse og andre tilsvarende produktionsafbrydelser.

	1999	2000	2001	2002	Undersøgelsesperioden
Produktion	1 168 334	1 432 785	1 546 672	1 629 703	1 642 100
Indeks (1999 = 100)	100	123	132	139	141
Produktionskapacitet	1 346 074	1 595 962	1 759 762	1 948 248	1 955 954
Indeks (1999 = 100)	100	119	131	145	145
Kapacitetsudnyttelse	87 %	90 %	88 %	84 %	84 %
Indeks (1999 = 100)	100	103	101	96	97

- (118) Som vist i ovenstående tabel steg produktionen i tiden mellem 1999 og undersøgelsesperioden med 41 %, hvilket afspejler den stærke vækst i forbruget i Fællesskabet. I samme periode steg produktionskapaciteten med 45 %, dvs. noget mere end forbruget. Denne stigning skal ses i lyset af den stærke efterspørgsel i Fællesskabet i de seneste år. Det skal endvidere bemærkes, at EF-erhvervsgrænsen havde været påvirket af skadevoldende dumping frem til den 5. august 2000⁽¹⁾, og det således kunne være forventet, at den havde draget fordel af et øget salg som følge af fjernelsen af den skadevoldende dumping fra disse kilder. Det var absolut nødvendigt for EF-erhvervsgrænsen at øge produktionskapaciteten for at bevare markedsandel og dække den stigende efterspørgsel fra brugerne, der forventes at vokse yderligere. Kapacitetsudnyttelsen var ujævn i den betragtede periode, idet kapacitetsudnyttelsesgraden i undersøgelsesperioden var på 84 %, lidt under niveauet i begyndelsen af perioden.
- (119) Nogle eksportører hævdede, at den øgede kapacitet i den betragtede periode er et tegn på styrke snarere end skade. De samme eksportører har i denne forbindelse også nævnt nye investeringer i ny kapacitet.
- (120) Som ovenfor nævnt blev produktionskapaciteten forøget for at dække efterspørgslen. Som nævnt i Kommissionens forordning om indførelse af antidumpingforanstaltninger over for PET med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand⁽²⁾ var en af EF-brugernes generelle indvendinger mod en indførelse af foranstaltninger på daværende tidspunkt faktisk en mulig mangel på PET på fællesskabsmarkedet.
- (121) Desuden går der normalt to år mellem vedtagelsen af en beslutning om investeringer i ny kapacitet og det tidspunkt, hvor den nye kapacitet er installeret og driftsklar. Som det fremgår af ovenstående, fandt den største forøgelse af den nye kapacitet i den betragtede periode sted mellem 1999 og 2000. Beslutningen om at installere denne kapacitet må derfor være truffet før den betragtede periode, og den øgede kapacitet kan derfor ikke ses som et »tegn på styrke«, således som eksportørerne har fremført.
- (122) For så vidt angår planer om ny kapacitet har nogle af EF-producenterne officielt givet meddelelse om yderligere investeringer i ny kapacitet. Nogle eksportører har derefter opfattet disse meddelelser som tegn på styrke hos EF-producenterne.

⁽¹⁾ Forordning (EF) nr. 1742/2000 indførte midlertidig antidumpingtold på importen af PET med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand med virkning fra den 6. august 2000.

⁽²⁾ Se betragtning 194 i forordning (EF) nr. 1742/2000.

- (123) Det er bekræftet, at flere producenter i Fællesskabet har planer om yderligere at øge deres produktionskapacitet (med omkring 300 000 til 400 000 tons), men disse planer skal ses på baggrund af et øget forbrug af PET på fællesskabsmarkedet. I den nuværende situation er flere af EF-producenterne desuden ved at genoverveje deres investeringsplaner, da prisniveauet på fællesskabsmarkedet gør det vanskeligt for disse producenter at finansiere deres påtænkte investeringer.
- (124) Nogle af producenterne er faktisk blevet tvunget til midlertidigt at nedlukke kapacitet i den sidste del af undersøgelsesperioden og efter dennes afslutning, idet de havde finansielle tab ved de eksisterende prisniveauer. En producent lukkede en kapacitet svarende til 73 000 tons i undersøgelsesperioden, og en anden fællesskabsproducent indstillede sine aktiviteter med en kapacitet på 270 000 tons efter undersøgelsesperioden.

5.2. Lagre

- (125) Lagerbeholdningerne havde følgende størrelse ved udgangen af hver periode.

	1999	2000	2001	2000	Undersøgelsesperioden
Lagre (tons)	74 796	76 463	112 991	110 020	95 841
I % af produktionen	6,4 %	5,3 %	7,3 %	6,8 %	5,8 %

- (126) Lagerbeholdningerne har været stabile i hele den betragtede periode. Denne økonomiske indikator fandtes desuden ikke relevant i den aktuelle skadesanalyse, da den pågældende vare er voluminøs med en forholdsvis begrænset værdi pr. m³. Af rent praktiske årsager vil EF-erhvervsgrenen derfor altid tilstræbe at have så små lagerbeholdninger som muligt.

5.3. Salgsmængde, markedsandel, vækst og gennemsnitlige enhedspriser i Fællesskabet

- (127) Nedenstående tal viser EF-erhvervsgrenens salg til uafhængige kunder i Fællesskabet.

	1999	2000	2001	2002	Undersøgelsesperioden
Salg (tons)	994 290	1 249 609	1 286 705	1 426 864	1 403 430
Indeks (1999 = 100)	100	126	129	144	141
Markedsandel	73,7 %	92,6 %	90,6 %	79,5 %	76,0 %
Indeks (1999 = 100)	100	126	123	108	103
Gennemsnitlig enhedspris (EUR/ton)	686	1 014	1 125	977	986
Indeks (1999 = 100)	100	148	164	143	144

- (128) EF-erhvervsgrenens solgte mængde steg med 41 % i løbet af den betragtede periode, heraf med 26 % mellem 1999 og 2000. Stigningen i salgsmængden skal ses i lyset af det øgede forbrug i samme periode (37 %).

- (129) Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger den 5. august 2000 ⁽¹⁾ var EF-erhvervsgrenen i stand til at genvinde tabte markedsandele. Mellem 1999 og 2000 steg EF-erhvervsgrenens markedsandel fra 73,7 % til 92,6 % af forbruget i Fællesskabet. Efter denne relativt gode periode faldt EF-erhvervsgrenens markedsandel imidlertid igen. Mellem 2001 og undersøgelsesperioden faldt dens markedsandel i Fællesskabet fra 90,6 % til 76,0 %, idet dumpingimport fra de pågældende lande begyndte at trænge ind på fællesskabsmarkedet.
- (130) EF-erhvervsgrenen kunne indledningsvis drage fordel af det øgede forbrug og af stigningen i de gennemsnitlige salgspriser, og dens omsætning steg med 112 % fra 1999 til 2001, men denne vækst blev brat bragt til ophør i 2002, hvor dumpingimporten fra de pågældende lande tvang EF-erhvervsgrenen til at sænke dens gennemsnitlige salgspriser.
- (131) EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser steg med 48 % mellem 1999 og 2000 til et mere bæredygtigt niveau efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger mod dumpingimporten fra Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand i 2000. En del af denne stigning var forbundet med højere råvarepriser (se betragtning 169, som EF-erhvervsgrenen kunne videregive til kunderne. Stigningen gjorde det dog også muligt for EF-erhvervsgrenen igen at blive rentabel, selv om fortjenesten og afkastet af investeringerne som nedenfor nævnt var ret begrænset. Det lykkedes EF-erhvervsgrenen at hæve priserne yderligere i 2001, men denne periode blev fulgt af en periode med pristryk i 2002 og i undersøgelsesperioden. Mellem 2001 og undersøgelsesperioden faldt priserne faktisk med 12 %, hvilket faldt sammen med en voldsom konkurrence fra importerede varer med oprindelse i de pågældende lande.

5.4. Rentabilitet, afkast af investeringer og likviditet

- (132) »Rentabiliteten af salget i Fællesskabet« er den fortjeneste, der opnås på salget af den pågældende vare på fællesskabsmarkedet. »Afkastet af de samlede aktiver« og »likviditeten« kunne kun måles for den snævrere mulige varegruppe, der indbefattede samme vare, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 8.
- (133) Afkastet af investeringerne er desuden blevet beregnet på grundlag af afkastet af de samlede aktiver, da sidstnævnte anses for mere relevant med henblik på analysen af udviklingstendenserne.

	1999	2000	2001	2002	Undersøgelsesperioden
Rentabilitet af salget i Fællesskabet	- 16,4 %	4,0 %	7,6 %	2,9 %	0,9 %
Afkast af de samlede aktiver	- 12,1 %	3,7 %	7,7 %	2,2 %	0,4 %
Likviditet (i % af det samlede salg)	- 9,7 %	- 4,4 %	20,2 %	19,5 %	14,0 %

- (134) Efter indførelsen af antidumpingforanstaltningerne mod importen af PET med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand kunne EF-erhvervsgrenen som ovenfor nævnt hæve priserne til et mere bæredygtigt niveau. Det var imidlertid først i 2001, at EF-erhvervsgrenen nåede den fortjeneste, der i forordning (EF) nr. 1742/2000 er fastsat som mål (7 %).
- (135) Efter et pristryk i 2002 og i undersøgelsesperioden, der faldt sammen med en kraftig vækst i dumpingimporten fra de pågældende lande, begyndte EF-erhvervsgrenens finansielle situation igen at blive forværret. Det fortjenstniveau, der blev nået i undersøgelsesperioden, lå lige over omsætningsnulpunktet og er langt fra tilstrækkeligt til at finansiere de nødvendige reinvesteringer, som kunderne kræver.

⁽¹⁾ Forordning (EF) nr. 1742/2000 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand.

- (136) Både rentabiliteten på salget i Fællesskabet og afkastet af de samlede aktiver udviser samme tendens, nemlig en forbedring fra 1999 til 2001, fulgt af en forværring fra 2001 til undersøgelsesperioden.
- (137) Tendensen for likviditeten udviklede sig på samme måde, dog en år forskudt, hvilket forklares af bevægelserne i kortfristede aktiver som følge af væksten i salget.

5.5. Investeringer og mulighederne for at tilvejebringe kapital

	1999	2000	2001	2002	Undersøgelsesperioden
Investeringer	17 818	19 371	69 813	44 179	34 380

- (138) Efter indførelsen af antidumpingforanstaltningerne mod importen af PET med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand besluttede EF-erhvervsgrenen at foretage nye investeringer i kapacitet.
- (139) Som ovenfor nævnt er der en periode på omkring to år mellem en beslutning om at investere i ny kapacitet og det øjeblik, hvor denne nye kapacitet kan tages i brug. Imidlertid er tidsrummet mellem investeringsbeslutningen og det øjeblik, hvor de nye maskiner optræder i regnskaberne, naturligvis kortere, da investeringerne tilskrives regnskaberne, så snart de er under konstruktion. Dette forklarer, hvorfor det ovennævnte investeringsniveau ikke altid svarer til en omgående kapacitetsforøgelse, jf. betragtning 117.
- (140) EF-erhvervsgrenens evne til at tilvejebringe kapital fra enten eksterne finansieringsselskaber eller fra moderselskaberne blev ikke i alvorlig grad berørt i den betragtede periode.

5.6. Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

	1999	2000	2001	2002	Undersøgelsesperioden
Antal ansatte	1 606	1 692	1 701	1 681	1 659
Indeks (1999 = 100)	100	105	106	105	103
Arbejdskraftomkostninger (1 000 EUR)	31 291	33 236	34 541	35 478	36 045
Indeks (1999 = 100)	100	106	110	113	115
Produktivitet (tons/ansat)	727	847	909	969	990
Indeks (1999 = 100)	100	116	125	133	136

- (141) Som det fremgår af ovenstående, øgede EF-erhvervsgrenen sin produktion med 41 % i løbet af den betragtede periode. Trods denne stigning forblev antallet af ansatte stort set uændret.
- (142) Dette skyldes, at EF-erhvervsgrenen har investeret i nye stærkt automatiserede installationer, der ikke kræver væsentlige forøgelser af arbejdsstyrken. Produktiviteten steg med 36 % i den betragtede periode, mens arbejdskraftomkostningerne i samme periode steg med 15 %.

5.7. Genrejsning fra tidligere dumping

- (143) Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 2000 ⁽¹⁾ kunne EF-erhvervsgrenen hæve sine gennemsnitlige salgspriser til et mere bæredygtigt niveau og samtidig bevare sin markedsandel på PET-markedet, der var i vækst. Som nævnt i betragtning 134 opnåede EF-erhvervsgrenen en bæredygtig fortjenstmargen i 2001. Det kan derfor konkluderes, at EF-erhvervsgrenen har overvundet følgerne af den tidligere dumping.

5.8 Den faktiske dumpingmargens størrelse

- (144) Dumpingmargenerne er angivet i afsnittet om dumping (se betragtning 40, 48 og 96). De konstaterede margener ligger klart over den ubetydelighedsgrænse, der er fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 3. I betragtning af størrelsen af og priserne på dumpingimporten kan virkningerne af de faktiske dumpingmargener desuden ikke være ubetydelige.

6. Konklusion om skade

- (145) Det skal erindres, at EF-erhvervsgrenen omgående genvandt tillid efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger mod importen af PET med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand. Gennemsnitspriserne på erhvervsgrenens salg i Fællesskabet steg med 64 % mellem 1999 og 2001 (hvilket delvis var en kompensation for øgede råvarepriser), og den i Fællesskabet solgte mængde steg med 29 %. Resultatet af denne udvikling var øget rentabilitet; i 2001 lykkedes det EF-erhvervsgrenen at opnå den fortjenstmargen, der som nævnt var fastsat som mål i forordning (EF) nr. 1742/2000, hvilket gjorde det muligt for den at investere i ny kapacitet som krævet af dens kunder og at gennemføre miljørelaterede projekter, f.eks. vedrørende genbrug af brugte flasker.
- (146) Som ovenfor nævnt begyndte importerede varer fra de pågældende lande imidlertid at trænge ind på fællesskabsmarkedet i betragteligt omfang fra 2002, hvilket førte til pristryk på markedet. EF-erhvervsgrenen tabte markedsandele, og dens finansielle stabilitet blev igen truet, hvilket afspejledes i dens dårlige finansielle resultater.
- (147) Kommissionen har derfor foreløbigt konkluderet, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 3 i grundforordningen.

D. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledende bemærkninger

- (148) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 6, i grundforordningen blev det undersøgt, om den væsentlige skade, der var forvoldt EF-erhvervsgrenen, var forårsaget af dumpingimporten fra de pågældende lande. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 7, i grundforordningen undersøgte Kommissionen også andre faktorer, der kan have skadet EF-erhvervsgrenen, for at sikre, at skade forvoldt af sådanne faktorer ikke fejlagtigt blev tilskrevet dumpingimporten.
- (149) Der er i øjeblikket foranstaltninger i kraft over for importen med oprindelse i Indien, Indonesien, Republikken Korea, Malaysia, Taiwan og Thailand. Som allerede nævnt i betragtning 3 er antidumpingforanstaltningerne mod importen af PET med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan i øjeblikket genstand for en interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Disse forhold er taget i betragtning i forbindelse med denne undersøgelse.

2. Dumpingimportens følgevirkninger

- (150) Mængden af PET med oprindelse i de pågældende lande steg stærkt i løbet af den betragtede periode. Som det fremgår af tabellen i betragtning 108 steg importen fra de tre pågældende lande fra næsten intet i 1999 til 223 000 tons i undersøgelsesperioden, hvilket svarede til en markedsandel på 12,1 %.

⁽¹⁾ Forordning (EF) nr. 1742/2000 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand.

- (151) Den betydelige stigning i importen med oprindelse i de pågældende lande og deres erobring af markedsandel i 2002 og i undersøgelsesperioden til priser, der lå væsentligt under EF-erhvervsgrenens priser, faldt tidsmæssigt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation i samme periode.
- (152) Som det blev fastslået i betragtning 113, lå priserne på de varer, der importeredes fra de pågældende lande, betydeligt under EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser, idet underbudsmargenerne lå fra 10 % til 17,9 %.
- (153) Det konkluderes derfor foreløbigt, at presset fra den pågældende import, hvis mængde og markedsandel voksede betydeligt fra og med 2001, og som blev solgt til lave dumpingpriser, spillede en afgørende rolle med hensyn til at forårsage prisfald og tab af markedsandele for EF-erhvervsgrenen, hvilket førte til en forværring af dens finansielle situation.

3. Andre faktorerers indvirkning

3.1. Import fra andre tredjelande

- (154) Importen fra tredjelande, der ikke er omfattet af denne undersøgelse, udviklede sig således i den betragtede periode:

	1999	2000	2001	2002	Undersøgelsesperioden
Tredjelande, der er genstand for antidumpingtold					
Indien	38 393	4 920	3 909	2 258	2 899
Indonesien	27 537	3 121	5 370	4 461	3 548
Republikken Korea	88 790	5 361	2 818	86 748	95 414
Malaysia	29 481	4 917	8 327	12 983	10 566
Taiwan	38 595	7 500	589	27 787	25 748
Thailand	23 880	441	0	18	18
I alt	247 266	26 260	21 013	134 255	138 193
Tredjelande, der ikke er genstand for antidumpingtold					
Brasilien	0	6	0	8 464	8 464
Tyrkiet	12 811	1 692	2 636	7 206	7 950
USA	21 983	32 431	31 465	18 577	15 855
Andre tredjelande, der ikke er genstand for antidumpingtold	47 686	3 192	13 381	5 767	7 302
I alt	82 480	37 321	47 482	40 014	39 571
Samlet import fra andre tredjelande end de pågældende lande	329 746	63 581	68 495	174 269	177 764

- (155) Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 2000 faldt importen fra tredjelande, der ikke var berørt af denne undersøgelse, kraftigt. Med undtagelse af Republikken Korea og Taiwan var der ikke for noget land tale om en absolut stigning i mængden, der havde en sådan størrelse, at der kan være forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, eller den pågældende stigning faldt ikke tidsmæssigt sammen med den skade, som blev påført EF-erhvervsgrenen.

- (156) Importen med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan udviste imidlertid en udvikling, der mindede om udviklingen for importen med oprindelse i de pågældende lande, nemlig en betydelig stigning i importmængderne mod afslutningen af den pågældende periode. Desuden faldt denne udvikling tidsmæssigt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation. Det bemærkes imidlertid, at den kombinerede importerede mængde fra disse to lande kun svarer til omkring halvdelen af importen fra de tre pågældende lande.
- (157) Ingen andre lande udviste væsentligt øgede importmængder i den betragtede periode.
- (158) Ifølge tal fra Eurostat var de gennemsnitlige cif-priser i undersøgelsesperioden (eksklusive antidumpingtold) for importerede varer med oprindelse i Republikken Korea desuden 842 EUR/ton og for Taiwan 784 EUR/ton. Den gældende antidumpingtold udgør fra 0 EUR/ton til 148,3 EUR/ton for Republikken Korea og fra 47 EUR/ton til 69,5 EUR/ton for Taiwan. Tredjelandstoldsatsen var 6,5 % for både Republikken Korea og Taiwan.
- (159) Den gennemsnitlige fortoldede pris svingede således mellem 896 EUR/ton og 1 044 EUR/ton for importeret PET med oprindelse i Republikken Korea og mellem 882 EUR/ton og 905 EUR/ton for den pågældende vare med oprindelse i Taiwan. Da EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgpris i undersøgelsesperioden var 986 EUR/ton (se betragtning 127), svarer de gennemsnitlige eksportpriser til et underbudsniveau på mellem 0 % og 9,1 % for Republikken Korea og mellem 8,2 % og 10,5 % for Taiwan. Det er desuden sandsynligt, at eksportører med en lavere antidumpingtold har øget deres andel af importen på bekostning af de eksportører, der var pålagt en højere antidumpingtold.
- (160) Det kan derfor foreløbig ikke udelukkes, at en del af importen af PET med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan også har bidraget til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen. Det skal erindres, at foranstaltningerne mod disse to lande i øjeblikket er genstand for en interimsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, der vil undersøge, om de nuværende foranstaltninger er tilstrækkelige til at modvirke den skadevoldende dumping.

3.2. Råvarepriser

3.2.1. Indledende bemærkninger

- (161) De kvartalsmæssige oplysninger om de gennemsnitlige salgspriser for PET i Fællesskabet og om råvareomkostningerne, der er benyttet i denne analyse, er leveret af EF-erhvervsgrenen.

3.2.2. Årsagssammenhæng med råvarepriserne

- (162) Produktionsomkostningerne for PET afhænger i høj grad (for omkring to tredjedele vedkommende) af priserne på råmaterialer og ydelser såsom elektricitet og gas (variable omkostninger). Priserne på PTA og andre produktionsfaktorer såsom MEG og DMT afspejler oliepriserne. Det er derfor fundet relevant at vurdere, om prisstigningerne på PTA er blevet overvæltet på kunderne, eller om EF-erhvervsgrenen er blevet presset mellem stigninger i råvarepriserne og de gennemsnitlige salgspriser.
- (163) I denne forbindelse fandtes der to typer fællesskabsproducenter af PET, hvor den første købte råmaterialer fra forretningsmæssigt forbundne selskaber (»integrerede producenter«), mens den anden købte råmaterialer fra eksterne leverandører (»uafhængige producenter«).
- (164) Det blev først bestemt, hvorvidt råvarepriserne var strukturelt forskellige som følge af, at de integrerede producenter købte råmaterialer fra forretningsmæssigt forbundne leverandører, mens de uafhængige producenter købte råmaterialer fra eksterne leverandører.

- (165) Det konstateredes, at omkostningerne til råmaterialer ikke var væsentligt forskellige for integrerede og uafhængige producenter. I forbindelse med denne analyse kunne fællesskabsproducenterenes omkostninger til råmaterialer derfor vurderes for alle fællesskabsproducenterne under ét.
- (166) Efter at det var blevet fastslået, at årsagssammenhængen med råmaterialerne kunne vurderes uden hensyntagen til, om producenten var integreret eller uafhængig, blev der derefter foretaget en sammenligning af priserne på forskellige niveauer for EF-erhvervsgrenen som helhed.
- (167) Som forklaret i betragtning 12 fremstilles PET af PTA (eller DMT), blandet med MEG. Den kvartalsvise prisudvikling for råmaterialer (PTA/DMT og MEG), der anvendes til fremstilling af PET, og EF-erhvervsgrenens kvartalsvise gennemsnitlige salgspriser er vist herunder.
- (168) For at muliggøre en sammenligning med olieprisen er de kvartalsvise priser på naphtha (raffineret olie), der er den vigtigste råvare ved produktionen af paraxylene (PX), der igen tegner sig for omkring to tredjedele af de produktionsfaktorer, der benyttes til at fremstille PTA, oplyst for samme periode.

Periode	Gennemsnitspris på naphtha (EUR) (*)	Indeks	Gennemsnitspris på råmaterialer til PET (hovedsagelig PTA) (**)	Indeks	Gennemsnitlig salgspris for PET (**)	Indeks
1. kvartal 1999	12,67	100	466	100	634	100
2. kvartal 1999	16,36	137	454	97	633	100
3. kvartal 1999	21,61	178	532	114	701	111
4. kvartal 1999	25,09	200	585	126	756	119
1. kvartal 2000	26,55	224	645	138	941	148
2. kvartal 2000	24,93	201	692	148	1 087	171
3. kvartal 2000	27,56	216	741	159	1 108	175
4. kvartal 2000	25,69	208	735	158	1 050	166
1. kvartal 2001	23,85	202	702	151	1 164	184
2. kvartal 2001	23,86	194	734	158	1 228	194
3. kvartal 2001	22,54	158	734	158	1 139	180
4. kvartal 2001	17,36	122	688	148	984	155
1. kvartal 2002	18,53	144	575	123	936	148
2. kvartal 2002	23,02	174	657	141	1 052	166
3. kvartal 2002	26,41	203	667	143	986	155
4. kvartal 2002	26,82	210	653	140	926	146
1. kvartal 2003	33,80	298	690	148	1 001	158

(*) Kilde: Det Internationale Energiagentur: spotpriser på olieprodukter, Rotterdam (EUR/bbl).

(**) Kilde: Oplysninger fra fællesskabsproducenter (EUR/ton).

- (169) Som det fremgår af ovenstående steg råvarepriserne for EF-producenterne med 59 % fra 1. kvartal 1999 til 3. kvartal 2000, nemlig fra 466 EUR/ton til 741 EUR/ton, hvilket afspejler den underliggende pris på naphtha, der i samme periode steg med 116 %. Mellem 3. kvartal 2000 og 3. kvartal 2001 var råvarepriserne forholdsvis stabile, mens de faldt svagt i underperioden fra 3. kvartal 2001 til udgangen af undersøgelsesperioden, hvorimod prisen på naphtha i samme underperiode steg med 188 %.
- (170) Samtidig steg EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser med 75 % fra 1. kvartal 1999 til 3. kvartal 2000, nemlig fra 634 EUR/ton til 1 108 EUR/ton. Mellem 3. kvartal 2000 og 3. kvartal 2001 var der kun mindre udsving i de gennemsnitlige salgspriser, idet der kun var en nettoændring på 3 % i denne periode. Endelig faldt den gennemsnitlige salgpris fra 1 139 EUR/ton til 1 001 EUR/ton fra 3. kvartal 2001 til udgangen af undersøgelsesperioden.
- (171) Sammenlignes prisudviklingen for EF-erhvervsgrenen, dvs. for råmaterialerne og den gennemsnitlige salgpris, fremgår det af ovennævnte tal, at priserne på råmaterialer steg med 59 % i første underperiode (1. kvartal 1999 til 3. kvartal 2000), mens den gennemsnitlige salgpris steg med 75 %. I den følgende underperiode (3. kvartal 2000 til 3. kvartal 2001) var både råvarepriserne og de gennemsnitlige salgspriser stabile. I den sidste underperiode (3. kvartal 2001 til 1. kvartal 2003) faldt råvarepriserne endelig med 6 % og den gennemsnitlige salgpris med 13 %, dvs. mere end nødvendigt for at kompensere for lavere priser på råmaterialer.
- (172) Det forhold, at den gennemsnitlige salgpris faldt mere end prisen på råmaterialer, skal ses som et direkte resultat af et pristryk forårsaget af dumpingimporten.
- (173) Det konkluderes derfor foreløbigt, at omkostningerne til råmaterialer ikke bidrog væsentligt til den skade, som var forvoldt EF-erhvervsgrenen, da alle stigninger i råvarepriserne (herunder alle prisudsving i lavere produktionstrin) er blevet videregivet til kunderne. Det er kun i sidste underperiode, at EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser som følge af konkurrence fra dumpingimporten er faldet mere end det tilsvarende fald for råmaterialerne.

3.3. Årsagssammenhæng med ændringer i forbrugsmønstret

- (174) Som nævnt i betragtning 106 steg forbruget af PET i Fællesskabet med 37 % i løbet af den betragtede periode. Forbrugsmønstret anses derfor foreløbigt ikke for at have forvoldt EF-erhvervsgrenen nogen skade.

3.4. Årsagssammenhæng med interne afregningspriser

- (175) Nogle eksportører har fremført, at den skade, der er påført de EF-producenter, som ejes af multinationale selskaber, kan være forvoldt, fordi selskaber i koncernen kræver for høje priser for råmaterialer leveret til datterselskaber i Fællesskabet.
- (176) Det skal erindres, at der i betragtning 165 ikke fandtes forskelle mellem integrerede og uafhængige fællesskabsproducenter. Da påstanden vedrørte integrerede producenter, og da der ikke fandtes strukturelle prisforskelle for råvarer mellem integrerede og uafhængige producenter, kunne påstanden afvises.

3.5. Konklusion om årsagssammenhæng

- (177) På grundlag af ovenstående konkluderes det foreløbigt, at der er en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen. Denne konklusion er baseret på, at der forekom betydelige stigninger i mængde og markedsandel for varer importeret fra de pågældende lande i den betragtede periode, og at priserne på disse varer også lå betydeligt under EF-erhvervsgrenens priser. Der er desuden et slående tidsmæssigt sammenfald mellem den kraftige vækst i dumpingimporten og forværringen af EF-erhvervsgrenens finansielle situation.
- (178) Undersøgelsen har også vist, at det ikke kan udelukkes, at en del af importen fra Taiwan og Republikken Korea også har bidraget til skaden. Der er imidlertid ingen tegn på, at denne import har virkninger af en art, der kan bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Australien, Pakistan og Folkerepublikken Kina og den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt som følge af dumpingimport. Der er ikke fremført eller konstateret andre faktorer, der på væsentlig måde kan have påvirket EF-erhvervsgrenens situation.

E. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Generelle overvejelser

- (179) Det er blevet undersøgt, om der var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke ville være i Fællesskabets interesse at indføre antidumpingtold på importen fra de pågældende lande. Med henblik herpå og i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i grundforordningen baseredes fastlæggelsen af Fællesskabets interesser på en vurdering af alle de forskellige involverede interesser, dvs. EF-erhvervsgrenens, importørernes, forhandlernes, brugernes og leverandørernes interesser.
- (180) Kommissionen sendte spørgeskemaer til importører, forhandlere, leverandører af råmaterialer, industrielle brugere samt forskellige brugersammenslutninger. Der blev i alt udsendt 84 spørgeskemaer.
- (181) Der blev modtaget fuldstændige besvarelser af spørgeskemaerne fra følgende interesserede parter:

Leverandører

- Interquisa SA
- BP Chemicals

Importører og forhandlere

- Mitsui & Co. Benelux
- Helm AG
- Global Services International (agent)
- Sabic Italy

Brugere

- Schweppes Benelux SA (aftapper af læskedrikke)
- Resilux SA (omdanner af præforme til flasker)
- Danone Waters Europe SA (aftapper af mineralvand)
- Nestlé Waters Spain SA (aftapper af mineralvand)
- L'Abeille SA (aftapper af læskedrikke)
- Pepsico France SA (aftapper af læskedrikke)
- Amcor PET Europe (omdanner af præforme til flasker)
- RBC Cobelplast Mononate (producent af plader)
- Aqua Minerale San Benedetto (aftapper af mineralvand)

Brugersammenslutninger

- European Plastic Converters

- (182) Endvidere er de ovennævnte parter og parter, som gav sig til kende over for Kommissionen, men som ikke besvarede et spørgeskema, blevet hørt. Endelig er der også afgivet oplysninger og foretaget høringer af eksportører i forbindelse med Fællesskabets interesser.

2. EF-erhvervsgrenens interesser

- (183) Det skal erindres, at EF-erhvervsgrenen bestod af 11 producenter, der beskæftiger omkring 1 700 ansatte i forbindelse med produktion og salg af PET. Det skal også erindres, at de ovennævnte økonomiske indikatorer for EF-erhvervsgrenen viste forværrede finansielle resultater i 2002 og i undersøgelsesperioden. Til trods for den øgede efterspørgsel efter PET i Fællesskabet har EF-erhvervsgrenen ikke i øjeblikket den finansielle stabilitet til at investere i ny produktionskapacitet, således som brugerne kræver det.
- (184) Efter indførelsen af antidumpingforanstaltningerne mod importen med oprindelse i blandt andet Indien og Indonesien i 2000 viste EF-erhvervsgrenen, at den var i stand til at drage fordel af disse foranstaltninger. Erhvervsgrenen genrejste sig faktisk i tilfredsstillende grad allerede mod slutningen af 2000 til 2001 og beviste gennem omfattende investeringer, at den ønskede at forblive på fællesskabsmarkedet og vedblive med at være en levedygtig aktør. I betragtning af EF-erhvervsgrenens nuværende finansielle situation er det klart, at antidumpingforanstaltninger vil være i dens interesse.

3. Uafhængige importørers interesser

- (185) En række importører og en forhandler, der tegnede sig for 26 % af importen fra de pågældende lande i undersøgelsesperioden, gav sig til kende over for Kommissionen. De fremførte, at det ikke ville være i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger, da fællesskabsmarkedet har behov for import for at dække den stigende efterspørgsel efter PET i Fællesskabet. Importrestriktionerne ville desuden skade importørernes aktiviteter, hvilket kunne påvirke beskæftigelsen i disse selskaber.
- (186) Formålet med antidumpingforanstaltninger er at genskabe en redelig konkurrence. Det er hverken at forbyde import eller hæmme Fællesskabets importørers aktiviteter. Enhver foranstaltning, der måtte blive foreslået, vil have et niveau, der vil tillade fortsat import, men til priser, som ikke er dumpingpriser, eller som ikke er skadevoldende, alt efter hvad der er lavest.
- (187) Da redeligt prisfastsat import stadig vil kunne komme ind på fællesskabsmarkedet, er det derfor sandsynligt, at importørernes traditionelle aktiviteter vil kunne fortsætte, selv om der indføres antidumpingforanstaltninger over for dumpingimporten.

4. Leverandørernes interesser

- (188) Det skal erindres, at flere producenter i Fællesskabet får deres råmaterialer fra selskaber i deres koncern (integrerede producenter). Kun leverandører, der er uafhængige af fællesskabsproducenterne, er blevet medtaget i denne undersøgelse.
- (189) De to samarbejdsvillige leverandører solgte hovedparten af den PTA (den vigtigste råvare), som EF-erhvervsgrenen købte, hvor varen ikke blev leveret internt, f.eks. hos integrerede producenter. Begge de to leverandører støttede procedurene. En indførelse af foranstaltninger vil bidrage til at bevare EF-producenternes efterspørgsel efter deres råmateriale, og det vil derfor være i leverandørernes interesse med foranstaltninger mod dumpingimporten fra de pågældende lande.

5. Brugernes interesser

5.1. Indledende bemærkninger

- (190) PET bruges i øjeblikket mest til at fremstille flasker til læskedrikke og mineral- og kildevand. Varen benyttes også til fremstilling af visse typer plader og folie af plast. Flasker af PET fremstilles i to trin af hensyn til den færdige vares styrke: Først laves der »præforme« ved indsprøjtning af PET i forme, og disse præforme blæses derefter op og omdannes til flasker. Præforme kan forholdsvis let transporteres, fordi de er små og tætte, mens tomme flasker er skrøbelige og meget dyre at transportere.

- (191) Markederne for vand og læskedrikke er organiseret på forskellige måder med hensyn til aftapning:
- Mineral- og kildevandsproducenterne er mere begrænsede af sundhedsregler. Langt de fleste præforme, der bruges af vandproducenter, er selvfremstillede i faciliteter tæt på oppustnings- og påfyldningslinjerne.
 - Producenter af læskedrikke kan enten købe opblæste flasker, købe præforme og blæse dem op eller fremstille deres egne præforme og blæse deres egne flasker op.
- (192) EF-erhvervsgrenen har derfor kunder af tre hovedtyper (oplysningerne om brugernes andele er indhentet fra klageren):
- omdannere af præforme til flasker, der tegner sig for omkring 40 % af PET-forbruget
 - producenter af mineral- og kildevand, hvis andel af PET-forbruget er på ca. 45 %
 - integrerede producenter af læskedrikke, som ved direkte køb tegner sig for omkring 7 % af forbruget af PET, men som indirekte forbruger 40 % gennem de ovennævnte selskaber, der omdanner præforme til flasker
 - producenter af plader og folie, der tegner sig for omkring 8 % af PET-forbruget.

5.2. Omdannere af præforme til flasker

- (193) De to samarbejdsvillige omdannelsesselskaber tegnede sig for omkring 11 % af forbruget af PET; heraf blev 10 % købt af EF-erhvervsgrenen, og 1 % var importeret. I forbindelse med omdannernes anslåede forbrug af PET udgør EF-erhvervsgrenens salg til de to samarbejdsvillige selskaber omkring 27 % af salget til denne sektor. Desuden samarbejdede sammenslutningen af plastomdannere også i forbindelse med undersøgelsen.
- (194) Omkostningerne til køb af PET har afgørende betydning for de samarbejdsvillige selskaber, idet de tegner sig for omkring 65 % af de samlede omkostninger.
- (195) Begge de selskaber, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, var generelt positive over for at indføre foranstaltninger mod dumpingimporten, da dette kunne føre til en vis prisstabilitet og sikre forsyninger af forskellige PET-kvaliteter på fællesskabsmarkedet. Sammenslutningen af plastomdannere frygtede imidlertid, at højere PET-priser ville føre til vanskeligheder for de anslåede 50 til 100 små og mellemstore omdannere, og at en del af forarbejdningen ville blive lagt ud til tredjelande, der ikke har told på importeret PET, samt at der ville blive gjort brug af, at der ikke er antidumpingtold på importen af præforme til Fællesskabet.
- (196) Det kan konkluderes, at de to samarbejdsvillige omdannere, der antages at repræsentere de større omdannere af præforme, i princippet går ind for antidumpingforanstaltninger mod dumpingimporten, mens de små og mellemstore omdannere af præforme til flasker, der repræsenteres af sammenslutningen af plastomdannere, var imod en indførelse af antidumpingtold. På grundlag af disse modstridende synspunkter kan det ikke fastslås, om det vil være i omdannernes interesse af indføre antidumpingtold.

5.3. Producenter af mineral- og kildevand

- (197) De tre selskaber, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, tegnede sig for omkring 13,3 % af forbruget af PET; heraf blev 7,8 % købt af EF-erhvervsgrenen, og 5,5 % var importeret. EF-erhvervsgrenens salg af PET til disse tre samarbejdsvillige selskaber udgjorde omkring 28 % af salget til denne sektor.

- (198) For de samarbejdsvillige selskaber har omkostningerne til køb af PET ikke så afgørende betydning som for omdannerne fra præforme til flasker, men de tegner sig stadig for omkring 30 % af de samlede produktionsomkostninger.
- (199) For en halvandenliters flaske med en detailhandelspris på 35-50 cent i et supermarked (inkl. moms) udgør omkostningerne til PET kun 3 cent (6 % til 10 %) af detailhandelsprisen.
- (200) En af mineralvandsproducenterne gav udtryk for stærk modstand mod enhver foranstaltning, men de to andre mineralvandsproducenter gik i princippet ind for foranstaltninger mod dumpingimport, så længe forsyningen af PET af tilstrækkelig kvalitet kunne sikres, og fordi de indså EF-erhvervsgrænsens behov for at investere i ny produktionskapacitet.
- (201) De udtrykte imidlertid alle en vis bekymring over, at de vigtigste detailhandlere er meget stærke, og over, at mineral- og kildevandsproducenterne ikke ville være i stand til at videregive større prisstigninger som følge af en indførelse af antidumpingforanstaltninger.
- (202) Som ovenfor nævnt tegner omkostningerne til PET på detailniveau kun for 6 % til 10 % af detailsalgsprisen til forbrugerne, hvilket betyder, at en prisstigning på 10 % ville medføre en prisstigning på mellem 0,6 % og 1 % for kunderne, hvilket ikke anses for en så stor stigning, at den ikke kan dækkes af aftagerindustrien eller videregives til detailhandlerne eller forbrugerne.

5.4. Producenterne af læskedrikke

- (203) Alle de producenter af læskedrikke, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, var ikke-integrerede aftappere, dvs. indirekte brugere af PET, idet de indirekte købte PET via selskaber, der omdannede præforme til flasker. På grundlag af deres omkostninger til præforme og med de gennemsnitlige priser på præforme havde de alligevel kun et indirekte forbrug af PET svarende til mindre end 1 % af forbruget i Fællesskabet. I betragtning af den lave grad af repræsentativitet for de samarbejdsvillige producenter af læskedrikke kan de nedenfor udtrykte synspunkter ikke siges at gælde for læskedrikproducenterne som helhed.
- (204) De tre samarbejdsvillige producenter af læskedrikke var generelt imod en indførelse af foranstaltninger og udtrykte bekymring over, at de vigtigste detailhandlere er meget stærke, og over, at producenterne af læskedrikke ikke ville være i stand til at videregive større prisstigninger som følge af en indførelse af antidumpingforanstaltninger.
- (205) Det er allerede blevet påvist, at prisen på PET er en ret marginal omkostning for den endelige bruger; en 10 % prisstigning på PET medfører en stigning på 0,3 cent for en halvandenliters flaske, hvilket svarer til en stigning på omkring 0,6 % for flasken i et supermarked. Da halvanden liter læskedrik normalt koster omkring 1 EUR i et supermarked, vil den samme prisstigning på 10 % for PET medføre en mindre prisstigning på 0,3 % for den endelige forbruger.
- (206) I betragtning af den marginale virkning, som prisstigninger på PET har på detailhandelsprisen, er det ikke urimeligt at antage, at brugerne vil være i stand til at overvælte denne stigning til detailhandlerne og den endelige forbruger.

6. Mangel på PET på fællesskabsmarkedet

- (207) Flere interesserede parter har udtrykt bekymring for, at EF-erhvervsgrænsen ikke ville være i stand til at dække de øgede mængder af PET, hvis der indføres foranstaltninger, og finder, at import er nødvendig for at dække forskellen mellem produktionen og forbruget.

- (208) Det skal erindres, at EF-erhvervsgrenen har øget sin kapacitet med 45 % i løbet af den betragtede periode. Desuden har flere af fællesskabsproducenterne meddelt, at de har planer om yderligere kapacitetsforøgelser på 300 000 til 400 000 tons. Da finansiell stabilitet normalt er en forudsætning for at tilvejebringe finansielle midler, er der, hvis der indføres antidumpingforanstaltninger og genskabes finansiell stabilitet, intet, der taler imod, at EF-erhvervsgrenen vil geninvestere denne fortjeneste i opbygning af kapacitet. Der er desuden allerede blevet fremsat lignende bemærkninger i forbindelse med den undersøgelse, der førte til foranstaltninger mod importen fra Indien, Indonesien, Republikken Korea, Malaysia, Taiwan og Thailand. Den aktuelle undersøgelse har vist, at der ikke var forsyningsproblemer efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger som følge af den tidligere undersøgelse. Der er — også i lyset af redegørelsen i næste betragtning — ingen grund til, at dette nu skulle være anderledes som følge af denne undersøgelse.
- (209) Hvis der indføres antidumpingforanstaltninger, vil importerede varer til redelige priser som ovenfor nævnt desuden stadig kunne komme ind på fællesskabsmarkedet og dække eventuelle forskelle mellem produktionen og forbruget i Fællesskabet, så der sikres en sund konkurrence i Fællesskabet. Det skal også bemærkes, at de foreslåede antidumpingforanstaltninger ikke har et sådant niveau, at importen fra de pågældende lande ikke længere er kommercielt bæredygtig.

7. Konklusion om Fællesskabets interesser

- (210) En indførelse af foranstaltninger mod importen af PET med oprindelse i de pågældende lande vil klart være i EF-erhvervsgrenens interesse. Som leverandørerne gav udtryk for under undersøgelsen, vil det også være i deres interesse at sikre et sundt PET-marked, som leverandørerne kan levere råmaterialer til. Endelig har nogle af de vigtigste brugere også udtrykt interesse i en indførelse af foranstaltninger mod dumpingimport, hvis dette fører til en forøgelse af produktionskapaciteten i Fællesskabet. Visse andre brugeres og importørernes interesser ændrer ikke dette positive billede.
- (211) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at der ikke er tvingende årsager til ikke at indføre antidumpingtold på importen af PET med oprindelse i de pågældende lande.

F. FORSLAG TIL MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (212) I betragtning af de foreløbige konklusioner vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser bør der indføres midlertidige foranstaltninger for at hindre, at dumpingimporten forårsager yderligere skade for erhvervsgrenen i Fællesskabet.
- (213) Med henblik på at fastsætte de midlertidige foranstaltningers niveau blev der taget hensyn til både den dumpingmargen, der er fastlagt, og den told, der er nødvendig for at afhjælpe den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt.
- (214) De midlertidige foranstaltninger bør indføres med et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af den pågældende import, men som ikke overstiger den konstaterede dumpingmargen. Ved beregningen af størrelsen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af den skadevoldende dumping, fandtes det, at enhver foranstaltning burde gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genvinde dens produktionsomkostninger og samlet opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Fællesskabet, som med rimelighed kunne forventes for en erhvervsgren af denne type i sektoren under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport. Ved beregningen heraf blev der benyttet en fortjenstmargen før skat på 7 % af omsætningen, hvilket var den samme fortjeneste, som ansås for nødvendig for at sikre erhvervsgrenens levedygtighed i den tidligere procedure mod Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand⁽¹⁾. På dette grundlag blev der beregnet en ikke-skadevoldende pris for EF-erhvervsgrenen for samme vare. Den ikke-skadevoldende pris blev fundet ved at lægge den ovennævnte fortjenstmargen på 7 % til produktionsomkostningerne.

⁽¹⁾ EFT L 199 af 5.8.2000, s. 48.

- (215) Den nødvendige prisstigning blev derefter fastlagt på grundlag af en sammenligning mellem den vejede gennemsnitlige importpris, der blev fastsat i forbindelse med underbudsberegningerne, og den gennemsnitlige ikke-skadevoldende pris. Forskelle som følge af denne sammenligning blev derefter udtrykt som en procentdel af den gennemsnitlige cif-importværdi. Disse forskelle lå i alle tilfælde over den konstaterede dumpingmargen.

2. Midlertidige foranstaltninger

- (216) På baggrund af ovenstående fastslås det, at der bør indføres en midlertidig antidumpingtold svarende til den fastlagte dumpingmargen, men tolden bør i henhold til artikel 7, stk. 2, i grundforordningen ikke være højere end skadestærsklen.
- (217) De antidumpingtoldsatser for individuelle selskaber, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes for disse selskaber i undersøgelsen. Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre selskaber«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af selskaberne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer fremstillet af alle andre selskaber, der ikke er udtrykkeligt nævnt med navn og adresse i den relevante del af denne forordning, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af satsen for »alle andre selskaber«.
- (218) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen ⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsenheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over selskaber, der er omfattet af individuel told.
- (219) Det forhold, at PET-priserne kan svinge i overensstemmelse med svingningerne i råoliepriserne, bør ikke medføre en højere told. Det ansås derfor for passende at indføre told i form af et specifikt beløb pr. ton. Dette beløb følger af den anvendelse af antidumpingtolden på cif-eksportpriserne, som blev benyttet ved beregningen af skadestærsklen i undersøgelsesperioden.

- (220) Der foreslås følgende antidumpingtold:

Land	Selskab	Skadestærskel	Dumpingmargen	Antidumpingtold	Foreslået antidumpingtold
Australien	Leading Synthetics Pty Ltd	19,3 %	8,6 %	8,6 %	72 EUR
	Novapex Australia Pty Ltd	24,9 %	17,6 %	17,6 %	141 EUR
	Alle andre selskaber	24,9 %	17,6 %	17,6 %	141 EUR
Kina	Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd	28,9 %	23,2 %	23,2 %	180 EUR
	Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	29,4 %	17,4 %	17,4 %	137 EUR
	Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	23,9 %	21,0 %	21,0 %	172 EUR
	Far Eastern Industries Shanghai Ltd	21,2 %	12,6 %	12,6 %	106 EUR
	Yuhua Polyester Co. Ltd of Zhuhai	28,9 %	23,2 %	23,2 %	188 EUR
	Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd	30,9 %	29,5 %	29,5 %	230 EUR

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat B
Kontor J-79, 5/16
B-1049 Bruxelles

Land	Selskab	Skadestærskel	Dumpingmargen	Antidumpingtold	Foreslået antidumpingtold
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	28,9 %	23,2 %	23,2 %	191 EUR
	Wuliangye Group Push Co. Ltd	28,9 %	23,2 %	23,2 %	179 EUR
	Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	27,4 %	18,1 %	18,1 %	144 EUR
	Alle andre selskaber	28,9 %	23,2 %	23,2 %	183 EUR
Pakistan	Gatron (Industries) Ltd	21,8 %	14,8 %	14,8 %	128 EUR
	Novatex Ltd	21,8 %	14,8 %	14,8 %	128 EUR
	Alle andre selskaber	21,8 %	14,8 %	14,8 %	128 EUR

G. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

(221) Af hensyn til god administration bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om indledningen af undersøgelsen, kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt. Desuden bør det fastsættes, at resultaterne vedrørende indførelse af told i denne forordning er midlertidige og muligvis skal revideres i forbindelse med indførelsen af en eventuel endelig told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af poly(ethylenterephthalat) med viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge ISO-standard 1628-5 henhørende under KN-kode 3907 60 20 og med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan.

2. Den midlertidige antidumpingtold fastsættes til følgende, som pålægges nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, for varer fremstillet af følgende selskaber:

Land	Selskab	Antidumpingtold (EUR/ton)	Taric- tillægskode
Australien	Leading Synthetics Pty Ltd	72	A503
	Novapex Australia Pty Ltd	141	A504
	Alle andre selskaber	141	A999
Kina	Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd	180	A505
	Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	137	A506
	Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	172	A507
	Far Eastern Industries Shanghai Ltd	106	A508
	Yuhua Polyester Co. Ltd of Zhuhai	188	A509
	Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd	230	A510

Land	Selskab	Antidumpingtold (EUR/ton)	Taric- tillægskode
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	191	A511
	Wuliangye Group Push Co. Ltd	179	A512
	Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	144	A513
	Alle andre selskaber	183	A999
Pakistan	Gatron (Industries) Ltd	128	A514
	Novatex Ltd	128	A515
	Alle andre selskaber	128	A999

3. I tilfælde, hvor varerne er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelsen af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾, bør den antidumpingtold, der er beregnet på grundlag af stk. 2, nedsættes med en procentdel svarende pro rata til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

5. Overgang til fri omsætning i Fællesskabet af den vare, der er omhandlet i stk. 1, er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for 30 dage fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i forordning (EF) nr. 384/96.

De berørte parter kan inden for en frist på en måned fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til dens anvendelse, jf. artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 307/2004

af 20. februar 2004

om ændring af forordning (EF) nr. 1520/2000 om fastsættelse af fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutionsordningen og af kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I, og om fastsættelse af særlige foranstaltninger for så vidt angår visse restitutionslicenser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 19 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000⁽²⁾ skal forordningen tilpasses som følge af ændringer i den kombinerede nomenklatur, og bilag B skal tilpasses for at opretholde overensstemmelsen med de respektive bilag til de forordninger, der er nævnt i artikel 1, stk. 1.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽³⁾ indførtes der ændringer i den kombinerede nomenklatur for visse varer. Desuden bestemmes det i bilag V til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker⁽⁴⁾, at der fra den 1. februar 2004 ikke kan betales eksportrestitutioner for de mængder sukker, der anvendes til fremstilling af levende gær.
- (3) Forordning (EF) nr. 1520/2000 bør ajourføres for at tage hensyn til disse ændringer.
- (4) Når denne forordning er trådt i kraft, kan der for sukker, der indgår i levende gær, for hvilket erhvervsdrivende måtte have ansøgt om restitutionslicenser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1520/2000, ikke længere ydes restitution ved udførsel til tredjelande.
- (5) Det bør være muligt at nedsætte restitutionslicenserne og frigive den tilsvarende sikkerhed forholdsmæssigt, når de erhvervsdrivende behørigt over for den kompetente nationale myndighed kan godtgøre, at deres ansøgninger om restitution er blevet berørt af ikrafttrædelsen af denne forordning.
- (6) Den nationale kompetente myndighed bør, når den tager stilling til ansøgninger om nedsættelse af restitutionslicensens beløb og forholdsmæssig frigivelse af den rele-

vante sikkerhed, i tvivlstilfælde navnlig tage hensyn til de dokumenter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garanti-sektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF⁽⁵⁾, uden at dette dog berører anvendelsen af de øvrige bestemmelser i forordningen.

- (7) Af administrative årsager bør det fastsættes, at anmodninger om nedsættelse af restitutionslicensens beløb og frigivelse af sikkerheden skal indgives inden for et kort tidsrum, og at der skal gives meddelelse til Kommissionen om bevilgede nedsættelser så betids, at beløbene kan tages i betragtning, når Kommissionen fastsætter det beløb, for hvilket der skal udstedes restitutionslicenser til brug fra 1. april 2004 i henhold til forordning (EF) nr. 1520/2000.
- (8) Da ændringerne i den kombinerede nomenklatur, som er indført ved forordning (EF) nr. 1789/2003, og da ændringerne, som er indført ved forordning (EF) nr. 39/2004, finder anvendelse fra henholdsvis den 1. januar 2004 og den 1. februar 2004, bør ændringerne i denne forordning finde anvendelse fra samme datoer.
- (9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horisontale Spørgsmål i forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for Traktatens Bilag I —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1520/2000 ændres bilag B således:

- a) I kolonne 1 udgår pos. »1905 90 40 til 1905 90 90« og i stedet indsættes følgende:
»1905 90 45 til 1905 90 90«
- b) Under pos. »2102 10 31 og 2102 10 39« udgår »X« i kolonne 6.

⁽¹⁾ EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2580/2000 (EFT L 298 af 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 740/2003 (EUT L 106 af 29.4.2003, s. 12).

⁽³⁾ EUT L 281 af 30.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 39/2004 (EUT L 6 af 10.1.2004, s. 16).

⁽⁵⁾ EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2154/2002 (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 4).

Artikel 2

1. Restitutionslicenser, som er udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1520/2000 for udførsel af landbrugsprodukter, for hvilke eksportrestitutioner er afskaffet i henhold til denne forordnings artikel 1, litra b), kan på anmodning af den berørte part nedsættes, hvis hver af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der er ansøgt om licenserne inden datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning.
- b) Gyldighedsperioden for licenserne udløber efter datoen for ikrafttrædelsen af denne forordning.

2. Licensen nedsættes med det beløb, for hvilket den berørte part ikke er i stand til at ansøge om eksportrestitutioner som følge af ikrafttrædelsen af den ændring, der er nævnt i artikel 1, litra b), som behørigt godtgjort over for den kompetente nationale myndighed.

De kompetente myndigheders vurdering støtter sig i tvivlstilfælde navnlig på de forretningspapirer, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4045/89.

3. Den relevante sikkerhed frigives i forhold til den pågældende nedsættelse.

Artikel 3

1. For at en anmodning kan komme i betragtning i henhold til artikel 2, skal den være den kompetente nationale myndighed i hænde senest den 7. marts 2004.

2. Medlemsstaterne giver senest den 14. marts 2004 Kommissionen meddelelse om de beløb, for hvilke der er bevilget nedsættelser i henhold til denne forordnings artikel 2, stk. 2. De beløb, der er givet meddelelse om, tages i betragtning ved fastsættelsen af det beløb, for hvilket der skal udstedes restitutionslicenser til brug fra den 1. april 2004 i henhold til artikel 8, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1520/2000.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, litra a), anvendes fra den 1. januar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 308/2004

af 20. februar 2004

om omfordeling af de uudnyttede mængder af de kvantitative kontingenter i 2003 for visse varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 520/94 af 7. marts 1994 om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for forvaltning af kvantitative kontingenter ⁽¹⁾, særlig artikel 2, stk. 5, og artikel 14 og 24, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 427/2003 af 3. marts 2003 om en varespecifik overgangsbeskyttelsesordning og om ændring af forordning (EF) nr. 519/94 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande ⁽²⁾ fastsætter årlige kvantitative kontingenter for visse varer med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som er anført i bilag I til forordningen. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 520/94 finder anvendelse på disse kontingenter.
- (2) Kommissionen udstedte forordning (EF) nr. 738/94 ⁽³⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 520/94. Disse bestemmelser er gældende for forvaltningen af ovennævnte kontingenter, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.
- (3) I overensstemmelse med artikel 20 i forordning (EF) nr. 520/94 har medlemsstaternes kompetente myndigheder meddelt Kommissionen, hvilke mængder fra kontingenterne for 2003 der er tildelt, men ikke udnyttet.
- (4) Det har ikke været muligt at omfordele de uudnyttede mængder i tide til, at de kunne anvendes inden udgangen af kontingentåret 2003.
- (5) Efter en gennemgang af oplysningerne om hver af de pågældende varer forekommer det hensigtsmæssigt at omfordele de uudnyttede mængder fra kontingentåret 2003 i 2004 inden for de mængder, der er angivet i bilag I til denne forordning.
- (6) De forskellige forvaltningsmetoder, der er omhandlet i forordning (EF) nr. 520/94, er analyseret, og det findes godtgjort, at det vil være hensigtsmæssigt at vælge den metode, hvor hensynet til de traditionelle handelsstrømme lægges til grund. Efter denne metode opdeles kontingentrancherne i to dele, én til de traditionelle importører og én til de øvrige ansøgere.
- (7) Erfaringen viser, at denne metode er den mest hensigtsmæssige til at sikre handelstransaktionernes kontinuitet for de berørte importører i EF og undgå forstyrrelser i samhandelen.
- (8) Mængder, der omfordeles i henhold til denne forordning, bør deles efter de samme kriterier, som lå til grund for fordelingen af kontingenterne for 2003.
- (9) Der bør ske en forenkling af de formaliteter, der skal overholdes af traditionelle importører, som allerede har fået tildelt en importtilladelse under EF's kontingenter for 2004. De kompetente administrative myndigheder har allerede den fornødne dokumentation om hver af de traditionelle importørers import i 1998 eller 1999. Importørerne behøver således blot at vedlægge en kopi af den foregående tilladelse, når de ansøger om en ny.
- (10) Der bør træffes foranstaltninger til at sikre de bedste vilkår for fordelingen af den del af kontingentet, der er tildelt de ikke-traditionelle importører, med henblik på en optimal udnyttelse af kontingenterne. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at denne del af mængderne fordeles i forhold til de mængder, der ansøges om, på grundlag af en samlet vurdering af de indkomne ansøgninger om importtilladelse, idet denne del forbeholdes importører, der kan bevise, at de har fået og gjort brug af mindst 80 % af importtilladelsen for den pågældende vare i kontingentåret 2003. Den ikke-traditionelle importør bør endvidere kun kunne ansøge om en forudfastsat mængde eller værdi.
- (11) Med henblik på tildelingen af kontingenter bør der fastsættes en frist for, hvornår importørerne skal have indgivet deres ansøgning.
- (12) For at kunne udnytte kontingenterne optimalt bør ansøgninger om tilladelse til indførsel af fodtøj under kontingenter, der omfatter flere KN-koder, indeholde oplysninger om, hvilke mængder der ansøges om for hver KN-kode.
- (13) Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de modtagne ansøgninger om importtilladelse, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 520/94. Oplysningerne om de traditionelle importørers tidligere import anføres i den enhed, der anvendes i det pågældende kontingent.

⁽¹⁾ EFT L 66 af 10.3.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 65 af 8.3.2003, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1985/2003 (EUT L 295 af 13.11.2003, s. 43).

⁽³⁾ EFT L 87 af 31.3.1994, s. 47. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 983/96 (EFT L 131 af 1.6.1996, s. 47).

- (14) I betragtning af at kontingentordningen udløber den 31. december 2004, fastsættes udløbsdatoen for omfordelingsimporttilladelse til den 31. december 2004.
- (15) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg for forvaltning af kontingenter, der er nedsat ved artikel 22 i forordning (EF) nr. 520/94 —

Artikel 3

Ansøgninger om importtilladelse kan indgives fra dagen efter den dato, hvor denne forordning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, indtil den 10. marts 2004, kl. 15.00 (belgisk tid) ved indsendelse til de kompetente myndigheder, der er omhandlet i bilag IV til denne forordning.

Artikel 4

1. Med henblik på fordelingen af den del af det enkelte kontingent, der er forbeholdt traditionelle importører, forstås ved »traditionelle« importører, som kan dokumentere, at de har indført varer i kalenderåret 1998 eller 1999.

2. Den dokumentation, der omhandles i artikel 7 i forordning (EF) nr. 520/94, skal vedrøre varer, som er overgået til fri omsætning i løbet af kalenderåret 1998 eller 1999 som angivet af importøren, som har oprindelse i Folkerepublikken Kina, og som er omfattet af det kvantitative kontingent, hvorom der er indsendt ansøgning.

3. I stedet for den i artikel 7, første led, i forordning (EF) nr. 520/94 omhandlede dokumentation kan ansøgeren vedlægge sin ansøgning om importtilladelse dokumentation fra de kompetente nationale myndigheder, hvori disse på grundlag af deres toldoplysninger bekræfter, at de pågældende varer er blevet indført i løbet af kalenderåret 1998 eller 1999 af ansøgeren selv eller eventuelt af en erhvervsdrivende, hvis virksomhed ansøgeren har overtaget.

Ansøgeren kan, hvis han allerede er i besiddelse af en importtilladelse, som er udstedt for 2004 i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1956/2003⁽³⁾ eller Kommissionens forordning (EF) nr. 215/2004⁽⁴⁾, og som vedrører varer omfattet af ansøgningen om importtilladelse, i sin ansøgning vedlægge en kopi af den foregående tilladelse. I så tilfælde skal ansøgeren anføre den samlede importmængde af den pågældende vare i den valgte referenceperiode.

Artikel 5

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvor mange ansøgninger om importtilladelse der er modtaget, hvor store mængder ansøgningerne i alt omfatter, og ved ansøgninger, der indsendes af traditionelle importører, hvor store mængder de har indført i løbet af den referenceperiode, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i denne forordning, således at Kommissionen har oplysningerne i hænde senest den 1. april 2004, kl. 10.00 (belgisk tid).

Artikel 6

Kommissionen fastlægger senest 30 dage efter at have modtaget de fornødne oplysninger, jf. artikel 5, hvilke kvantitative kriterier der skal gælde for de kompetente nationale myndigheders behandling af importørernes ansøgninger.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastsætter særlige bestemmelser for omfordelingen i 2004 af de dele af de i forordning (EF) nr. 427/2003 omhandlede kvantitative kontingenter for 2003, som ikke blev udnyttet i kontingentåret 2003.

De mængder, der ikke er blevet udnyttet i kontingentåret 2003, omfordeles inden for de mængder eller værdier, der er anført i bilag I til nærværende forordning.

Forordning (EF) nr. 738/94 finder anvendelse, jf. dog de særlige bestemmelser i nærværende forordning.

Artikel 2

1. De i artikel 1 omhandlede kvantitative kontingenter tildeles efter en metode baseret på hensynet til de traditionelle handelsstrømme, jf. artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 520/94.

2. Det fremgår af bilag II til denne forordning, hvilken del af det enkelte kvantitative kontingent der er forbeholdt henholdsvis traditionelle importører og ikke-traditionelle importører.

3. a) Den del, der er forbeholdt de ikke-traditionelle importører, fordeles efter metoden med fordeling i forhold til de mængder, der ansøges om; den mængde, den enkelte importør ansøger om, må ikke overstige den mængde, der er anført i bilag III. Kun importører, der kan dokumentere, at de har indført mindst 80 % af mængden af den vare, som de har fået importtilladelse til i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2077/2002⁽¹⁾, må indgive ansøgning om importtilladelse.

b) Erhvervsdrivende, der anses for at være forbundne personer som defineret i artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽²⁾, må kun indgive en enkelt ansøgning om importtilladelse for den del af kontingentet, der er forbeholdt ikke-traditionelle importører, for så vidt angår de varer, der er beskrevet i ansøgningen. Foruden den erklæring, der kræves i henhold til artikel 3, stk. 2, litra g), i forordning (EF) nr. 738/94, skal det fremgå af ansøgningen om importtilladelse for det ikke-traditionelle kontingent, at ansøgeren ikke er forbundet med nogen anden erhvervsdrivende, der indgiver ansøgning om den pågældende ikke-traditionelle kontingentpost.

⁽¹⁾ EFT L 319 af 23.11.2002, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 289 af 7.11.2003, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT L 36 af 7.2.2004, s. 10.

Artikel 7

Importtilladelseerne er gyldige indtil den 31. december 2004.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Mængder, der skal omfordeles

Varebeskrivelse	HS/KN-kode	Omfordelte mængder
Fodtøj henhørende under HS/KN-kode	ex 6402 99 ⁽¹⁾	9 720 296 par
	6403 51 6403 59	1 577 200 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	1 966 283 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	4 169 083 par
	6404 19 10	10 151 135 par
Bordservice og køkkenartikler af porcelæn henhørende under HS/KN-kode	6911 10	10 983 tons
Bordservice, køkkenartikler og andre husholdningsartikler samt toiletartikler, af keramisk materiale, undtagen af porcelæn henhørende under HS/KN-kode	6912 00	16 565 tons

⁽¹⁾ Undtagen fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, fodtøj til sportsbrug, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, med en støbt (dog ikke sprøjtstøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

⁽²⁾ Undtagen:

- a) fodtøj, som er fremstillet til sportsbrug, og som er forsynet med eller kan forsynes med pigge, knopper og lign., med ikke-sprøjtstøbt sål
- b) fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtstøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

BILAG II

Fordeling af kontingenter

Varebeskrivelse	HS/KN-kode	Andel forbeholdt traditionelle importører 75 %	Andel forbeholdt ikke-traditionelle importører 25 %
Fodtøj henhørende under HS/KN-kode	ex 6402 99 ⁽¹⁾	7 290 222 par	2 430 074 par
	6403 51 6403 59	1 182 900 par	394 300 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	1 474 712 par	491 571 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	3 126 812 par	1 042 271 par
	6404 19 10	7 613 351 par	2 537 784 par
Bordservice og køkkenartikler af porcelæn henhørende under HS/KN-kode	6911 10	8 237 tons	2 746 tons
Bordservice, køkkenartikler og andre husholdningsartikler samt toiletartikler, af keramisk materiale, undtagen af porcelæn henhørende under HS/KN-kode	6912 00	12 424 tons	4 141 tons

⁽¹⁾ Undtagen fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, fodtøj til sportsbrug, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

⁽²⁾ Undtagen:

- a) fodtøj, som er fremstillet til sportsbrug, og som er forsynet med eller kan forsynes med pigge, knopper og lign., med ikke-sprøjtetstøbt sål
- b) fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

BILAG III

Den maksimumsmængde, den enkelte ikke-traditionelle importør kan ansøge om

Varebeskrivelse	HS/KN-kode	Forudfastsat maksimumsmængde
Fodtøj henhørende under HS/KN-kode	ex 6402 99 ⁽¹⁾	5 000 par
	6403 51 6403 59	5 000 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	5 000 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	5 000 par
	6404 19 10	5 000 par
Bordservice og køkkenartikler af porcelæn henhørende under HS/KN-kode	6911 10	5 tons
Bordservice, køkkenartikler og andre husholdningsartikler samt toiletartikler af keramisk materiale, undtagen af porcelæn	6912 00	5 tons

⁽¹⁾ Undtagen fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, fodtøj til sportsbrug, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i ét eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

⁽²⁾ Undtagen:

- a) fodtøj, som er fremstillet til sportsbrug, og som er forsynet med eller kan forsynes med pigge, knopper og lign., med ikke-sprøjtetstøbt sål
- b) fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 9 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtetstøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske kendetegn som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske stødabsorberende eller neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde.

BILAG IV

LISTE OVER DE KOMPETENTE NATIONALE MYNDIGHEDER I MEDLEMSSTATERNE

1. BELGIEN

Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes & énergie

Administration du Potentiel économique
Politiques d'accès aux marchés, Service Licences

Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

Bestuur Economisch Potentieel
Markttoegangsbeleid, Dienst Vergunningen
Generaal Lemanstraat 60, Rue Général-Leman 60
B-1040 Brussel/Bruxelles
Tél./Tel.: (32-2) 206 58 16
Télécopieur/Fax: (32-2) 230 83 22/231 14 84

2. DANMARK

Erhvervs- og Boligstyrelsen

Vejløsvej 29
DK-8600 Silkeborg
Tlf. (45) 35 46 64 30
Fax (45) 35 46 64 01

3. TYSKLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)

Frankfurter Straße 29-35
D-65760 Eschborn
Tel. (49) 619 69 08-0
Fax (49) 619 69 42 26/(49) 619 69 08-800

4. GRÆKENLAND

Ministry of Economy & Finance

General Directorate of Policy Planning & Implementation
Directorate of International Economic Issues
1, Kornarou Street
GR-105-63 Athens
Tel.: (30-210) 328-60 31/328 60 32
Fax: (30-210) 328 60 94/328 60 59

5. SPANIEN

Ministerio de Economía y Hacienda

Dirección General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana 162
E-28046 Madrid
Tel.: (34) 913 49 38 94/913 49 37 78
Fax: (34) 913 49 38 32/913 49 37 40

6. FRANKRIG

Service des titres du commerce extérieur

8, rue de la Tour-des-Dames
F-75436 Paris Cedex 09
Tél. (33) 155 07 46 69/95
Télécopieur (33) 155 07 48 32/34/35

7. IRLAND

Department of Enterprise, Trade and Employment

Licensing Unit, Block C
Earlsfort Centre
Hatch Street
Dublin 2
Ireland
Tel. (353-1) 631 25 41
Fax (353-1) 631 25 62

8. ITALIEN

Ministero Attività Produttive

Direzione Generale Politica Commerciale e la Gestione del regime degli scambi
Div. VII
Viale Boston 25
I-00144 Roma
Tel. (39-6) 599 32 489/(39-6) 599 32 487
Fax (39-6) 592 55 56

9. LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères

Office des licences
Boîte postale 113
L-2011 Luxembourg
Tel. (352) 22 61 62
Fax (352) 46 61 38

10. NEDERLANDENE

Belastingdienst/Douane

Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland
Tel. (31-50) 523 91 11
Fax (31-50) 523 22 10

11. ØSTRIG

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit

Außenwirtschaftsadministration
Abteilung C2/2
Stubenring 1
A-1011 Wien
Tel. (43-1) 71 10 00
Fax (43-1) 711 00 83 86

12. PORTUGAL

Ministério das Finanças

Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo, Edifício da Alfândega de Lisboa
Largo do Terreiro do Trigo
P-1100 Lisboa
Tel.: (351-21) 881 4263
Fax: (351) -21 881 4261

13. FINLAND

Tullihallitus/Tullstyrelsen
Erottajankatu/Skillnadsgatan 2
FIN-00101 Helsinki/Helsingfors
P./Tel: (358-9) 6141
F. (358-9) 614 28 52

14. SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Tfn (46-8) 690 48 00
Fax (46-8) 30 67 59

15. DET FORENEDE KONGERIGE

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House
West Precinct
Billingham
TS23 2NF
United Kingdom
Tel. (44-1642) 36 43 33/36 43 34
Fax (44-1642) 53 35 57

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 309/2004**af 20. februar 2004****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af skoldet sleben langkornet ris B til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1877/2003 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1877/2003 ⁽²⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽³⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af skoldet sleben langkornet ris B til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 16. til den 19. februar 2004, til 265,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1877/2003 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 310/2004
af 20. februar 2004

**om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1878/2003 omhandlede
licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris B til Réunion**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1878/2003 ⁽³⁾ blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion.
- (2) På grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89 bør der ikke fastsættes noget maksimumstilskud.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 16. til den 19. februar 2004 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1878/2003 omhandlede licitation over tilskud ved forsendelse til Réunion af afskallet langkornet ris B henhørende under KN-kode 1006 20 98, er uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EFT L 261 af 7.9.1989, s. 8. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1453/1999 (EFT L 167 af 2.7.1999, s. 19).

⁽³⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 23.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 311/2004**af 20. februar 2004****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1875/2003 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1875/2003 ⁽²⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽³⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 16. til den 19. februar 2004, til 118,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1875/2003 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 27).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 312/2004
af 20. februar 2004

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1876/2003 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1876/2003 ⁽²⁾ blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.
- (2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ⁽³⁾, kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksporthestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksporthestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksporthestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 16. til den 19. februar 2004, til 118,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1876/2003 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2004.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 (EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 (EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 313/2004
af 20. februar 2004
om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af⁽³⁾ om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.
- (2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på

verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

- (3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 29,291 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. februar 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 2004.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 1486/2002 (EFT L 223 af 20.8.2002, s. 3).

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/8/EF
af 11. februar 2004**

om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Potentialet for at udnytte kraftvarmeproduktion som en energibesparende foranstaltning er ikke udnyttet optimalt i Fællesskabet på nuværende tidspunkt. Fremme af højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme er prioriteret af Fællesskabet — i lyset af kraftvarmeproduktions potentielle fordele, hvad angår besparelser i primærenergiressourcer, undgåelse af netværkstab og nedbringelse af emissioner, navnlig drivhusgasemissioner. Derudover kan effektiv energiudnyttelse med kraftvarmeproduktion også bidrage positivt til energiforsynings sikkerheden samt EU's og medlemsstaternes konkurrencemæssige stilling. Derfor er det nødvendigt at træffe foranstaltninger for at sikre en bedre udnyttelse af potentialet inden for rammerne af det indre marked for energi.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF ⁽⁵⁾ fastsætter fælles regler for produktion, transmission, distribution og forsyning af elektricitet i det indre marked for elektricitet. I denne sammenhæng bidrager udviklingen af kraftvarmeproduktion til at øge konkurrencen, også med hensyn til nye markedsaktører.
- (3) I grønbogen »På vej mod en europæisk strategi for energiforsynings sikkerhed« fremhæves det, at Den Europæiske Union er ekstremt afhængig af sine eksterne energileverancer, som på nuværende tidspunkt udgør 50 % af

behovet, og ifølge fremskrivninger stiger denne andel til 70 % i 2030, hvis de nuværende tendenser fortsætter. Afhængighed af import og stigende importandele øger risikoen for forsyningsafbrydelser eller vanskeligheder i forbindelse med forsyningen. Forsynings sikkerhed bør dog ikke opfattes som blot et spørgsmål om at mindske importafhængigheden og øge den indenlandske produktion. Forsynings sikkerhed indebærer en bredere vifte af politiske initiativer, som bl.a. sigter mod at diversificere kilder og teknologier samt forbedre de internationale forbindelser. I grønbogen blev det desuden fremhævet, at energiforsynings sikkerheden er afgørende for en bæredygtig udvikling i fremtiden. Endelig blev det konkluderet i grønbogen, at det er afgørende at vedtage nye foranstaltninger for at mindske energiefterspørgslen for både at mindske energifafhængigheden og at nedbringe drivhusgasemissionerne. I sin beslutning af 15. november 2001 om grønbogen ⁽⁶⁾ opfordrer Europa-Parlamentet til at indføre incitamentter til fremme af overgangen til effektive energiproduktionsanlæg, herunder til kombineret kraftvarmeproduktion.

- (4) Kommissionens meddelelse »En bæredygtig udvikling i Europa for en bedre verden: En EU-strategi for bæredygtig udvikling«, der blev forelagt Det Europæiske Råd på mødet i Göteborg den 15. og 16. juni 2001, udpegede klimaændringer som en af de væsentligste hindringer for bæredygtig udvikling og understregede behovet for at øge udnyttelsen af ren energi og virkelig sætte ind på at mindske energiefterspørgslen.
- (5) En stigning i udnyttelsen af kraftvarmeproduktion, der retter sig mod primærenergi besparelser, vil kunne være en vigtig del af den pakke af foranstaltninger, der er behov for at iværksætte, hvis Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer skal efterkommes, og af enhver pakke af politiske tiltag til opfyldelse af yderligere forpligtelser. I sin meddelelse om iværksættelse af det europæiske klimaændringsprogram's første fase udpegede Kommissionen fremme af kraftvarmeproduktion som en af de foranstaltninger, der er nødvendige for at nedbringe drivhusgasemissionerne i energisektoren, og bekendtgjorde, at den havde til hensigt at fremsætte et direktivforslag om kraftvarmeproduktion i 2002.
- (6) I sin beslutning af 25. september 2002 om Kommissionens meddelelse om iværksættelse af det europæiske klimaændringsprogram ⁽⁷⁾ glæder Europa-Parlamentet sig over forslaget om at tilstræbe flere fællesskabsforanstaltninger med henblik på at fremme den kombinerede kraftvarmeproduktion og kræver endvidere hurtig vedtagelse af et direktiv om fremme af kraftvarmeproduktion.

⁽¹⁾ EFT C 291 E af 26.11.2002, s. 182.

⁽²⁾ EUT C 95 af 23.4.2003, s. 12.

⁽³⁾ EUT C 244 af 10.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13.5.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 8.9.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Europa-Parlamentets holdning af 18.12.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁵⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37.

⁽⁶⁾ EFT C 140 E af 13.6.2002, s. 543.

⁽⁷⁾ EFT C 273 E af 14.11.2003, s. 172.

- (7) Vigtigheden af kraftvarmeproduktion anerkendes også i Rådets resolution af 18. december 1997 ⁽¹⁾ og i Europa-Parlamentets beslutning af 15. maj 1998 ⁽²⁾ om en fællesskabsstrategi til fremme af kombineret kraftvarmeproduktion.
- (8) Rådet støttede i sine konklusioner af 30. maj 2000 og 5. december 2000 Kommissionens handlingsplan om energieffektivitet og udpegede kraftvarmeproduktion som en af de foranstaltninger, der må prioriteres på kort sigt. Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 14. marts 2001 om handlingsplanen om energieffektivitet ⁽³⁾ Kommissionen til at forelægge forslag til fælles regler for fremme af kraftvarmeproduktion, hvor dette er miljømæssigt fordelagtigt.
- (9) Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽⁵⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald ⁽⁶⁾ fremhæver behovet for at evaluere potentialet for kraftvarmeproduktion i nye anlæg.
- (10) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽⁷⁾ forpligtes medlemsstaterne i forbindelse med nye bygninger med et samlet nytteareal på over 1 000 m² til at sikre, at de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for at installere alternative systemer som kraftvarme vurderes, før der gives byggetilladelse.
- (11) Højeffektiv kraftvarmeproduktion defineres i dette direktiv ved de energibesparelser, som kan opnås ved kombineret produktion i forhold til separat produktion af varme og el. Energibesparelser på mere end 10 % berettiger til benævnelsen »højeffektiv kraftvarmeproduktion«. Med henblik på at optimere energibesparelsen og undgå, at besparelserne fortabes, skal der lægges størst mulig vægt på driften af kraftvarmeanheder.
- (12) Ved evalueringen af primærenergibesparelser er det vigtigt at tage hensyn til situationen i medlemsstater, hvor størstedelen af elforbruget dækkes ved import.
- (13) Af hensyn til gennemskueligheden er det væsentligt at vedtage en harmoniseret grundlæggende definition af kraftvarmeproduktion. Hvis kraftvarmeverker er i stand til at producere el eller varme separat, bør denne produktion ikke angives som kraftvarmeproduktion for så vidt angår udstedelse af oprindelsesgaranti og til statistiske formål.
- (14) For at sikre at støtten til kraftvarmeproduktion som omhandlet i dette direktiv bygger på efterspørgslen efter nyttevarme og besparelser i forbruget af primærenergi, er det nødvendigt at opstille kriterier for at fastlægge og vurdere energiudnyttelsen ved kraftvarmeproduktion som angivet i den grundlæggende definition.
- (15) Det overordnede mål for dette direktiv bør være at indføre en harmoniseret metode til beregning af el fra kraftvarmeproduktion og de nødvendige retningslinjer for gennemførelsen under hensyntagen heraf til de metoder, der er under udvikling i europæiske standardiseringsorganisationer. Denne metode bør kunne tilpasses for at tage højde for den tekniske udvikling. Anvendelsen af beregningerne i bilag II og III på mikrokraftenheder kunne i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet baseres på værdier fra en typeafprøvning, der er certificeret af et kompetent, uafhængigt organ.
- (16) Definitionerne af kraftvarmeproduktion og højeffektiv kraftvarmeproduktion, der anvendes i dette direktiv, hindrer ikke, at der i national lovgivning anvendes andre definitioner til andre end de af dette direktiv omfattede formål. Det er ydermere hensigtsmæssigt at anvende de relevante definitioner i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF og Rådets direktiv 2001/77/EF af 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet ⁽⁸⁾.
- (17) Måling af nyttevarmeproduktionen ved produktionsstedet i kraftvarmeanlægget viser klart, at der er behov for at sikre, at fordelene ved kraftvarmeproduceret nyttevarme ikke forsvinder som følge af store varmetab i distributionsnettet.
- (18) El/varmeforholdet er en teknisk størrelse, der skal defineres for at kunne beregne elmængden fra kraftvarmeproduktion.
- (19) I dette direktiv kan definitionen »kraftvarmeanhed« også omfatte enheder, i hvilke der kun kan produceres enten el eller varme såsom støttefyring og efterbrændere. Produktion fra sådanne enheder bør ikke betragtes som kraftvarme for så vidt angår udstedelse af oprindelsesgaranti eller til statistiske formål.

⁽¹⁾ EFT C 4 af 8.1.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 167 af 1.6.1998, s. 308.

⁽³⁾ EFT C 343 af 5.12.2001, s. 190.

⁽⁴⁾ EFT C 257 af 10.10.1996, s. 26.

⁽⁵⁾ EFT L 309 af 27.11.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 91.

⁽⁷⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

⁽⁸⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 33.

- (20) Definitionen »små kraftvarmeenheder« omfatter bl.a. mikrokraftvarmeproduktion og decentrale kraftvarmeenheder som kraftvarmeenheder, der forsyner isolerede områder eller begrænsede private, kommercielle eller industrielle behov.
- (21) For at øge gennemsækeligheden for forbrugerne, så disse kan skelne mellem el fra kraftvarmeproduktion og el produceret på grundlag af andre teknikker, er det nødvendigt at sikre en oprindelsesgaranti for højeffektiv kraftvarmeproduktion på grundlag af harmoniserede referenceværdier for virkningsgraden. Oprindelsesgarantiordninger indebærer ikke i sig selv ret til at blive omfattet af nationale støtteordninger.
- (22) Det er vigtigt, at alle former for elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion kan omfattes af en oprindelsesgaranti. Der bør klart skelnes mellem oprindelsesgarantier og salgbare certifikater.
- (23) Med henblik på at sikre kraftvarmeproduktionen større markedsandele på mellemlang sigt, er det hensigtsmæssigt at kræve, at alle medlemsstaterne vedtager og offentliggør en rapport med en analyse af det nationale potentiale for højeffektiv kraftvarmeproduktion, og at rapporten derudover indeholder en særskilt analyse af hindringerne for kraftvarmeproduktion og af de foranstaltninger, der er truffet til at sikre, at garantiordningen er pålidelig.
- (24) Offentlig støtte skal ydes i henhold til fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse⁽¹⁾, herunder for så vidt angår ikke-kumulering af støtte. Disse retningslinjer tillader på nuværende tidspunkt visse former for offentlig støtte, hvis det påvises, at støtteforanstaltningerne gavner miljøet, enten fordi virkningsgraden er særlig høj, eller fordi foranstaltningerne gør det muligt at reducere energiforbruget, eller fordi produktionsmetoden medfører mindre skade på miljøet. Denne støtte vil være nødvendig i nogle tilfælde for at udnytte potentialet for kraftvarmeproduktion yderligere og navnlig for at tage hensyn til behovet for at internalisere eksterne omkostninger.
- (25) Offentlige støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion bør hovedsageligt rettes mod kraftvarme, der dækker en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme og køling.
- (26) Medlemsstaterne opererer med forskellige ordninger for støtte til kraftvarmeproduktion i nationalt regi, herunder investeringsstøtte, skattefritagelse eller -nedsættelse, grønne certifikater og direkte prisstøtte. Et vigtigt middel til at nå målet med dette direktiv er at sikre, at disse ordninger fungerer efter hensigten, indtil der etableres en harmoniseret fællesskabsramme, således at investorenes tillid bevares. Kommissionen har til hensigt at overvåge situationen og rapportere om de erfaringer, der gøres med at anvende nationale støtteordninger.
- (27) For transmission og distribution af el fra højeffektiv kraftvarmeproduktion bør bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2 og 5, i direktiv 2001/77/EF samt relevante bestemmelser i direktiv 2003/54/EF finde anvendelse. Indtil kraftvarmeproducenten bliver privilegeret kunde i henhold til national lovgivning, jf. artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/54/EF, bør der fastsættes tariffer i forbindelse med køb af ekstra el, som kraftvarmeproducenterne af og til har behov for, ud fra objektive, gennemsækelige og ikke-diskriminerende kriterier. Navnlig for mindre kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder kan adgangen til forsyningsnettet for elektricitet, der produceres ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, lettes, forudsat at Kommissionen modtager meddelelse herom.
- (28) Kraftvarmeenheder på op til 400 kW, der er omfattet af definitionerne i Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel⁽²⁾, kan i almindelighed næppe opfylde mindstekravene til virkningsgrad heri og bør derfor ikke være omfattet heraf.
- (29) Ikke mindst ved revisionen af de administrative procedurer for meddelelse af bevillinger til opførelse af kraftvarmeværker bør der tages hensyn til kraftvarmesektorens særlige struktur, som i vidt omfang udgøres af små og mellemstore producenter.
- (30) I lyset af formålet med dette direktiv, som er at skabe en ramme for støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion, er det væsentligt at fremhæve betydningen af et stabilt økonomisk og administrativt miljø for investeringer i nye kraftvarmeværker. Medlemsstaterne bør opfordres til at tage hensyn til dette behov ved at udarbejde støtteordninger, som gælder i mindst 4 år, og ved ikke at ændre i de administrative procedurer for ofte osv. Endvidere bør medlemsstaterne opfordres til at sikre, at de offentlige støtteordninger overholder princippet om en gradvis nedsættelse af støtten.
- (31) Den samlede effektivitet og bæredygtighed af kraftvarmeproduktion afhænger af mange faktorer som f.eks. den anvendte teknologi, brændselstyper, belastningskurver, enhedens størrelse og varmens egenskaber. Af praktiske årsager, og fordi forskellige anvendelser af varmeproduktion kræver forskellige temperaturer, og fordi disse samt andre forskelle indvirker på kraftvarmeproduktionens virkningsgrader, kan kraftvarmeproduktion eventuelt opdeles i flere kategorier som f.eks. »industriel kraftvarme«, »kraftvarme til opvarmningsformål« og »landbrugskraftvarme«.

⁽¹⁾ EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17. Senest ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).

- (32) Der bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, på fællesskabsplan fastsættes overordnede principper og mål for en ramme for støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion på det indre energimarked, men den nærmere gennemførelse bør overlades til medlemsstaterne, så hver medlemsstat kan vælge den ordning, der passer bedst til landets særlige situation. Dette direktiv er begrænset til mindstekrav for at nå de pågældende mål og går ikke videre, end det er nødvendigt med henblik herpå.
- (33) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at øge energieffektiviteten og forbedre forsyningssikkerheden ved at skabe en ramme til fremme og udvikling af højeffektiv kraftvarmeproduktion baseret på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser på det indre energimarked. Ved gennemførelsen af direktivet skal der tages hensyn til specifikke nationale forhold, især hvad angår klima og økonomi.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Direktivet gælder for kraftvarmeproduktion som defineret i artikel 3 og for kraftvarmeteknologier som anført i bilag I.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- »kraftvarmeproduktion«: samtidig produktion af termisk energi og elektrisk og/eller mekanisk energi i en og samme proces
- »nyttevarme«: varme, der produceres i kombination med elektricitet, med henblik på tilfredsstillelse af en økonomisk begrundet efterspørgsel efter varme eller køling
- »økonomisk begrundet efterspørgsel«: den efterspørgsel, der ikke overstiger behovet for opvarmning eller køling, og som ellers ville kunne imødekommes på markedets betingelser gennem andre energiproduktionsprocesser end kraftvarmeproduktion

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- »el fra kraftvarmeproduktion«: el, der produceres ved en proces, der er knyttet til produktionen af nyttevarme og beregnes i overensstemmelse med metoden i bilag II
- »reserveforsyning af el«: el, der leveres via elnettet, når kraftvarmeproduktionen er afbrudt, herunder i vedligeholdelsesperioder eller ved havari
- »el til spidslastforsyning«: el, der leveres via elnettet i tilfælde af, at elforbruget er større end elproduktionen fra kraftvarmeproduktionen
- »samlet effektivitet«: den årlige sum af el-, mekanisk energi- og nyttevarmeproduktion divideret med forbruget af brændsel til varmeproduktionen i en kraftvarmeproduktionsproces og til bruttoelektricitets- og mekanisk energiproduktion
- »effektivitet«: effektiviteten beregnet på grundlag af brændslets »effektive brændværdi« (også kaldet »nedre brændværdi«)
- »højeffektiv kraftvarmeproduktion«: kraftvarmeproduktion, der opfylder kriterierne i bilag III
- »referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion«: effektiviteten ved den alternative separate produktion af varme og el, som kraftvarmeproduktionen skal erstatte
- »el/varmeforhold«: forholdet mellem el fra kraftvarmeproduktion og nyttevarme ved fuld kraftvarmeproduktion på baggrund af driftsdata for den bestemte enhed
- »kraftvarmeenhed«: en enhed, der kan anvendes til kraftvarmeproduktion
- »mikrokraftvarmeenhed«: kraftvarmeproduktionsenhed med en kapacitet på mindre end 50 kW_e
- »små kraftvarmeenheder«: produktion fra kraftvarmeenheder med en installeret effekt på mindre end 1 MW_e
- »samlet kraftvarmeproduktion«: summen af elektricitet, mekanisk energi og nyttevarme fra kraftvarmeproduktion.

Herudover anvendes de relevante definitioner i direktiv 2003/54/EF og 2001/77/EF.

Artikel 4

Effektivitetskriterier for kraftvarmeproduktion

1. Med henblik på bestemmelse af effektiviteten ved kraftvarmeproduktion i overensstemmelse med bilag III fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 14, stk. 2, senest den 21. februar 2006 harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme. Disse harmoniserede referenceværdier for effektiviteten skal bestå af en matrix af værdier, der er differentieret på grundlag af relevante faktorer, herunder bygningsår og brændselstype, og skal bygge på en veldokumenteret analyse, der bl.a. tager hensyn til data fra drift under realistiske forhold, elektricitetshandel på tværs af grænserne, brændselsmix, klimaforhold samt anvendte kraftvarmeteknologier i overensstemmelse med principperne i bilag III.

2. I overensstemmelse med proceduren i artikel 14, stk. 2, revurderer Kommissionen de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme jf. stk. 1, første gang den 21. februar 2011 og derefter hvert fjerde år under hensyntagen til den teknologiske udvikling og ændringer i energikildernes andele.

3. Medlemsstater, der gennemfører dette direktiv, inden Kommissionen har fastsat harmoniserede referenceværdier for separat produktion af el og varme jf. stk. 1, bør indtil den i stk. 1 nævnte dato vedtage nationale referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme, der skal anvendes til beregning af primærenergibesparelser opnået ved kraftvarmeproduktion i overensstemmelse med metoden i bilag III.

Artikel 5

Oprindelsesgaranti for el fra højeffektiv kraftvarmeproduktion

1. Senest seks måneder efter vedtagelsen af disse værdier sikrer medlemsstaterne på grundlag af de harmoniserede referenceværdier for effektiviteten, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, at oprindelsesgarantien for el produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion kan garanteres på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, som hver medlemsstat fastsætter. De sørger for, at denne oprindelsesgaranti gør det muligt for producenter at dokumentere, at den elektricitet, de sælger, er produceret ved højeffektiv kraftvarmeproduktion, og at den udstedes med henblik herpå efter anmodning fra producenten.

2. Medlemsstaterne kan udpege et eller flere kompetente organer, der er uafhængige af elproduktions- og eldistributionsaktiviteter, til at overvåge udstedelsen af de i stk. 1 omhandlede oprindelsesgarantier.

3. Medlemsstaterne eller de kompetente organer indfører ordninger, der kan sikre, at oprindelsesgarantierne er korrekte og pålidelige, og de redegør i den i artikel 10, stk. 1, omhandlede rapport for de foranstaltninger, der er truffet til at sikre garantisystemets pålidelighed.

4. Oprindelsesgarantiordninger indebærer ikke i sig selv ret til at blive omfattet af de nationale støtteordninger.

5. En oprindelsesgaranti skal:

- angive den nedre brændværdi for det brændsel, som den pågældende elektricitet er produceret med, og hvordan den samproducerede varme er udnyttet, samt angive produktionsdatoer og -steder
- angive, hvor meget elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion i henhold til bilag II garantien omfatter
- angive primærenergibesparelserne beregnet i overensstemmelse med bilag III baseret på harmoniserede referenceværdier for effektiviteten fastlagt af Kommissionen, som omhandlet i artikel 4, stk. 1.

Medlemsstaterne kan tilføje andre oplysninger i oprindelsesgarantien.

6. Medlemsstaterne bør gensidigt anerkende sådanne oprindelsesgarantier udstedt i henhold til stk. 1, udelukkende som bevis for de i stk. 5 omhandlede elementer. Enhver afvisning af at anerkende oprindelsesgarantier som et sådant bevis — navnlig af grunde, der vedrører forebyggelse af svig — skal ske på grundlag af objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

Hvis en medlemsstat nægter at anerkende en oprindelsesgaranti, kan Kommissionen forpligte den pågældende medlemsstat til at anerkende oprindelsesgarantien, navnlig under hensyn til de objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier, som ligger til grund for anerkendelsen.

Artikel 6

Nationale potentialer for højeffektiv kraftvarmeproduktion

1. Medlemsstaterne analyserer deres nationale potentiale for anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktion, herunder højeffektiv mikrokraftvarmeproduktion.

2. Analysen skal

- baseres på veldokumenterede videnskabelige data og opfylde kriterierne i bilag IV
- klarlægge alle potentialer for efterspørgsel efter nyttevarme og køling, der er egnede til højeffektiv kraftvarmeproduktion, samt det disponible brændsel og andre energiresourcer, der skal bruges i kraftvarmeproduktionen
- indeholde en separat analyse af mulige hindringer for, at det nationale potentiale for højeffektiv kraftvarmeproduktion bliver udnyttet. Analysen skal især omhandle hindringer, der har at gøre med brændselspriser og -omkostninger, adgang til brændsel, elforsyningsnettet, administrative procedurer eller manglende internalisering af eksterne omkostninger i energipriserne

3. Medlemsstaterne foretager hvert fjerde år, på anmodning af Kommissionen senest seks måneder inden den pågældende frist, en vurdering af, hvor meget de har øget andelen af højeffektiv kraftvarmeproduktion, første gang senest den 21. februar 2007.

Artikel 7

Støtteordninger

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at støtte til kraftvarmeproduktion i både eksisterende og fremtidige enheder baseres på efterspørgsel efter nyttevarme og primærenergibesparelser, på baggrund af de foreliggende muligheder for at mindske energiefterspørgslen ved hjælp af andre økonomisk eller miljømæssigt fordelagtige foranstaltninger såsom anden forbedring af energieffektiviteten.

2. Med forbehold af traktatens artikel 87 og 88 foretager Kommissionen en evaluering af anvendelsen af støttemekanismer i medlemsstaterne, hvorefter kraftvarmeproducenter på grundlag af bestemmelser udstedt af de offentlige myndigheder modtager direkte eller indirekte støtte, som kan virke begrænsende på handelen.

Kommissionen undersøger, om disse ordninger bidrager til virkeliggørelsen af målene i traktatens artikel 6 og artikel 174, stk. 1.

3. Kommissionen forelægger i den i artikel 11 omhandlede rapport en veldokumenteret analyse af erfaringerne med anvendelsen og sameksistensen af de forskellige støttemekanismer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Rapporten skal indeholde en vurdering af, i hvor høj grad det er lykkedes ved hjælp af støtteordningerne at fremme brugen af højeffektiv kraftvarmeproduktion gennem udnyttelse af de i artikel 6 omhandlede nationale potentialer, herunder ordningernes omkostningseffektivitet. Rapporten skal endvidere redegøre for, i hvilken udstrækning støtteordningerne har medvirket til at skabe stabile betingelser for investeringer i kraftvarmeproduktion.

Artikel 8

Spørgsmål vedrørende elforsyningsnettet og tariffene

1. Med henblik på at sikre transmission og distribution af elektricitet fra højeffektiv kraftvarmeproduktion finder bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, 2 og 5, i direktiv 2001/77/EF samt de relevante bestemmelser i direktiv 2003/54/EF anvendelse.

2. Indtil kraftvarmeproducenten bliver privilegeret kunde i henhold til national lovgivning, jf. artikel 21, stk. 1, i direktiv 2003/54/EF, bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at køb af elektricitet til reserveforsyning til spidslastforsyning finder sted på grundlag af offentliggjorte tariffer og betingelser og forpligtelser.

3. Medlemsstaterne kan især lette adgangen til forsyningsnettet for elektricitet, der produceres af højeffektive små kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder, forudsat at de giver Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 9

Administrative procedurer

1. Medlemsstaterne eller de kompetente organer, medlemsstaterne har udpeget, vurderer de gældende nationale love og administrative bestemmelser om procedurer for meddelelse af bevillinger eller de øvrige procedurer, der er fastsat i artikel 6 i direktiv 2003/54/EF, vedrørende opførelse af højeffektive kraftvarmeenheder.

En sådan vurdering skal foretages med det formål

- at tilskynde til udformning af kraftvarmeenheder, der opfylder økonomisk begrundet efterspørgsel efter nyttevarmeproduktion, og at undgå at producere mere varme end nyttevarme
- at fjerne lovgivningsmæssige og andre hindringer for øget kraftvarmeproduktion
- at forenkle og fremskynde procedurerne på det relevante forvaltningsniveau, og
- at sikre, at reglerne er objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende samt i fuld overensstemmelse med de særlige karakteristika ved de forskellige kraftvarmeteknologier.

2. For så vidt det er hensigtsmæssigt i forbindelse med de nationale love og administrative bestemmelser, oplyser medlemsstaterne om de fremskridt, der er gjort navnlig for så vidt angår:

- samordning mellem de forskellige forvaltningsorganer med hensyn til frister, modtagelse og behandling af bevillingsansøgninger
- muligheden for særlige retningslinjer for de projekter, der er omhandlet i stk. 1, og gennemførligheden af en hurtig planlægningsordning for producenter af kraftvarme og
- udpegelse af myndigheder, der skal optræde som mæglere i tvister mellem bevillingsmeddelende myndigheder og bevillingsansøgere.

Artikel 10

Medlemsstaternes rapporter

1. Senest den 21. februar 2006 offentliggør medlemsstaterne en rapport, der indeholder resultaterne af den analyse og de vurderinger, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, artikel 6, stk. 1, og artikel 9, stk. 1 og 2.

2. Hvert fjerde år, første gang senest den 21. februar 2007, offentliggør medlemsstaterne på anmodning af Kommissionen senest seks måneder inden den pågældende frist en rapport med resultatet af den vurdering, som er omhandlet i artikel 6, stk. 3.

3. Medlemsstaterne sender, første gang inden udgangen af december 2004 med data for året 2003 og derefter på årsbasis, Kommissionen statistikker over den nationale produktion af el og varme fra kraftvarmeproduktion, opgjort efter metoden i bilag II.

De fremsender ligeledes årlige statistikker over kraftvarmekapaciteten og det anvendte brændsel. Medlemsstaterne kan også fremsende statistikker over primærenergibesparelser, der er opnået ved anvendelse af kraftvarmeproduktion, jf. metoden i bilag III.

Artikel 11

Kommissionens rapport

1. På grundlag af de rapporter, der forelægges i medfør af artikel 10, gennemgår Kommissionen anvendelsen af direktivet, og forelægger hvert fjerde år, første gang senest den 21. februar 2008, en statusrapport om direktivets gennemførelse for Europa-Parlamentet og Rådet.

Statusrapporten skal navnlig:

- gøre rede for, i hvor høj grad de nationale potentialer for højeffektiv kraftvarmeproduktion, som omhandlet i artikel 6, er udnyttet
- vurdere, i hvilket omfang de regler og procedurer, der udgør grundbetingelserne for kraftvarmeproduktionen i det indre energimarked, er fastsat på grundlag af objektive, gennemskuelige og ikke-diskriminerende kriterier, under hensyntagen til fordelene ved kraftvarmeproduktion

- c) gøre rede for erfaringerne med anvendelsen og sameksistensen af forskellige støtteordninger til fordel for kraftvarmeproduktion
- d) revurdere referenceværdierne for virkningsgraden for separat produktion af el og varme med udgangspunkt i den aktuelle teknologi.

Kommissionen forelægger sammen med rapporten yderligere forslag for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis det er hensigtsmæssigt.

2. Ved evalueringen af fremskridt, jf. stk. 1, litra a), tager Kommissionen i betragtning, i hvor høj grad de nationale potentialer for højeffektiv kraftvarmeproduktion som omhandlet i artikel 6 er eller forventes at blive udnyttet under hensyntagen til nationale foranstaltninger, forhold, herunder klimaforhold, og konsekvenser af det indre energimarked og konsekvenser af andre EU-initiativer som f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF⁽¹⁾.

Kommissionen forelægger yderligere forslag for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis det er hensigtsmæssigt, navnlig med henblik på fastlæggelse af en handlingsplan for udviklingen af højeffektiv kraftvarmeproduktion i EU.

3. Ved evalueringen af mulighederne for en yderligere harmonisering af beregningsmetoder som omhandlet i artikel 4, stk. 1, tager Kommissionen hensyn til konsekvenserne af alternative beregninger som omhandlet i artikel 12, bilag II og bilag III for det indre energimarked under hensyntagen til erfaringerne fra nationale støtteordninger.

Kommissionen forelægger yderligere forslag for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis det er hensigtsmæssigt, med henblik på en yderligere harmonisering af beregningsmetoderne.

Artikel 12

Alternative beregninger

1. Indtil udgangen af 2010 og forudsat, at Kommissionens godkendelse indhentes forud, kan medlemsstaterne benytte andre metoder end den, der er anført i bilag II, litra b), til at fratække eventuel elproduktion, der ikke stammer fra en kraftvarmeproses, fra de rapporterede tal. Med henblik på artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 3, fastlægges elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion imidlertid i overensstemmelse med bilag II.

2. Medlemsstaterne kan beregne primærenergibesparelsen ved produktion af el og varme samt mekanisk energiproduktion i overensstemmelse med bilag III, litra c), uden at bilag II anvendes til at udelukke den separate produktion af kraft og varme inden for samme proces. En sådan produktion kan betragtes som højeffektiv kraftvarmeproduktion, forudsat at den opfylder effektivitetskriterierne i bilag III, litra a), og forudsat at den samlede virkningsgrad er over 70 %, når der er tale om kraftvarmeenheder med en elkapaцитet på over 25 MW.

⁽¹⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

Med henblik på udstedelse af en oprindelsesgaranti og til statistiske formål fastlægges elektricitetsmængden fra sådan kraftvarmeproduktion dog i overensstemmelse med bilag II.

3. Indtil udgangen af 2010 kan medlemsstater, der anvender alternative metoder, definere kraftvarmeproduktion som højeffektiv kraftvarmeproduktion uden at undersøge, om kraftvarmeproduktionen opfylder kriterierne i bilag III, litra a), hvis det er anerkendt på nationalt plan, at den kraftvarmeproduktion, der defineres ved en sådan alternativ beregningsmetode, i gennemsnit opfylder kriterierne i bilag III, litra a). Hvis der er udstedt en oprindelsesgaranti for en sådan produktion, må effektiviteten af kraftvarmeproduktionen angivet på garantien ikke overskride tærskelværdierne for kriterierne i bilag III, litra a), medmindre beregninger udført i henhold til bilag III giver et andet resultat. Med henblik på udstedelse af en oprindelsesgaranti og til statistiske formål fastlægges elektricitetsmængden fra sådan kraftvarmeproduktion imidlertid i overensstemmelse med bilag II.

Artikel 13

Revision

1. De tærskelværdier, der benyttes til beregning af elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion, jf. bilag II, litra a), tilpasses til den tekniske udvikling efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

2. De tærskelværdier, der benyttes til beregning af effektiviteten ved kraftvarmeproduktion og primærenergibesparelser, jf. bilag III, litra a), tilpasses den tekniske udvikling efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

3. Retningslinjerne for bestemmelse af el/varmeforholdet som omhandlet i bilag II, litra d), tilpasses det tekniske fremskridt efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 15

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 21. februar 2006. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 16

Ændring af direktiv 92/42/EØF

I artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/42/EØF, tilføjes følgende led:

- »— kraftvarmeheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/8/EF af om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked (*).

(*) EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.«

Artikel 17

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. februar 2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. McDOWELL

Formand

BILAG I

Kraftvarmeteknologier, der er omfattet af dette direktiv

- a) Combined cycle-gasturbine med varmegenvinding
 - b) Damp turbine med modtryksdrift
 - c) Damp turbine med kondensation og dampudtag
 - d) Gasturbine med varmegenvinding
 - e) Forbrændingsmotor
 - f) Mikroturbiner
 - g) Stirlingmotor
 - h) Brændselscelle
 - i) Dampmaskine
 - j) Rankine kredsproces med organisk medium
 - k) Anden teknologi eller kombination af teknologier, der falder inden for definitionen i artikel 3, litra a).
-

BILAG II

Beregning af el produceret ved kraftvarme

De værdier, der benyttes til beregning af elektricitetsmængden fra kraftvarmeproduktion, fastsættes på grundlag af den forventede eller faktiske drift af enheden ved normal brug. I forbindelse med mikrokraftvarmeproduktion kan beregningen baseres på certificerede værdier.

- a) El produceret ved kraftvarme ansættes til den samlede årlige elproduktion fra enheden målt ved hovedgeneratorernes afgangsklemmer
- i) i kraftvarmeenheder af type b), d), e), f), g) og h), jf. bilag I, med en af medlemsstaterne fastsat årlig samlet virkningsgrad på mindst 75 % og
 - ii) i kraftvarmeenheder af type a) og c), jf. bilag I, med en af medlemsstaterne fastsat årlig samlet effektivitet på mindst 80 %.
- b) For kraftvarmeenheder med en årlig samlet virkningsgrad på mindre end værdien i litra a), nr. i), (kraftvarmeenheder af type b), d), e), f), g) og h), jf. bilag I) eller en årlig samlet virkningsgrad på mindre end værdien i litra a), nr. ii), (kraftvarmeenheder af type a) og c), jf. bilag I) beregnes kraftvarmeproduktionen efter følgende formel:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

hvor:

E_{CHP} er elmængden fra kraftvarmeproduktion

C er el/varmeforholdet

H_{CHP} er nyttevarmemængden fra kraftvarmeproduktion (i denne forbindelse beregnet som den samlede varmeproduktion minus al varme, der produceres i separate kedler eller ved udtag af fri damp fra dampgeneratoren før turbinen).

Beregningen af el produceret ved kraftvarme skal baseres på det faktiske el/varmeforhold. Hvis det faktiske el/varmeforhold i en kraftvarmeenhed ikke er kendt, kan nedenstående standardværdier benyttes, navnlig i statistisk øjemed, for enheder af type a), b), c), d) og e), jf. bilag I, men den beregnede kraftvarme-el må ikke være større end enhedens samlede elproduktion:

Type	Standard el/varmeforhold, C
Combined cycle-gasturbine med varmegenvinding	0,95
Damp turbine med modtryksdrift	0,45
Damp turbine med kondensation og dampudtag	0,45
Gasturbine med varmegenvinding	0,55
Forbrændingsmotor	0,75

Hvis medlemsstaterne indfører standardværdier for el/varmeforholdet for enheder af type f), g), h), i), j) og k), jf. bilag I, skal de offentliggøre dem og give Kommissionen meddelelse herom.

- c) Hvis en del af energiindholdet i det brændsel, der benyttes til kraftvarmeproduktionen, kan genvindes i kemikalier og genanvendes, kan denne del fratrækkes brændselsforbruget, inden den samlede effektivitet i litra a) og b) beregnes.
- d) Medlemsstaterne kan bestemme el/varmeforholdet som forholdet mellem elektrisk energi og nyttevarme ved kraftvarmeproduktion ved lavere kapacitet på baggrund af driftsdata for den bestemte enhed.
- e) Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 14, stk. 2, detaljerede retningslinjer for gennemførelsen og anvendelsen af bilag II, herunder for bestemmelse af el/varmeforholdet.
- f) Medlemsstaterne kan anvende andre indberetningsperioder end et år i forbindelse med beregningerne i henhold til litra a) og b).

BILAG III

Metode til bestemmelse af effektiviteten af kraftvarmeproduktionsprocessen

De værdier, der benyttes til beregning af effektiviteten ved kraftvarmeproduktion og primærenergibesparelser, fastsættes på grundlag af den forventede eller faktiske drift af enheden under normale forhold.

a) *Højeffektiv kraftvarmeproduktion*

Med henblik på dette direktiv skal højeffektiv kraftvarmeproduktion opfylde følgende kriterier:

- Kraftvarmeproduktionen fra kraftvarmeenheder skal føre til primærenergibesparelser beregnet i overensstemmelse med litra b), på mindst 10 % i forhold til referenceværdien for separat produktion af el og varme.
- Produktionen fra små kraftvarmeenheder og mikrokraftvarmeenheder, som giver primærenergibesparelser, kan betegnes som højeffektiv kraftvarmeproduktion.

b) *Beregning af primærenergibesparelser*

Primærenergibesparelsen ved kraftvarmeproduktion som defineret i bilag II beregnes ved hjælp af nedenstående formel:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right) \times 100 \%$$

hvor:

PES er primærenergibesparelsen.

CHP H_η er varmeeffektiviteten ved kraftvarmeproduktionen defineret som den årlige nyttevarmeproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af nyttevarme og elektricitet produceret ved kraftvarme.

Ref H_η er referenceværdien for effektiviteten ved separat varmeproduktion.

CHP E_η er eleffektiviteten ved kraftvarmeproduktionen defineret som den årlige kraftvarmeproducerede elektricitet divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af nyttevarme og elektricitet produceret ved kraftvarme. Hvis en kraftvarmeenhed producerer mekanisk energi, kan den årlige elektricitetsmængde fra kraftvarmeproduktion forøges med et supplerende element, der udgøres af den mængde elektricitet, der svarer til mængden af mekanisk energi. Et sådant supplerende element giver ikke ret til at udstede oprindelsesgarantier i henhold til artikel 5.

Ref E_η er referenceværdien for effektiviteten ved separat elproduktion.

c) *Beregning af energibesparelser efter alternative metoder i henhold til artikel 12, stk. 2*

Hvis primærenergibesparelserne for en proces beregnes i henhold til artikel 12, stk. 2, beregnes primærenergibesparelserne efter formelen i litra b) i dette bilag, idet:

»CHP H_η« ændres til »H_η« og

»CHP E_η« ændres til »E_η«,

hvor:

H_η er varmeeffektiviteten ved processen defineret som den årlige varmeproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af varme og elektricitet

E_η er eleffektiviteten ved processen defineret som den årlige elproduktion divideret med det brændselsforbrug, der er medgået til at producere summen af varme og elektricitet. Hvis en kraftvarmeenhed producerer mekanisk energi, kan den årlige elektricitetsmængde fra kraftvarmeproduktion forøges med et supplerende element, der udgøres af den mængde elektricitet, der svarer til mængden af mekanisk energi. Et sådant supplerende element giver ikke ret til at udstede oprindelsesgarantier i henhold til artikel 5.

d) Medlemsstaterne kan anvende andre indberetningsperioder end et år i forbindelse med beregningerne i henhold til litra b) og c) i dette bilag.

- e) For mikrokraftvarmeeenheder kan beregningen af primærenergibesparelserne baseres på certificerede data.
- f) *Referenceværdier for effektiviteten ved separat produktion af el og varme*

Effektiviteten ved den separate produktion af el og varme, som kraftvarmeproduktionen skal erstatte, fastsættes efter principperne for fastsættelse af referenceværdierne for separat produktion af el og varme, jf. artikel 4, stk. 1, og formelen i litra b).

Referenceværdierne for effektiviteten fastsættes efter følgende principper:

- 1) For kraftvarmeeenheder, jf. definitionen i artikel 3, tages der ved sammenligningen med separat elproduktion udgangspunkt i princippet om sammenligning inden for samme brændselskategori.
- 2) Hver kraftvarmeeenhed sammenlignes med den bedste tilgængelige og økonomisk begrundede teknologi for separat produktion af el og varme på markedet i det år, hvor kraftvarmeeenheden blev bygget.
- 3) Referenceværdierne for effektiviteten af kraftvarmeeenheder, der er over 10 år gamle, fastsættes på grundlag af referenceværdierne for enheder, der er 10 år gamle.
- 4) Referenceværdierne for effektiviteten af separat produktion af el og varme afspejler de klimatiske forskelle mellem medlemsstaterne.

BILAG IV

Kriterier for analysen af nationale potentialer for højeffektiv kraftvarmeproduktion

- a) Analysen af de nationale potentialer i artikel 6 skal omhandle:
- hvilken brændselstype der sandsynligvis skal benyttes til at udnytte potentialet for kraftvarmeproduktion, herunder overvejelser om mulighederne for at øge brugen af vedvarende energikilder på de nationale varmemarkeder via kraftvarmeproduktion
 - hvilken type kraftvarmeteknologi, jf. bilag I, der sandsynligvis vil blive benyttet til at udnytte det nationale potentiale
 - hvilken type separat produktion af el og varme eller, hvor det er muligt, produktion af mekanisk energi, der forventes afløst af højeffektiv kraftvarmeproduktion
 - hvordan potentialet fordeles mellem modernisering af eksisterende kapacitet og opførelse af ny kapacitet.
- b) Analysen skal indeholde passende mekanismer til vurdering af omkostningseffektiviteten — målt ved primærenergibesparelser — ved at øge den højeffektive kraftvarmeproduktions andel af den nationale energiproduktion. I analysen af omkostningseffektiviteten skal der ligeledes tages højde for de nationale forpligtelser, de enkelte medlemsstater har påtaget sig inden for rammerne af de klimapolitiske forpligtelser, der er accepteret af Fællesskabet i henhold til Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer.
- c) I analysen af det nationale kraftvarmepotentiale anføres potentialet frem til hhv. 2010, 2015 og 2020, hvor det er muligt med respektive omkostningsskøn.
-

RÅDETS DIREKTIV 2004/15/EF

af 10. februar 2004

om ændring af direktiv 77/388/EØF til forlængelse af muligheden for at bemyndige medlemsstaterne til at anvende en nedsat momssats for visse arbejdskraftintensive tjenesteydelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 28, stk. 6, i Rådets direktiv 77/388/EF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽³⁾, kan de i artikel 12, stk. 3, litra a), tredje afsnit, nævnte reducerede satser også anvendes på arbejdskraftintensive tjenesteydelser, der er indeholdt i kategorierne i bilag K til ovennævnte direktiv, i en periode på maksimalt fire år fra og med den 1. januar 2000 til den 31. december 2003.
- (2) Rådets beslutning 2000/185/EF af 28. februar 2000 om bemyndigelse af medlemsstaterne til at anvende en nedsat momssats for visse arbejdskraftintensive tjenesteydelser i overensstemmelse med proceduren i artikel 28, stk. 6, i direktiv 77/388/EØF ⁽⁴⁾, bemyndiger visse medlemsstater, som har anmodet herom, til at anvende en reduceret momssats på arbejdskraftintensive tjenesteydelser indtil 31. december 2003.
- (3) På grundlag af evalueringsrapporterne fra de medlemsstater, der har deltaget i forsøget, fremlagde Kommissionen sin overordnede evalueringsrapport den 2. juni 2003.
- (4) I overensstemmelse med indholdet af Kommissionens meddelelse om en strategi til forbedring af momssystemet i det indre marked har Kommissionen vedtaget et forslag vedrørende de nedsatte momssatser med henblik på at forenkle og strømline disse.
- (5) Da det ikke er lykkedes Rådet at indgå en aftale vedrørende indholdet af dette forslag, bør Rådet med henblik på at undgå enhver juridisk usikkerhed fra den 1. januar

2004 sikres den nødvendige tid til at træffe en beslutning vedrørende det overordnede forslag om nedsatte momssatser. Den maksimale anvendelsesperiode for den pågældende foranstaltning i direktiv 77/388/EØF bør følgelig forlænges.

- (6) Med henblik på at sikre den fortsatte anvendelse af artikel 28, stk. 6, i direktiv 77/388/EØF bør dette direktiv gives tilbagevirkende kraft.
- (7) Gennemførelsen af dette direktiv medfører ingen ændringer i medlemsstaternes lovbestemmelser.
- (8) Direktiv 77/388/EØF bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I artikel 28, stk. 6, første afsnit, i direktiv 77/388/EØF erstattes »fire år mellem den 1. januar 2000 og den 31. december 2003« med »seks år mellem den 1. januar 2000 og den 31. december 2005«.

Artikel 2

Direktivet træder i kraft på dagen for dets vedtagelse.

Det anvendes fra den 1. januar 2004.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2004.

På Rådets vegne

C. McCREEVY

Formand

⁽¹⁾ Udtalelse af 15.1.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 28.1.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/7/EF (EUT L 27 af 30.1.2004, s. 44).

⁽⁴⁾ EFT L 59 af 4.3.2000, s. 10. Ændret ved beslutning 2002/954/EF (EUT L 331 af 7.12.2002, s. 28).

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 10. februar 2004

om forlængelse af anvendelsesperioden for beslutning 2000/185/EF om bemyndigelse af medlemsstaterne til at anvende en nedsat momsats for visse arbejdskraftintensive tjenesteydelser i overensstemmelse med proceduren i artikel 28, stk. 6, i direktiv 77/388/EØF

(2004/161/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, særlig artikel 28, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I medfør af Rådets beslutning 2000/185/EF ⁽²⁾ kan Belgien, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige indtil den 31. december 2003, som de havde anmodet om, anvende en reduceret momsats i forbindelse med arbejdskraftintensive tjenesteydelser.

(2) Den 23. juli 2003 vedtog Kommissionen et forslag til direktiv om en overordnet revision af de nedsatte momsats. Da det ikke var lykkedes Rådet at nå til enighed før den 31. december 2003, bør den nuværende ordning med reducerede momsats for arbejdskraftintensive tjenesteydelser forlænges i to år.

(3) Den maksimale anvendelsesperiode for den pågældende foranstaltning i direktiv 77/388/EØF er blevet forlænget.

(4) Anvendelsesperioden for beslutning 2000/185/EF bør ligeledes forlænges.

(5) Med henblik på at sikre den fortsatte anvendelse af de tilladelser, der er omfattet af dette direktiv, bør beslutningen gives tilbagevirkende kraft —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I afgørelse 2000/185/EF foretages følgende ændringer.

1) I artikel 1, stk. 1, erstattes passagen »fire år fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2003« med passagen »seks år fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2005«.

2) I artikel 3, stk. 2, erstattes datoen »31. december 2003« med datoen »31. december 2005«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien, Den Hellske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Den Portugisiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/15/EF (se s. 61 i denne EUT).

⁽²⁾ EFT L 59 af 4.3.2000, s. 10. Ændret ved beslutning 2002/954/EF (EUT L 331 af 7.12.2002, s. 28).

Artikel 3

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2004.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2004.

På Rådets vegne
C. McCREEVY
Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 10. februar 2004

om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer og om forlængelse af beslutning 89/688/EØF

(2004/162/EF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 299, stk. 2

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 299, stk. 2, finder dennes bestemmelser anvendelse på de afsides liggende regioner og dermed også på de franske oversøiske departementer, fordi deres situation for så vidt angår økonomiske og sociale strukturer vanskeliggøres af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal, deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold og deres økonomiske afhængighed af ganske få produkter. Denne bestemmelse er en videreførelse af de tidligere vedtagne foranstaltninger vedrørende afsides liggende regioner, og herunder de franske oversøiske departementer, jf. Rådets afgørelse 89/687/EØF af 22. december 1989 om indførelse af et særligt program for de franske oversøiske departementer som følge af disses afsides beliggenhed og økarakter (Poseidom) ⁽²⁾.
- (2) Efter artikel 2, stk. 3, i Rådets beslutning 89/688/EØF af 22. december 1989 om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer ⁽³⁾ kan lokale varer på grund af de franske oversøiske departementers særlige problemer helt eller delvist fritages for afgiften i en periode på op til ti år efter ordningens indførelse. Da afgiften blev indført den 1. januar 1993, udløb denne periode egentligt den 31. december 2002.
- (3) Efter artikel 3 i beslutning 89/688/EØF skal Kommissionen forelægge en rapport over ordningens gennemførelse, således at det kan vurderes, hvilke virkninger den har haft, og hvorvidt afgiftsfritagelsen bør opretholdes.

Kommissionen konstaterer i den rapport, som den forelagde Rådet den 24. november 1999, at de fire franske oversøiske departementer på grund af deres afsides beliggenhed befinder sig i en langt mere udsat økonomisk og social situation end resten af Den Europæiske Union, idet den understreger, hvor vigtig denne særtoldordning og de lokale varers fritagelse herfra er for disse regioners samfundsøkonomiske udvikling.

- (4) I henhold til Kommissionens rapport af 14. marts 2000 om foranstaltninger til gennemførelse af traktatens artikel 299, stk. 2, skal nævnte artikel iværksættes i partnerskab med de berørte medlemsstater på grundlag af begrundede anmodninger, der fremsættes af medlemsstaterne.
- (5) Frankrig sendte den 12. marts 2002 Kommissionen en anmodning om at få videreført fritagelsen for særafgiften for ti år. Det fremgik ikke af anmodningen, hvilke varer der ønskedes fritaget i den nye ordning, hvor stor beskatningsdifferencen skulle være mellem de lokale varer og udefra kommende varer, og hvordan de handicap, de franske oversøiske departementer kæmper med, begrundede en sådan fritagelse og sådanne beskatningsdifferencer. For at undgå, at der skulle opstå et juridisk tomrum, fordi anmodningen ikke var komplet, blev det ved beslutning 2002/973/EF ⁽⁴⁾ besluttet at forlænge beslutning 89/688/EØF med et år.
- (6) Den 14. april 2003 sendte Frankrig Kommissionen en ny anmodning, der opfyldte ovennævnte krav. De franske myndigheder udtrykte heri et ønske om, at beslutning 89/688/EØF skulle gælde for en 15-års periode, idet det hvert tredje år skulle undersøges, om ordningen burde tilpasses. Der ønskedes mulighed for at indrømme en differentieret særafgift, således at varer fremstillet uden for de franske oversøiske departementer beskattedes hårdere end varer fremstillet i disse. For basisprodukter og for varer, hvor der er etableret en rimelig balance mellem varer fremstillet lokalt og varer fremstillet uden for området, skulle der gælde en difference på 10 procentpoint. For varer, som kræver større investeringer, der influerer på prisen ved lokal fremstilling af varer til et lille marked, skulle der gælde en difference på 20 procentpoint. For varer, der fremstilles af større virksomheder, og varer, som er meget følsomme over for import fra de franske oversøiske departementers nabolande, skulle der gælde en difference på 30 procentpoint. For alkohol, og i første række rom, i Guyana og

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 15.1.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 399 af 30.12.1989, s. 39.

⁽³⁾ EFT L 399 af 30.12.1989, s. 46. Ændret ved beslutning 2002/973/EF (EFT L 337 af 31.12.2002, s. 83).

⁽⁴⁾ EFT L 337 af 13.12.2002, s. 83.

- Réunion, skulle der gælde en difference på 50 procentpoint. I den franske anmodning indgik yderligere foranstaltninger, bl.a. en mulighed for at undlade at opkræve særavgiften på varer, der fremstilles lokalt af virksomheder med en årsomsætning på mindre end 550 000 EUR, en mulighed for at foretage en 15-%'s-nedsættelse af beskatningsgrundlaget for særavgiften på lokalt fremstillede varer samt en mulighed for, at de lokale myndigheder kan træffe hasteforanstaltninger for at tilpasse listen over de varer, for hvilke der kan indrømmes en differentieret særavgift.
- (7) Kommissionen har vurderet denne anmodning på baggrund af størrelsen af de handicap, som industriproduktionen i de franske oversøiske departementer lider under. De alvorligste handicap skyldes de faktorer, som er omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2, dvs. fjern beliggenhed, status som øsamfund, lille areal, vanskelige topografiske og klimatiske forhold, samt økonomisk afhængighed af ganske få produkter. Hertil kommer, at regionerne med mellemrum rammes af naturfænomener såsom orkaner, vulkanudbrud og jordskælv.
- (8) Den afsides beliggenhed virker hæmmende på den frie bevægelighed, både for så vidt angår personer, varer og tjenesteydelser. Afhængigheden af luft- og søtransport bliver ikke bedre af, at disse transportformer stadig ikke er fuldt liberaliseret. Det kan ikke undgås, at produktionsomkostningerne herved øges, da disse transportformer er mindre effektive og mere bekostelige end vej- og jernbanetransport eller transport via de tværeuropæiske net.
- (9) De højere produktionsomkostninger skyldes ikke blot den afsides beliggenhed, men også afhængigheden af råvarer og energi, nødvendigheden af at opbygge lagre, samt vanskelige leverancer af produktionsudstyr.
- (10) Kombination af et lille lokalt marked og en lille eksport, hvilket skyldes den lave købekraft i de omliggende lande, resulterer i diversificerede produktionslinjer, som kun lige er store nok til at dække behovene på det lille marked, og dette indskrænker muligheder for at opnå stordriftsfordele. Det er vanskeligt at »eksportere« varer fremstillet i de franske oversøiske departementer til det franske moderland eller de øvrige medlemsstater, fordi transportomkostningerne øger varernes pris og gør dem mindre konkurrencedygtige. De dårlige lokale afsætningsmuligheder gør det ydermere nødvendigt at opretholde store lagre, og dette forringer virksomhedernes konkurrenceevne yderligere.
- (11) Virksomhedernes omkostninger øges også af, at det er nødvendigt at tilkalde specialiseret arbejdskraft — dvs. personale, som har den fornødne uddannelse, og som kan gribe hurtigt ind — og af, at det er så godt som umuligt at give opgaver i underentreprise, hvilket igen influerer på virksomhedernes konkurrenceevne.
- (12) Finansielt har disse handicap den følge, at fremstillingsprisen på lokale varer ligger højere, og at de ikke uden særlige foranstaltninger kan konkurrere med varer udefra, som ikke lider under disse handicap, selv ikke efter indregning af udgifterne til transport til de franske oversøiske departementer. Befolkningen i de franske oversøiske departementer har ringere muligheder for at finde beskæftigelse, når der ikke kan opretholdes en lokal produktion, fordi lokalt producerede varer ikke er konkurrencedygtige.
- (13) Varer fra de franske oversøiske departementer kæmper ydermere med det handicap, at deres fremstillingspriser er europæiske, hvilket betyder, at lokalt fremstillede varer, og i første række landbrugsprodukter, dårligt kan konkurrere med varer, som produceres i nabolandene, hvor arbejdskraftomkostningerne ligger langt lavere.
- (14) Det er blevet undersøgt, om Frankrig i sin anmodning overholder princippet om, at foranstaltninger skal stå i forhold til det tilstræbte mål, idet der er foretaget en global kontrol af, at de beskatningsdifferencer, som de franske myndigheder har ansøgt om, ikke fører til en overkompensation af de handicap, som de lokale varer har i forhold til udefra kommende varer med hensyn til fremstillingspris.
- (15) På baggrund af disse omstændigheder foreslår Kommissionen at det bør tillades, at der for varer på en særlig liste indføres en afgift, som der kan indrømmes hel eller delvis fritagelse for, når der er tale om varer fremstillet lokalt i de franske oversøiske departementer. Virkningen af en sådan differentieret beskatning er at retablere de lokalt fremstillede varers konkurrenceevne med deraf følgende bevarelse af aktiviteten og beskæftigelsen i de franske oversøiske departementer. Der bør opstilles forskellige varelistes for de enkelte franske oversøiske departementer, da de enkelte departementer har forskellig lokal produktion.
- (16) Ved anvendelsen af artikel 299, stk. 2, og artikel 90 i traktaten bør det imidlertid sikres, at EF-lovgivningens indre overensstemmelse og det indre marked ikke bringes i fare. Dette indebærer, at der kun må gennemføres foranstaltninger, som er absolut nødvendige, som står i forhold til de tilstræbte mål, og som afhjælper de handicap, der skyldes regionens afsides beliggenhed. Indgrebene begrænses til kun at omfatte foranstaltninger for varer, som er følsomme, og for hvilke det er godtgjort, at fremstillingsprisen ved lokal fremstilling ligger væsentligt over fremstillingsprisen på samme varer indført udefra. Beskatningsniveauet bør tilpasses således, at beskatningsdifferencen kun tjener til at udligne regionens handicap: afgiften må ikke blive til et protektionistisk våben.

- (17) Det gælder tilsvarende, ud fra hensynet til EF-lovgivningens indre sammenhæng, at der ikke må indrømmes differentieret beskatning for landbrugsprodukter, der skal forarbejdes eller anvendes som rå- og hjælpestoffer i landbruget, når der allerede ydes støtte hertil i medfør af artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de franske oversøiske departementer (Poseidom) ⁽¹⁾, og mere specifikt den særlige forsyningsordning.
- (18) Varer, for hvilke der kan indrømmes afgiftsfritagelse eller nedsættelse, når der er tale om varer, som produceres lokalt, opdeles i tre kategorier, alt efter om den foreslåede beskatningsdifference skal være på 10, 20 eller 30 procentpoint.
- (19) Lokale producenter med en årsomsætning på under 550 000 EUR bør imidlertid kunne fritages for særavgiften. Det bør derfor fastsættes, at de fastsatte maksimumssatser for differencen kan overskrides, når de varer, disse producenter fremstiller, kun omfattes af en afgiftsnedsættelse. Denne bestemmelse bør dog ikke medføre, at de fastsatte maksimumssatser øges med mere end 5 procentpoint.
- (20) For så vidt angår varer, som ikke er opført i bilaget, bør det af konsekvenshensyn fastsættes, at den omstændighed, at virksomheder med en årlig omsætning på under 550 000 EUR er fritaget for at betale særavgiften på lokalt fremstillede varer, kan resultere i en differentieret beskatning afhængigt af, om varen er fremstillet lokalt. Som i ovenstående tilfælde bør en sådan afgiftsdifference dog ikke overstige 5 procentpoint.
- (21) Beskatningens formålserklæring underbygger det opstillede sigte, som er at støtte de franske oversøiske departementers samfundsøkonomiske udvikling, jf. beslutning 89/688/EØF. Det er fastsat i loven, at indtægterne fra afgiften skal indgå i det provenu, som de franske oversøiske departementer opnår i deres økonomiske og finansielle politik, og at de skal anvendes til en politik, der fremmer økonomisk og samfundsmæssig udvikling, og herunder bistand til fremme af lokale aktiviteter.
- (22) Da det er vigtigt, at varelisterne i bilaget ajourføres for at tage højde for eventuel igangsættelse af nye produktionsaktiviteter i de franske oversøiske departementer, at den lokale produktion beskyttes, hvis den bringes i fare på grund af visse former for handelspraksis, og følgelig, at man ændrer fritagelserne fra eller nedsættelserne af det nuværende afgiftsgrundlag, bør Rådet selv kunne vedtage de foranstaltninger, som er nødvendige for at anvende denne beslutning, navnlig fordi sådanne foranstaltninger kan få omfattende budgetvirkninger for modtagerne af indtægterne fra særavgiften. Da der kræves hurtig beslutningstagen i forbindelse med sådanne foranstaltninger, er det berettiget, at Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de pågældende foranstaltninger ved hasteprocedure.
- (23) Frankrig bør anmelde ordninger, der vedtages i medfør af denne beslutning, til Kommissionen.
- (24) Ordningen bør løbe i ti år. Den bør dog tages op til bedømmelse efter fem år. Det betyder, at de franske myndigheder senest den 31. juli 2008 bør forelægge Kommissionen en rapport over, hvordan den tilladte ordning er blevet gennemført, således at det kan kontrolleres, hvilken virkning de trufne foranstaltninger har haft, og hvor meget de har bidraget til at fremme eller bevare det lokale erhvervsliv på baggrund af de franske oversøiske departementers handicap. Rapporten danner grundlag for en eventuel revision af varelistes og afgiftsfritagelser.
- (25) For at sikre kontinuiteten i forhold den ordning, der er indført ved beslutning 89/688/EØF og beslutning 2002/973/EØF, bør nærværende beslutning anvendes pr. 1. januar 2004. For at give de franske myndigheder tid til at iværksætte denne beslutning gennem national lovgivning, bør det dog fastsættes, at dens bestemmelser om, hvilke varer der kan indrømmes differentieret beskatning for, og hvilke foranstaltninger der kræves vedtaget for at gennemføre beslutningen, først får virkning fra den 1. august 2004. For at undgå, at der opstår et juridisk tomrum, bør beslutning 89/688/EØF forlænges til 31. juli 2004 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Uanset traktatens artikel 23, 25 og 90 bemyndiges de franske myndigheder til indtil den 1. juli 2014 at indrømme de i bilaget anførte varer fritagelse for eller nedsættelse af særavgiften »octroi de mer«, når disse varer er fremstillet lokalt i de franske oversøiske departementer Guadeloupe, Guyana, Martinique og Réunion.

En sådan fritagelse eller nedsættelse skal ske som led i strategien for økonomisk og social udvikling af de franske oversøiske departementer under hensyntagen til Fællesskabets rammebestemmelser og bidrage til at fremme den lokale aktivitet, idet dog samhandelsvilkårene ikke må ændres i et sådant omfang, at den fælles interesse tilsidesættes.

⁽¹⁾ EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11. Ændret ved forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.)

2. Hvad angår den beskatningssats, der gælder for tilsvarende varer med oprindelse uden for de franske oversøiske departementer, må den i stk. 1 omhandlede afgiftsfritagelse eller -nedsættelse ikke overstige følgende satser:

- a) 10 procentpoint for varer anført i bilagets del A
- b) 20 procentpoint for varer anført i bilagets del B
- c) 30 procentpoint for varer anført i bilagets del C.

3. For at de franske myndigheder kan fritage varer, som produceres lokalt af virksomheder med en årsomsætning på under 550 000 EUR, fastsættes det, at de i stk. 2 omhandlede satser, kan forhøjes med op til 5 procentpoint.

4. For så vidt angår varer, som ikke er opført i bilaget, kan de franske myndigheder indrømme en beskatningsdifference, når sådanne varer produceres lokalt af en i stk. 3 omhandlet virksomhed. En sådan beskatningsdifference må dog ikke overstige 5 procentpoint.

Artikel 2

De franske myndigheder skal anvende samme beskatningsordning som den, der gælder for lokalt fremstillede varer, på varer, som omfattes af den særlige forsyningsordning, der er omhandlet i artikel 2 og 3 i forordning (EF) nr. 1452/2001.

Artikel 3

Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de foranstaltninger, som er nødvendige for at anvende denne beslutning for så vidt angår ajourføring af de i bilaget anførte varelister i tilfælde af, at der igangsættes ny produktion i de franske oversøiske departementer, og iværksættelse af hasteforanstaltninger i tilfælde, hvor den lokale produktion bringes i fare på grund af visse former for handelspraksis.

Artikel 4

Frankrig anmelder straks de i artikel 1 omhandlede ordninger til Kommissionen.

Senest den 31. juli 2008 forelægger de franske myndigheder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af den i artikel 1 omhandlede beskatningsordning, således at det kan vurderes, hvilke virkninger de trufne foranstaltninger har haft, og hvor meget de har bidraget til at fremme eller opretholde det lokale erhvervsliv under hensyntagen til de handicap, som de afsides liggende regioner kæmper med.

Med udgangspunkt i denne rapport forelægger Kommissionen Rådet en rapport med en komplet økonomisk og social analyse og i givet fald et forslag til tilpasning af bestemmelserne i denne beslutning.

Artikel 5

Artikel 1-4 anvendes fra den 1. august 2004.

Artikel 6 anvendes fra den 1. januar 2004.

Artikel 6

Gyldigheden af beslutning 89/688/EØF forlænges til den 31. juli 2004.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 2004.

På Rådets vegne

C. McCREEVY

Formand

BILAG

A. Liste over de varer, som omhandles i artikel 1, stk. 2, litra a), jf. den fælles toldtarif ⁽¹⁾

1. Departementet Guadeloupe

0105, 0201, 0203, 0205, 0207, 0208, 0209, 0305 med undtagelse af 0305 10, 0403, 0405, 0406, 08 med undtagelse af 0807, 1106, 2001, 2005, 2103, 2104, 2209, 2302, 2505, 2710, 2711 12, 2711 13, 2712, 2804, 2806, 2811, 2814, 2836, 2851 00, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3211 00 00, 3212, 3213, 3214, 3215, 3808, 3809, 3925 med undtagelse af 3925 10 00, 3925 20 00, 3925 30 00 og 3925 90, 4012, 4407 10, 4409 med undtagelse af 4409 20, 4415 20, 4818 med undtagelse af 4818 10, 4818 20 og 4818 30, 4820, 7003, 7006 00, 7225, 7309 00, 7310, 7616 91 00, 7616 99, 8419 19 00, 8471, 8902 00 18 og 8903 99.

2. Departementet Guyana

3824 50 og 6810 11

3. Departementet Martinique

0105, 0201, 0203, 0205, 0207, 0208, 0209, 0305, 0403 med undtagelse af 0403 10, 0406, 0706 10 00, 0707, 0709 60, 0709 90, 0710, 0711, 08 med undtagelse af 0807, 1106, 1209, 1212, 1904, 2001, 2005, 2103, 2104, 2209, 2302, 2505 10 00, 2505 90 00, 2710, 2711 12, 2711 13, 2712, 2804, 2806, 2811, 2814, 2836, 2851 00, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3211 00 00, 3212, 3213, 3214, 3215, 3808 90, 3809 91, 3820 00 00, 4012, 4401, 4407, 4408, 4409, 4415 20, 4418 med undtagelse af 4418 10, 4418 20, 4418 30, 4418 50 og 4418 90, 4421 90, 4811, 4820, 6902, 6904 10 00, 7003, 7006 00, 7225, 7309 00, 7310, 7616 91 00, 7616 99, 8402 90 00, 8419 19 00, 8438, 8471 og 8903 99.

4. Departementet Réunion

0105, 0207, 0208, 0209, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0403, 0405, 0406, 0407, 0408, 0601, 0602, 0710, 0711, 08, 0904, 0905 00 00, 0910 91, 1106, 1212, 1604 14, 1604 19, 1604 20, 1701, 1702, 1902 med undtagelse af 1902 11 00, 1902 19, 1902 20, 1902 30 og 1902 40, 1904, 2001, 2005 med undtagelse af 2005 51, 2006, 2007, 2103, 2104, 2201, 2309, 2710, 2712, 3211 00 00, 3214, 3402, 3505, 3506, 3705 10 00, 3705 90 00, 3804 00, 3808, 3809, 3811 90, 3814 00, 3820, 3824, 39 med undtagelse af 3917, 3919, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20 00 og 3925 30 00, 4009, 4010, 4016, 4407 10, 4409 med undtagelse af 4409 20, 4415 20, 4421, 4806 40 90, 4811, 4818 med undtagelse af 4818 10, 4820, 6306, 6809, 6811 90 00, 7009, 7312 90, 7314 med undtagelse af 7314 20, 7314 39 00, 7314 41 90, 7314 49 og 7314 50 00, 7606, 8310, 8418, 8421, 8471, 8537, 8706, 8707, 8708, 8902 00 18, 8903 99, 9001, 9021 29 00, 9405, 9406 med undtagelse af 9406 00 og 9506.

B. Liste over de varer, som omhandles i artikel 1, stk. 2, litra b), jf. den fælles toldtarif ⁽¹⁾

1. Departementet Guadeloupe

0210, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305 10, 0306, 0307, 0407, 0409 00 00, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0705, 0706 10 00, 0707 00, 0709 60, 0709 90, 0807, 1008 90 90, 1601, 1602, 1604 20, 1605, 1702, 1704, 1806, 1902, 1905, 2105 00, 2201 10, 2202 10 00, 2202 90, 2309, 2523 21 00, 2523 29 00, 2828 10 00, 2828 90 00, 3101 00 00, 3102, 3103, 3104, 3105, 3301, 3302, 3305, 3401, 3402, 3406 00, 3917, 3919, 3920, 3923, 3924, 3925 10 00, 3925 20 00, 3925 30 00, 3925 90, 3926 10 00, 3926 90, 4409 20, 4418, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 6306, 6805, 6810, 6811 90 00, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610 10 00, 7610 90 90, 9401, 9403, 9404 og 9406.

2. Departementet Guyana

0303 79, 0306 13, 0403 10, 1006 20, 1006 30, 2009 80, 2202 10, 2309 90, 2505 10 00, 2517 10, 2523 21 00, 3208 20, 3209 10, 3917, 3923, 3925, 7308 90 og 7610 90.

3. Departementet Martinique

0210, 0302, 0303, 0304, 0306, 0307, 0403 10, 0405, 0407, 0409 00 00, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0705, 0807, 1008 90 90, 1102, 1601, 1602, 1604 20, 1605, 1702, 1704, 1806, 1902, 2105 00, 2106, 2201, 2202 10 00, 2202 90, 2309, 2523 21 00, 2523 29 00, 2828 10 00, 2828 90 00, 3101 00 00, 3102, 3103, 3104, 3105, 3301, 3302, 3305, 3401, 3402, 3406 00, 3808 med undtagelse af 3808 90, 3809 med undtagelse af 3809 91, 3820 med undtagelse af 3820 00 00, 3917, 3919, 3920, 3923, 3924, 3925, 3926, 4418 10, 4418 20, 4418 30, 4418 50 og 4418 90, 4818, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 6103, 6104, 6105, 6107, 6203, 6204, 6205, 6207, 6208, 6306, 6805, 6810, 6811 90 00, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610, 9401, 9403, 9404, 9405 60 og 9406.

⁽¹⁾ Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2344/2003 (EUT L 346 af 31.12.2003, s. 38).

4. Departementet Réunion

0306, 0307, 0409 00 00, 0603, 0604, 0709 60, 0901 21 00, 0901 22 00, 0910 10 00, 0910 30 00, 1507 90, 1508 90, 1510 00 90, 1512 19, 1515 29, 1516, 1601, 1602, 1605, 1704, 1806, 1901, 1902 11 00, 1902 19, 1902 20, 1902 30, 1902 40, 1905, 2005 51, 2008, 2105 00, 2106, 2828 10 00, 2828 90 00, 3208, 3209, 3210, 3212, 3301, 3305, 3401, 3917, 3919, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20 00, 3925 30 00, 4012, 4418, 4818 10, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 4911 91, 7308, 7309 00, 7310, 7314 20, 7314 39 00, 7314 41 90, 7314 49, 7314 50 00, 7326, 7608, 7610, 7616, 8419 19 00, 8528, 9401, 9403, 9404 og 9406 00.

C. Liste over de varer, som omhandles i artikel 1, stk. 2, litra c), jf. den fælles toldtarif⁽¹⁾

1. Departementet Guadeloupe

0901 11 00, 0901 12 00, 0901 21 00, 0901 22 00, 1006 30, 1006 40 00, 1101 00, 1517 10, 1701, 1901, 2006, 2007, 2009, 2106, 2203 00, 2208 40, 2517 10, 3208, 3209, 3210, 3705 10 00, 3705 90 00, 7009 91 00, 7009 92 00, 7015 10 00, 7113, 7114, 7115, 7117, 9001 40, 2208 70⁽²⁾ og 2208 90⁽²⁾.

2. Departementet Guyana

2208 40, 4403 49 og 4407 29.

3. Departementet Martinique

0901 11 00, 0901 21 00, 0901 22 00, 1006 30, 1006 40 00, 1101 00, 1517 10, 1701, 1901, 1905, 2006, 2007, 2008, 2009, 2203 00, 2208 40, 2517 10, 3208, 3209, 3210, 7009, 7015 10 00, 7113, 7114, 7115, 7117, 9001 40, 2208 70⁽²⁾ og 2208 90⁽²⁾.

4. Departementet Réunion

2009, 2202 10 00, 2202 90, 2203 00, 2204 21, 2206 00, 2208 40, 2402 20, 2403, 7113, 7114, 7115, 7117, 8521, 2208 70⁽²⁾ og 2208 90⁽²⁾.

⁽¹⁾ Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1). Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2344/2003 (EUT L 346 af 31.12.2003, s. 38).

⁽²⁾ Kun produkter fremstillet på basis af rom under KN-kode 2208 40.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 17. februar 2004

om det samordnede kontrolprogram på foderstofområdet for 2004 i henhold til Rådets direktiv 95/53/EF

(EØS-relevant tekst)

(2004/163/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

som henviser til Rådets direktiv 95/53/EF af 25. oktober 1995 om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 22, stk. 3, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) I henhold til direktiv 95/53/EF skal Kommissionen forelægge en samlet og sammenfattende rapport om resultaterne af den kontrol, der er gennemført på fællesskabsplan. Den samlede og sammenfattende rapport giver oplysninger om officiel kontrol på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne om gennemførelsen af kontrolprogrammerne for 2002.
- (2) I 2003 pegede medlemsstaterne på bestemte emner som værende egnede til at indgå i det samordnede kontrolprogram for 2004.
- (3) Skønt der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF af 7. maj 2002 om uønskede stoffer i foderstoffer ⁽²⁾ er fastsat maksimumsindhold af aflatoxin B₁ i foderstoffer, findes der ingen fællesskabsbestemmelser om andre mykotoksiner såsom ochratoksin A, zearalenon, deoxynivalenol og fumonisiner. Ved at indsamle oplysninger om forekomsten af disse mykotoksiner ved udtagning af stikprøver kunne der tilvejebringes nyttige data til en vurdering af situationen med henblik på videreudviklingen af lovgivningen. Dertil kommer, at bestemte fodermidler, f.eks. korn og oliefrø, i særlig grad er eksponeret for mykotoksinkontaminering som følge af høst-, opbevarings- og transportvilkår. Da mykotoksinkoncentrationerne varierer fra år til år, bør der indsamles data fra flere på hinanden følgende år for alle de nævnte mykotoksiner.
- (4) Tidligere kontrol af forekomsten af antibiotika og coccidiostatika i visse foderstoffer, hvor de pågældende stoffer ikke er tilladt, viser, at denne type overtrædelse stadig

forekommer. Hyppigheden af sådanne fund og sagens følsomme karakter gør det begrundet at fortsætte kontrollen.

- (5) Det er vigtigt at sikre, at restriktionerne vedrørende anvendelse af fodermidler af animalsk oprindelse i foderstoffer i henhold til de relevante EF-bestemmelser håndhæves effektivt.
- (6) Kontamineringen af foder- og fødevarekæden med medroxyprogesteronacetat (MPA) satte fokus på værdien af at udvælge leverancer for så vidt angår foderstoffers sikkerhed. Nogle foderstofingredienser er biprodukter fra fødevareindustrien eller andre erhverv eller fra mineraludvinding. Kilden til fodermidler med industriel oprindelse og de forarbejdningsmetoder, der anvendes, kan have særlig betydning for produkternes sikkerhed. De kompetente myndigheder bør derfor tage dette aspekt i betragtning, når de gennemfører deres kontrol.
- (7) De i denne henstilling fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed,

HENSTILLER:

1. Det henstilles, at medlemsstaterne i 2004 gennemfører et samordnet kontrolprogram, som har til formål at kontrollere:
 - a) Koncentrationen af mykotoksiner (aflatoxin B₁, ochratoksin A, zearalenon, deoxynivalenol og fumonisiner) i foderstoffer, idet de giver oplysninger om analysemetoder. Prøveudtagningsmetoden bør omfatte både stikprøver og målrettet prøveudtagning. Ved den målrettede prøveudtagning bør der udtages prøver af fodermidler, der er mistænkt for at indeholde højere koncentrationer af mykotoksiner, f.eks. korn, oliefrø og olieholdige

⁽¹⁾ EFT L 265 af 8.11.1995, s. 17. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/46/EF (EFT L 234 af 1.9.2001, s. 55).

⁽²⁾ EFT L 140 af 30.5.2002, s. 10. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2003/100/EF (EUT L 285 af 1.11.2003, s. 33).

frugter samt produkter og biprodukter heraf, og fodermidler, der har været oplagret i lang tid eller er blevet transporteret ad søvejen over lange afstande. Der bør rapporteres om kontrolresultaterne ved hjælp af modellen i bilag I.

b) Bestemte lægemidler, uanset om de er tilladte eller ej som fodertilsætningsstoffer for bestemte dyrearter og -kategorier, i forblandinger og foderblandinger, der ikke må indeholde lægemidler. Kontrollen bør målrettes mod lægemidler i forblandinger og foderblandinger, hvis der efter den kompetente myndigheds opfattelse er øget sandsynlighed for at finde uregelmæssigheder. Der bør rapporteres om resultaterne ved hjælp af modellen i bilag II.

c) Gennemførelsen af restriktioner vedrørende produktion og anvendelse af animalske fodermidler, jf. bilag III.

d) De procedurer, som producenter af foderblandinger anvender til at udvælge og vurdere deres leverancer af fodermidler med industriel oprindelse og til at sikre sådanne ingrediensers kvalitet og sikkerhed, jf. bilag IV.

2. Det henstilles, at medlemsstaterne medtager resultaterne af det samordnede kontrolprogram, jf. punkt 1, i et særskilt kapitel i den årlige rapport om kontrolaktiviteter, der skal indsendes senest 1. april 2005 i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, i direktiv 95/53/EF og den seneste version af den harmoniserede rapportmodel.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. februar 2004.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Koncentrationen af visse mykotoksiner (aflatoksin B₁, ochratoksin A, zearalenon, deoxynivalenol og fumonisiner) i foderstoffer

Individuelle resultater af alle analyserede prøver; model til indberetning, jf. punkt 1, litra a)

Foderstoffer		Prøveudtagning (stikprøver eller målrettet)	Type og koncentration af mykotoksiner (µg/kg foderstof, beregnet ved et vandindhold på 12 %)				
Type	Oprindelsesland		Aflatoksin B ₁	Ochratoksin A	Zearalenona	Deoxynivalenol	Fumonisiner ^(*)

(*) Koncentrationen af fumonisiner omfatter det samlede indhold af fumonisin B₁, B₂ y B₃.

Den kompetente myndighed bør endvidere oplyse om:

- de foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af overskridelse af grænseværdierne for aflatoksin B₁
- de analysemetoder, der er anvendt
- detektionsgrænserne.

BILAG II

Forekomst af bestemte lægemidler, der ikke er godkendt som fodertilsætningsstoffer

Visse antibiotika, coccidiostatika og andre lægemidler kan lovligt forekomme som tilsætningsstoffer i forblandinger og foderblandinger til bestemte dyrearter og -kategorier, hvis dette er tilladt i henhold til Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer⁽¹⁾.

Hvis der forekommer ikke-tilladte lægemidler i foderstoffer, er der tale om en overtrædelse.

De lægemidler, der skal kontrolleres for, bør vælges blandt følgende:

1) Lægemidler, der udelukkende er tilladt som fodertilsætningsstoffer til bestemte dyrearter og -kategorier:

avilamycin	monensinnatrium
decoquinat	narasin
diclazuril	narasin — nicarbazin
flavophospholipol	robenidinhydrochlorid
halofuginonhydrobromid	salinomycinnatrium
lasalocid A-natrium	senduramicinnatrium

2) Lægemidler, der ikke længere er tilladt som fodertilsætningsstoffer:

amprolium	nicarbazin
amprolium/etopabat	nifursol
arprinocid	olaquinox
avoparcin	ronidazol
carbadox	spiramycin
dimetridazol	tetracykliner
dinitolmid	tylosinphosphat
ipronidazol	virginiamycin
meticlorpindol	zincbacitracin
meticlorpindol/methylbenzoquat	andre antimikrobielle stoffer

3) Lægemidler, der aldrig har været tilladt som fodertilsætningsstoffer:

andre stoffer

Individuelle resultater af alle prøver, der ikke overholder reglerne; model til indberetning, jf. punkt 1, litra b)

Type foderstof (dyreart og -kategori)	Påvist stof	Konstateret indhold	Årsag til overtrædelsen ^(a)	Foranstaltning

^(a) Årsagen til, at det ikke-tilladte stof forekommer i foderstoffet, som fastlagt efter en undersøgelse foretaget af den kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed bør endvidere oplyse om følgende:

- samlet antal analyserede prøver
- navnene på de stoffer, undersøgelserne har omfattet
- de analysemetoder, der er anvendt
- detektionsgrænserne.

⁽¹⁾ EFT L 270 af 14.12.1970, s. 1.

BILAG III

Restriktioner vedrørende produktion og anvendelse af animalske fodermidler

Medlemsstaterne bør i 2004 gennemføre et samordnet program til kontrol af, om restriktioner vedrørende produktion og anvendelse af animalske fodermidler overholdes, jf. dog artikel 3-13 og artikel 15 i direktiv 95/53/EF.

For at sikre at forbuddet mod at fodre bestemte dyr med forarbejdet animalsk protein, jf. bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopater (⁽¹⁾), anvendes effektivt, bør medlemsstaterne navnlig gennemføre et særligt kontrolprogram baseret på målrettet kontrol. I henhold til artikel 4 i direktiv 95/53/EF bør kontrolprogrammet bygge på en risikobaseret strategi, der omfatter alle produktionstrin og alle typer af steder, hvor foder fremstilles, håndteres og gives. Medlemsstaterne bør lægge særlig vægt på at definere kriterier, der kan relateres til en risiko. De enkelte kriterier bør vægtes i forhold til risikoen. Kontrolhyppigheden og antallet af analyserede prøver på stederne bør stå i forhold til den samlede vægtning, som de pågældende steder tillægges.

Ved udarbejdelsen af et kontrolprogram bør der tages hensyn til følgende vejledende lister over steder og kriterier:

Sted	Kriterium	Vægtning
Foderstofvirksomheder	<ul style="list-style-type: none"> — Foderstofvirksomheder med to produktionskæder, der producerer såvel foderblandinger til drøvtyggere som foderblandinger til andre husdyr end drøvtyggere, der indeholder forarbejdede animalske proteiner, som er omfattet af en fravigelse — Foderstofvirksomheder, hvor der tidligere er konstateret manglende overholdelse af reglerne, eller som er under mistanke for manglende overholdelse af reglerne — Foderstofvirksomheder, der anvender store mængder importerede foderstoffer med højt proteinindhold, f.eks. fiskemel, sojaskrå, majs-glutenmel og proteinkoncentrater — Foderstofvirksomheder, der producerer store mængder foderblandinger — Risiko for krydskontaminering som følge af interne arbejdsgange (siloeer med bestemt indhold, kontrol af, om produktionskæderne reelt er adskilt, kontrol af ingredienser, internt laboratorium, prøveudtagningsprocedurer osv.) 	
Grænsekontrolsteder og andre EF-indgangssteder	<ul style="list-style-type: none"> — Import af store/små mængder foderstoffer — Foderstoffer med højt proteinindhold 	
Bedrifter	<ul style="list-style-type: none"> — Hjemmeblendere, der anvender forarbejdede animalske proteiner, som er omfattet af en fravigelse — Bedrifter, der holder drøvtyggere og andre arter (risiko for krydsfodring) — Bedrifter, der køber foderstoffer i løs vægt 	
Forhandlere	<ul style="list-style-type: none"> — Lagre, herunder midlertidige lagre, for foderstoffer med højt proteinindhold — Omfattende handel med foderstoffer i løs vægt — Forhandlere af udenlandsk producerede foderblandinger 	

(¹) EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

Sted	Kriterium	Vægtning
Mobile blandere	<ul style="list-style-type: none"> — Blandere, der fremstiller foder til såvel drøvtyggere som andre dyr end drøvtyggere — Blandere, hvor der tidligere er konstateret manglende overholdelse af reglerne, eller som er under mistanke for manglende overholdelse af reglerne — Blandere, der inkorporerer foderstoffer med højt proteinindhold — Blandere med stor produktion af foderstoffer — Blandere, der betjener et stort antal bedrifter, herunder bedrifter med drøvtyggere 	
Transportmidler	<ul style="list-style-type: none"> — Køretøjer, der anvendes til transport af forarbejdede animalske proteiner og foderstoffer — Køretøjer, hvor der tidligere er konstateret manglende overholdelse af reglerne, eller som er under mistanke for manglende overholdelse af reglerne 	

Som alternativ til disse vejledende steder og kriterier kan medlemsstaterne inden den 31. marts 2004 sende Kommissionen deres egen risikovurdering (senest den 31. maj 2004 for de lande, der bliver medlemmer af Fællesskabet den 1. maj 2004).

Prøveudtagningen bør målrettes mod partier eller tildragelser, hvor der er størst sandsynlighed for krydskontaminering med forbudte forarbejdede proteiner (første parti efter transport i løs vægt af foderstoffer, som indeholder animalske proteiner, der er forbudt i det pågældende parti, tekniske problemer eller ændringer i produktionskæderne og ændringer i lagre eller siloer til materiale i løs vægt).

I en medlemsstat bør der mindst foretages 10 kontroller pr. år pr. 100 000 tons foderblanding, der fremstilles. I en medlemsstat bør der mindst foretages 20 officielle stikprøver pr. år pr. 100 000 tons foderblanding, der fremstilles. Indtil alternative metoder er godkendt, bør prøverne analyseres ved identificering og skøn ved mikroskopi i henhold til Kommissionens direktiv 98/88/EF af 13. november 1998 om retningslinjer for identificering af og skøn over indhold af animalske bestanddele i foderstoffer ved mikroskopi med henblik på officiel kontrol af foderstoffer⁽¹⁾. Forekomst af forbudte bestanddele af animalsk oprindelse i foderstoffer bør betragtes som en overtrædelse af foderforbuddet.

Resultaterne af kontrolprogrammerne meddeles Kommissionen i følgende format:

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 45.

C. Oversigt over forbudte forarbejdede animalske proteiner, der er fundet i prøver af foderstoffer bestemt til drøvtyggere

	Måned (for prøveudtagning)	Kontamineringens art, omfang og oprindelse	Sanktioner (eller andre foranstaltninger)
1			
2			
3			
4			
5			
...			

Medlemsstaterne bør desuden analysere fedtstoffer og vegetabiliske olier bestemt til foder for forekomst af knoglerester, og resultaterne af disse analyser bør indgå i den rapport, der er omhandlet i punkt 2 i denne henstilling.

BILAG IV

Procedurer til udvælgelse og vurdering af leverancer af fodermidler med industriel oprindelse

De kompetente myndigheder bør identificere og give en kort beskrivelse af de procedurer, som producenter af foderblandinger anvender til at udvælge og vurdere deres leverancer af fodermidler med industriel oprindelse. Visse procedurer kan omfatte forudgående fastlæggelse af egenskaber hos eller krav til de produkter, der skal leveres, eller krav til leverandørerne. Andre procedurer kan omfatte egenkontrol med henblik på kontrol af, om visse parametre er overholdt, som foretages af producenter af foderblandinger ved modtagelsen af leverancer.

For hver identificeret procedure (procedurer for udvælgelse og vurdering af leverancer) bør de kompetente myndigheder angive foderstofsikkerhedsmæssige fordele og ulemper ved anvendelsen af proceduren. Endelig bør de vurdere, om den enkelte procedure under hensyntagen til de potentielle risici er acceptabel, utilstrækkelig eller uacceptabel for så vidt angår foderstofsikkerhed, og begrunde konklusionen.

Evaluering af procedurer

Procedure (kort beskrivelse, inkl. kriterier for at godtage/afvise fodermidler)	Fordele	Ulemper	Vurdering af, om proceduren er acceptabel

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. februar 2004

om ændring af beslutning 2004/130/EF om midlertidig handel med frø af arten *Vicia faba* L., der ikke opfylder kravene i Rådets direktiv 66/401/EØF

(meddelt under nummer K(2004) 492)

(EØS-relevant tekst)

(2004/164/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 66/401/EØF af 14. juni 1966 om handel med frø af foderplanter ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 2003/61/EF ⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens beslutning 2004/130/EF ⁽³⁾ blev handel i EF med frø af vårhestebønne, der ikke opfylder kravene i direktiv 66/401/EØF med hensyn til mindste spireevne, tilladt indtil den 15. februar 2004 på visse nærmere definerede betingelser.
- (2) Det tidsrum, hvori handel på de mindre strenge betingelser med hensyn til mindste spireevne stadig er tilladt, og som altså udløber den 15. februar 2004, er utilstrækkeligt.
- (3) Tilladelsen bør derfor forlænges, og beslutning 2004/130/EF bør følgelig ændres i overensstemmelse hermed.

- (4) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 1 i beslutning 2004/130/EF ændres »den 15. februar 2004« til »den 31. marts 2004«.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. februar 2004.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT 125 af 11.7.1966, s. 2298/66.⁽²⁾ EUT L 165 af 3.7.2003, s. 23.⁽³⁾ EUT L 37 af 10.2.2004, s. 32.